XXV. évfolyam, 40. szám **Ára: 1,80 Ft** 1969. október 2.

Ludas Matyi

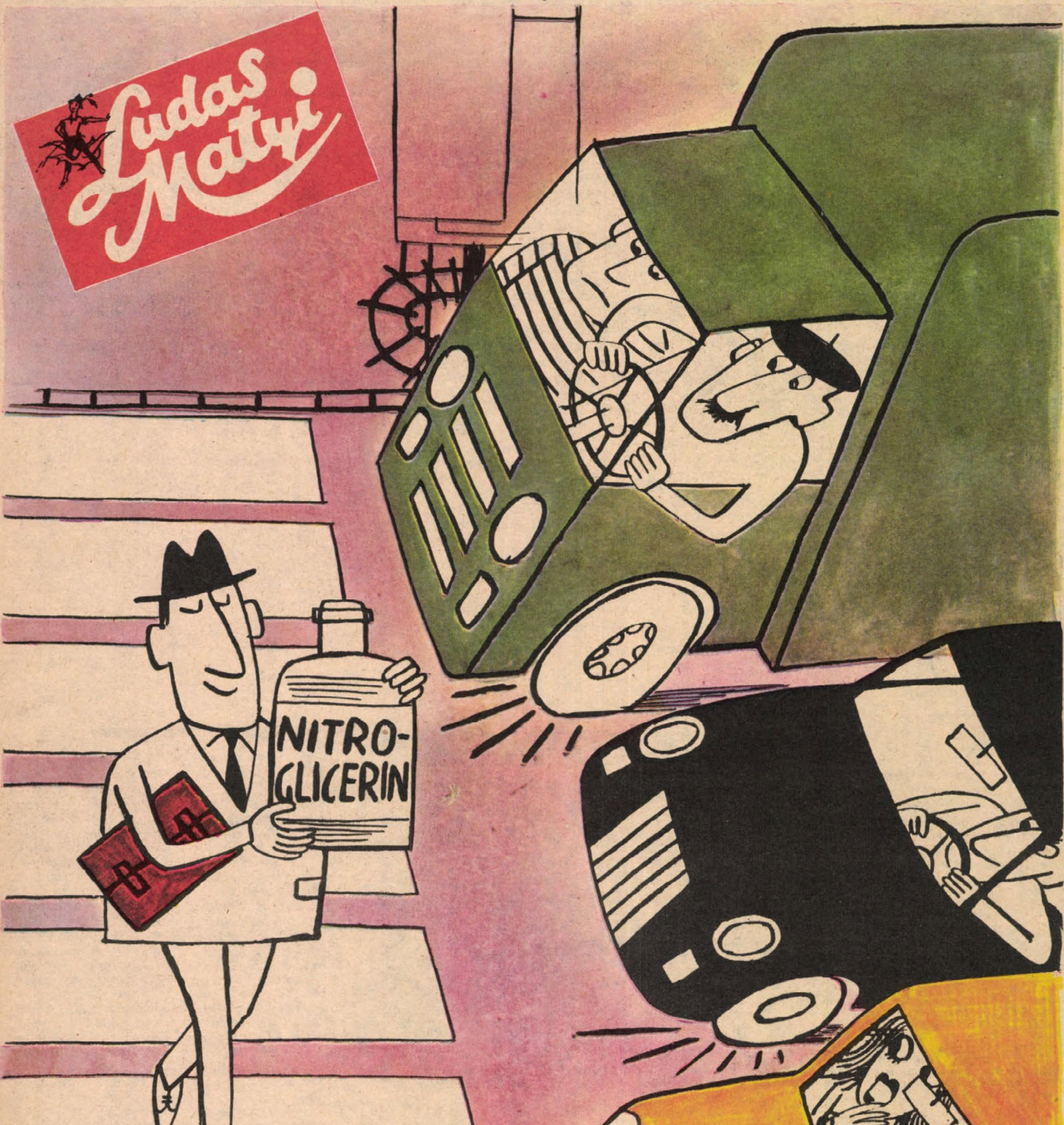
NITRO-
GLICERIN

A nyugodt átkelés titka

Várnai György rajza

KEDVES LUDAS!

FÜRDŐLEVÉL IGALBÓL

Szezon végén vagyunk. de úgy gondolom nem árt, ha elmondom igali tapasztalatainkat. Talán a jövő szezonra tanulnak belőle az illetékesek. Mindenesetre, nem mondhatják azt, hogy nem idejében szóltunk.

Vesztünkre, olvastunk valahol Igalról. A prospektus felsorolta a kis somogyi fürdő minden jó tulajdonságát, vizének kiváló összetételét stb., stb.

Levélben megérdeklődtük az ottani IBUSZ-kirendeltségtől: hogyan juthatunk Igalra és kapható-e szoba? A válaszban az állt: Kaposvárig mehetünk vonaton, onnan minden félórában busz közlekedik a fürdőhöz. Továbbá közölték azt is: a megbeszélt időre biztosítottak egy kétágyas szobát.

Ilyen előzmények után indultunk el férjemmel Igalra. Az első meglepetés Kaposvárott ért bennünket. Szó sem volt félóránkénti buszjáratról! Majd három óra hosszat csücsültünk ott, amíg egy busz végre elindult Igalba. És még szerencsénk is volt, hogy az előző buszokat lekéstük, mert — mint később megtudtuk — azok csak a faluig mentek és onnan a fürdő még két kilométer.

Még ennél is kínosabb meglepetés volt a második. Amikor jelentkeztünk az IBUSZ megbízottjánál — aki levélben igazolta a részünkre fenntartott szobát —, kijelentette: nem tud szállásról gondoskodni. Végül nagy nehezen adott vagy három címet, hogy nézzük meg, holott tudta, hogy oda ő maga küldött már aznap vendéget. Egyik helyen végre volt két fekhely egy szobában, ahol már mások is aludtak. A szakadó zápor és a vihar arra kényszerített bennünket, hogy ott maradjunk és ha jól számoltam, hatan aludtunk a részünkre „biztosított” kétágyas szobában.

A tervezett kéthetes nyaralásunkból mindössze négy nap lett. Az is csak azért, hogy az út fáradalmait kipihenjük. No, meg legalább egy párszor meg akartunk fürödni a gyógyvízben. Sajnos, ebben sem volt sok örömünk. Bár maga a víz igen jó, de a medencéknek csak egy részét töltik fel, s ezért nagy a zsúfoltság. A szabadban levő medencékben birkóznak, labdáznak, üvöltöznek, fröcskölnek, senki sem utasítja rendre a rendbontókat. A fedett medencében nyugalom van ugyan, de levegő nincs és nyáron mégis jobb a szabadban. A strand területe is piszkos, elhanyagolt. A kukoricacsutkától a dinnyehéjig minden szemét megtalálható.

Mindent egybevetve: az igali vendéglátás nem válik díszére Somogy megye idegenforgalmának. Talán majd jövőre...

Pásztor Józsefné
Budapest

KEVÉS A FÉNY

Nagykáta úgynevezett vasúton túli része nagyon elhanyagolt. A Fürst Sándor, az Erzsébet, a Szilva utcákban nemhogy betonjárda, de még rendes gyalogjáró sincs. Esős időszakban a hajnali munkásvonatokhoz sietők nem győzik kerülgetni a sarat. De nagyon nehéz a sarat kerülgetni sötétben! A közvilágítás is nagyon gyatra mifelénk! A Mária utcában, ahol hajnalonként több százan megyünk végig, munkába indulva, csak minden ötödik vagy hatodik lámpaoszlopon pislog egy-egy égő. Ha már rendes járdák csináltatására nincs is pénz, legalább a közvilágítást javítsák meg, még a tél beállta előtt!

A környék lakói

ELMOSSA AZ ŐSZI ZÁPOR?

Szép utcánkat fenekestől felforgatta tavasszal a Mélyépítő Vállalat. Alulra került, ami eddig felül volt: az útburkolat, a fűvel benőtt salak, és a mindent elborító agyag felülre, az agyag pedig, az esőtől, feneketlen sártengerré változik.

Lehet itt csúszni, mászni, elesni, elmerülni, szitkozódni, csak menni nem, merthogy az utca ráadásul még erősen lejtős is, járda meg majd valamelyik ötéves tervben lesz!

Tavasszal megígérték, hogy újra lesalakozzák és lehengerlik az utcát.

Amióta kóstolót kaptunk az őszből, attól tartunk, hogy a kiadós őszi esők az utcánkkal együtt az ígéretet is elmossák!

Pál József
Bp. XXII., (Bfok) Trencsényi u.

SZEMÉT

Balatonszéplak-alsón ha végigsétál az üdülővendég, mindenütt elhordatlan szeméthalmazokba ütközik. A Liliom utca 11. szám alatti üres telek valóságos hulladékgyűjtőtelep! Igazán több gondot fordíthatna a zamárdi tanács a köztisztaságra, s legalább hetente egyszer elhordathatná a szemetet!

Rényi Kálmánné
Budapest

GÁZ

Sokat bosszankodnak mostanában a helybeli és a járás többi községéből palackcserére Barcsra járó propán-butángázfogyasztók. Rendszertelenül érkezik a palackos gáz hozzánk és többnyire nem elég az, amit kapunk. A fogyasztók hosszú sorban állva várnak a cserére, s elképzelhető azoknak a bosszúsága, akiknek éppen az orruk előtt fogy el a gáz. Tudomásom szerint nincs hiány propán-bután-gázból, csak az elosztás megszervezésében lehet hiba!

Tasnádi Józsefné
Barcs

FOTÓZZON A LUDASNAK!

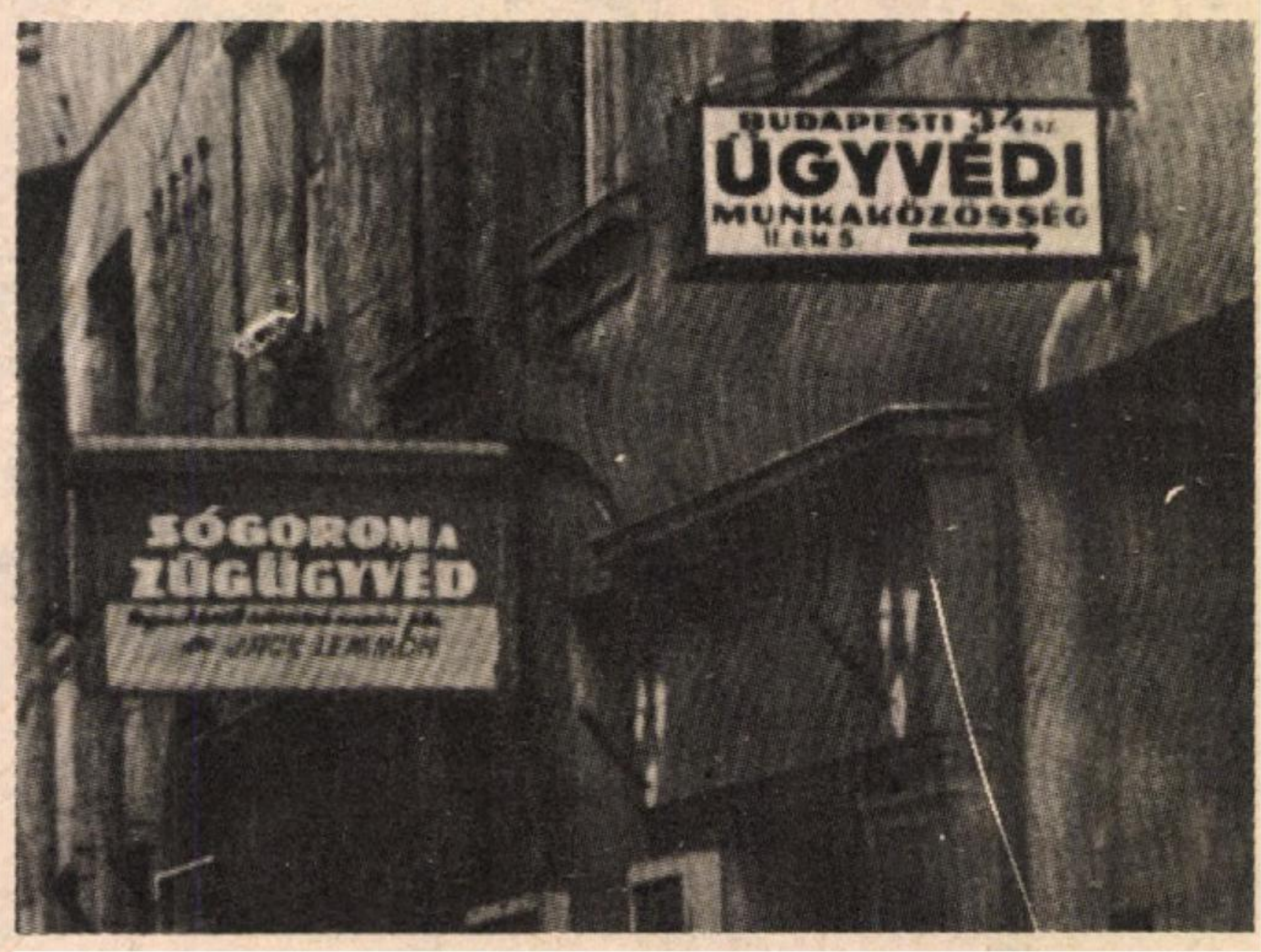

Konkurrencia

(Beküldte: Hübsch Márton, Budapest)

HÁNY KILÓ LEHETEK?

Nem tudom pontosan, úgy gondolom, 78—80 kiló körül lehetek. No de pontosan mennyi vagyok? Fölényes biztonsággal dobtam be két jól fésült húszfillérest az utcai mérleg nyílásába a dunaújvárosi Napsugár eszpresszó tőszomszédságában. 74 és fél — hangzott a szentencia. Meghatottan néztem a drága jószágot: ilyen kevés pénzért ilyen gyönyörű bókot mond! Ám szívembe kétely lopózott és enyhe változtatással imígyen dúdoltam a slágert:

„Túl szép, ahogy te mérsz, ahhoz, hogy igaz legyen...”

A Dózsa mozinál 76 kg-ot mutatott a skála. Két nap múlva, amikor ismét arra jártam, már nem mutatott semmit... A kórház tövében szintén sztrájkolt a csinos masina. Gondoltam: nem értek a mérlegek nyelvén, rosszul dobom be az érméket stb. Ám cinema verité módszerhez folyamodva, másokat megfigyelve tisztes távolságból, újfent ezt a következtetést vonhattam le: a mérlegek rosszak! Jobb helyeken ezt legalább egy cédula erejéig közlik is. Kies városunkban a fejlődés, úgy tűnik, ilyen szintet még nem ért el. A nyílások nyelik a húszfilléreseket, az emberek pedig a bosszúságot.

A csinos, pirosra-zöldre festett fémdobozok szemre igen szépek, kétségtelenül emelik a városképet. Hja, a szépségért áldozni kell!

Újházy György
Dunaújváros

ILKA UTCAI MESE

Hol volt, hol nem volt, volt valaha az Ilka utcában két közért, két hentesüzlet meg egy tejcsarnok. De az Ilka utca derék polgárai nyilván nem tudták az öt bolt tervét maradéktalanul teljesíteni, mert, mint nem kifizetődő üzletet, a 35. szám alatti közértet, valamint az egyik hentesüzletet bezárták. Valaki azonban rájött, hogy még így is túl ideálisak a körülmények, tehát lehúzták a tejcsarnok redőnyét is.

Nemrégiben tábla került a megamaradt hentesüzlet cégtáblája alá, mely szerint az üzlet: „Átalakítás miatt zárva”. Nosza, megirigyelte ezt a dicsőséget az egyedül, árván maradt kis közért: és ő is elkezdte renováltatni magát. Mint aktív bevásárló férjnek, szomorú tapasztalatom van arról, hogy mennyi ideig tart egy ilyen üzletátalakítás!

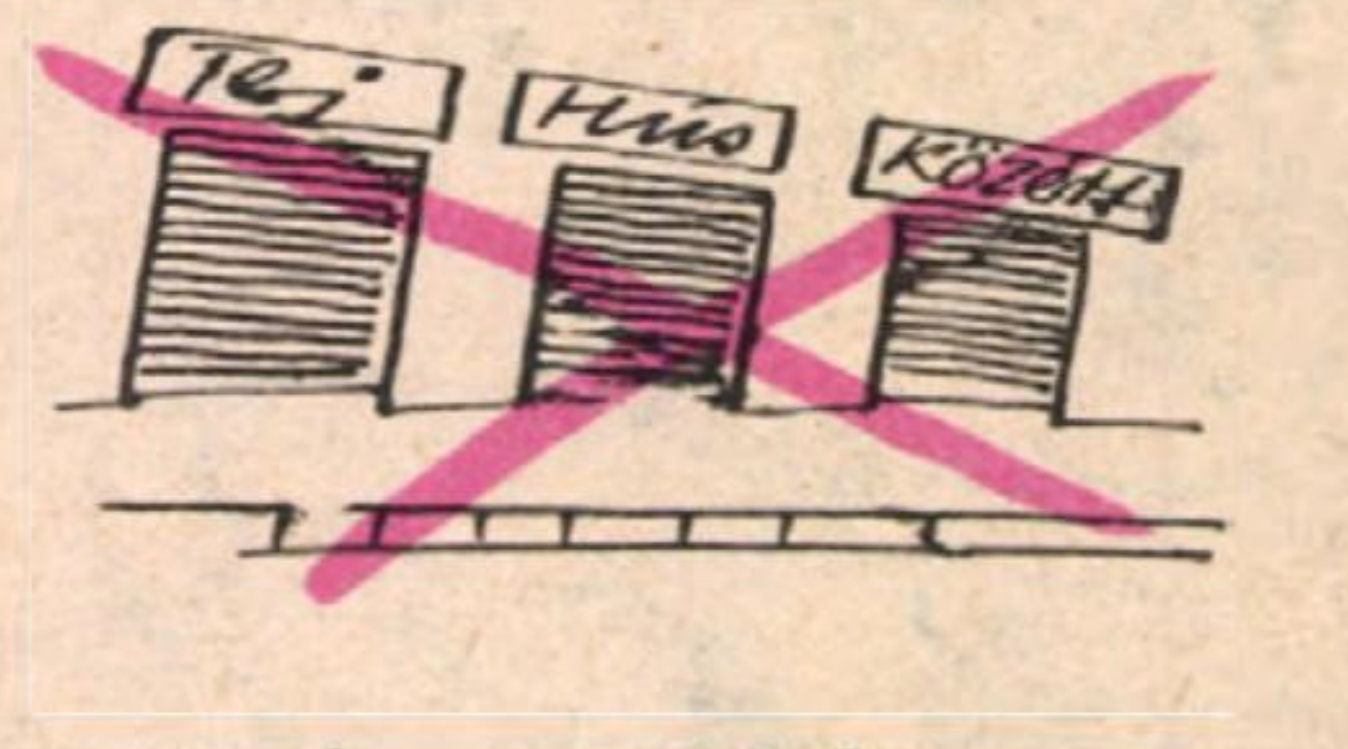

Valószínűleg most sem lesz másként, mert például a hentesüzletben — de még a környékén sem! — egyetlen embert nem lehet látni, aki ott bármit is „átalakítana”. Felhívom ennek kapcsán az illetékesek figyelmét, hogy van még az utcában egy nyilván véletlenül nyitva felejtett és máig is zavartalanul üzemelő zöldségesbolt. Ha esetleg ezt is megszüntetnék, még tökéletesebb lenne az „üzlettelenítési” program, és akkor végképp nem maradna más nyitva az Ilka utcában, csak a Sárga hordóhoz címzett, bisztrósított talponálló, amelynek stabilitásához viszont nem fér kétség — annál inkább a vendégeihez.

Agh Tihamér

A CÍMZETT VÁLASZOL

Cikkük nyomán Mészáros Józsefné tatabányai olvasójuk hibás villany kávédarálóját kicseréltük, és a panaszostól bocsánatot kértünk boltvezetőnk udvariatlan magatartásáért.

Iparcikk Kisker. Váll.
Tata II.

Néhány nyíregyházi lakos elpanaszolta nemrég a Ludas hasábjain, hogy rossz a kenyér minősége. Vizsgálatot tartottunk és megállapítottuk, hogy ez a technológiai fegyelem megsértéséből származik. Intézkedtünk, hogy a Nyíregyházi Sütőipari Vállalatnál a jövőben szigorúan megtartsák a technológiai előírásokat, s hasonló panaszok ne merülhessenek fel a kenyér minősége ellen.

Szabolcs-Szatmár megyei Tanács
Mezőgazdasági és Élelmezési Osztály

IMPORTVICC PÁRIZSBÓL

Galambot rendel az étteremben egy vendég. Amikor meghozzák, sokáig küszködik késével, a galamb húsa alig enged...

Egyszer csak egy gyűrűt talál a tányérban. Belsejében megsárgult papírszelet. Kibontja. „Támadás holnap hajnalban. Napóleon."

APÁK ÉS FIÚK

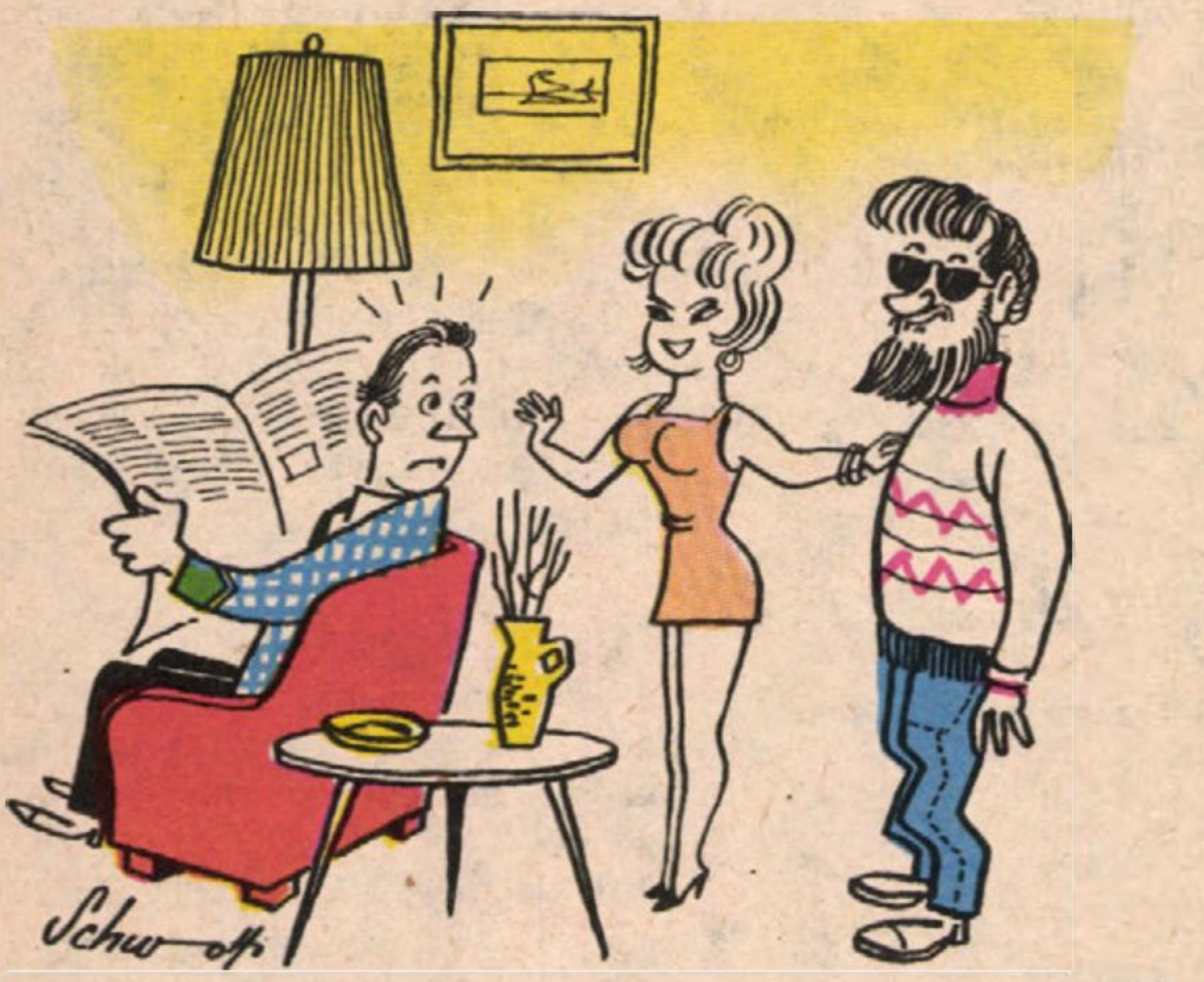

– Apucikám, ez az a srác, akivel együtt járok...

INDULÁS VIETNAMBA

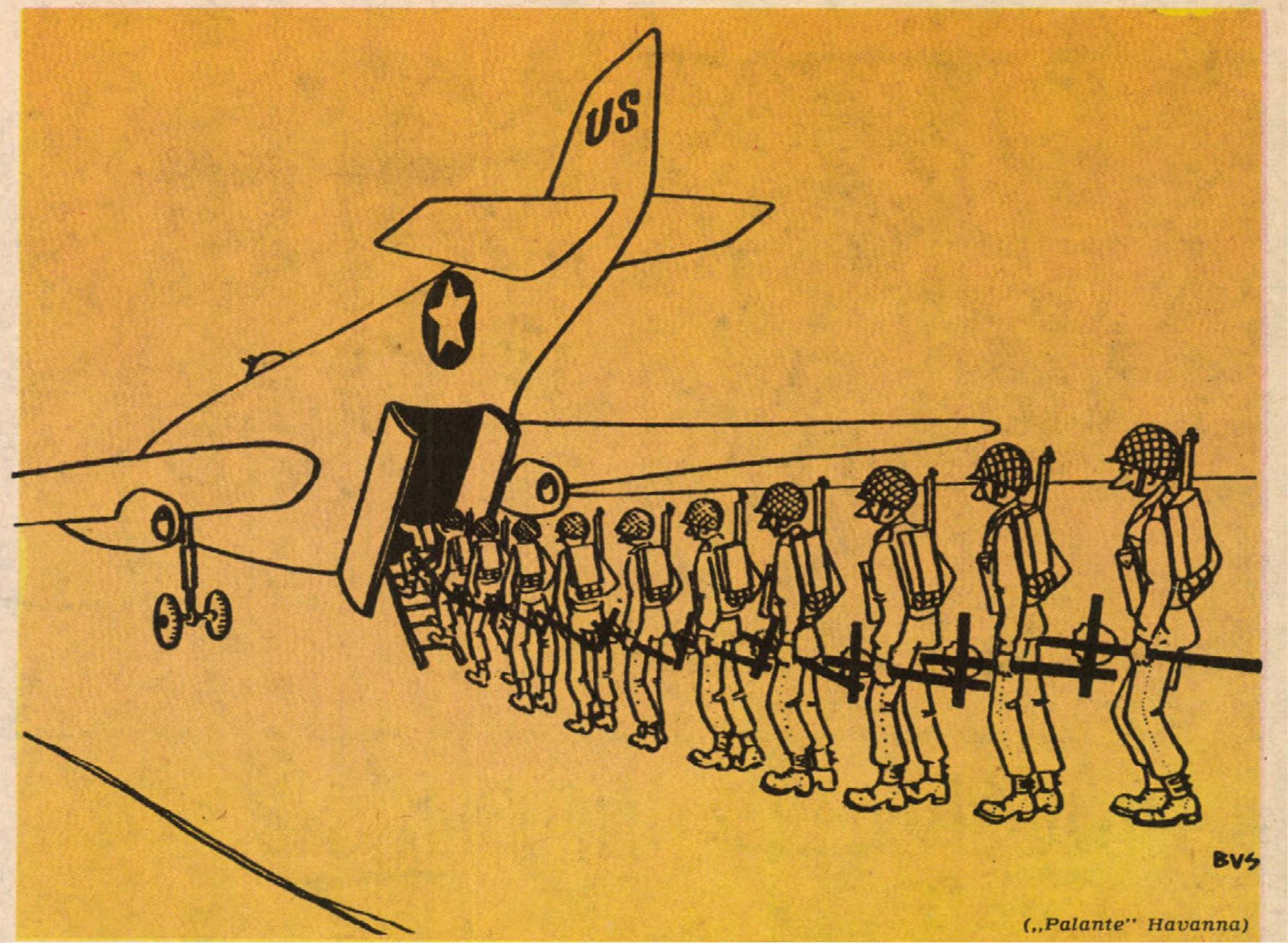

(„Palante" Havanna)

CUKRÁSZDÁBAN

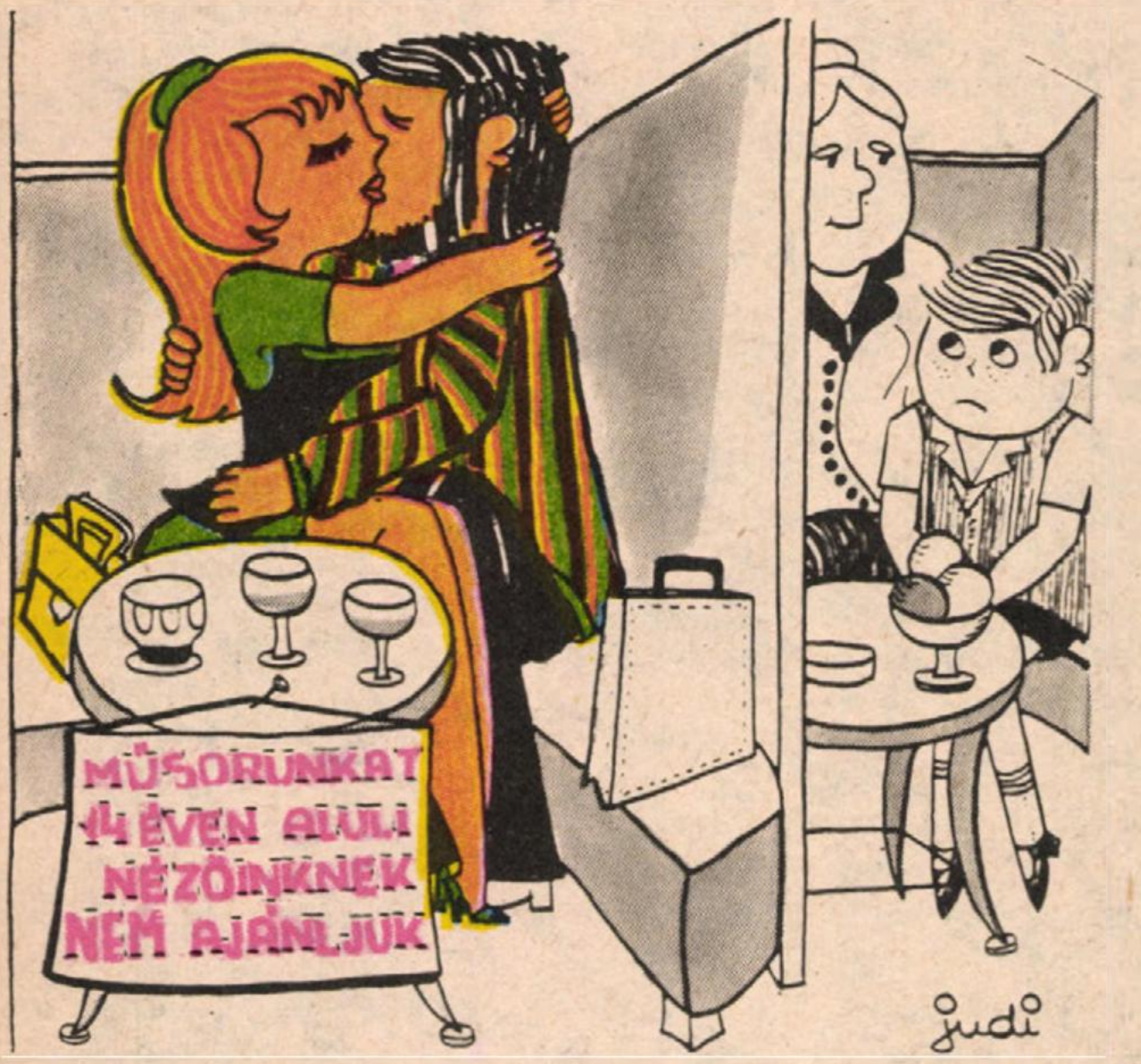
MŰSORUNKAT 14 ÉVEN ALULI NÉZŐINKNEK NEM AJÁNLJUK
judi

AZ ÖRÖKLAKÁS UTOLSÓ RÉSZLETE

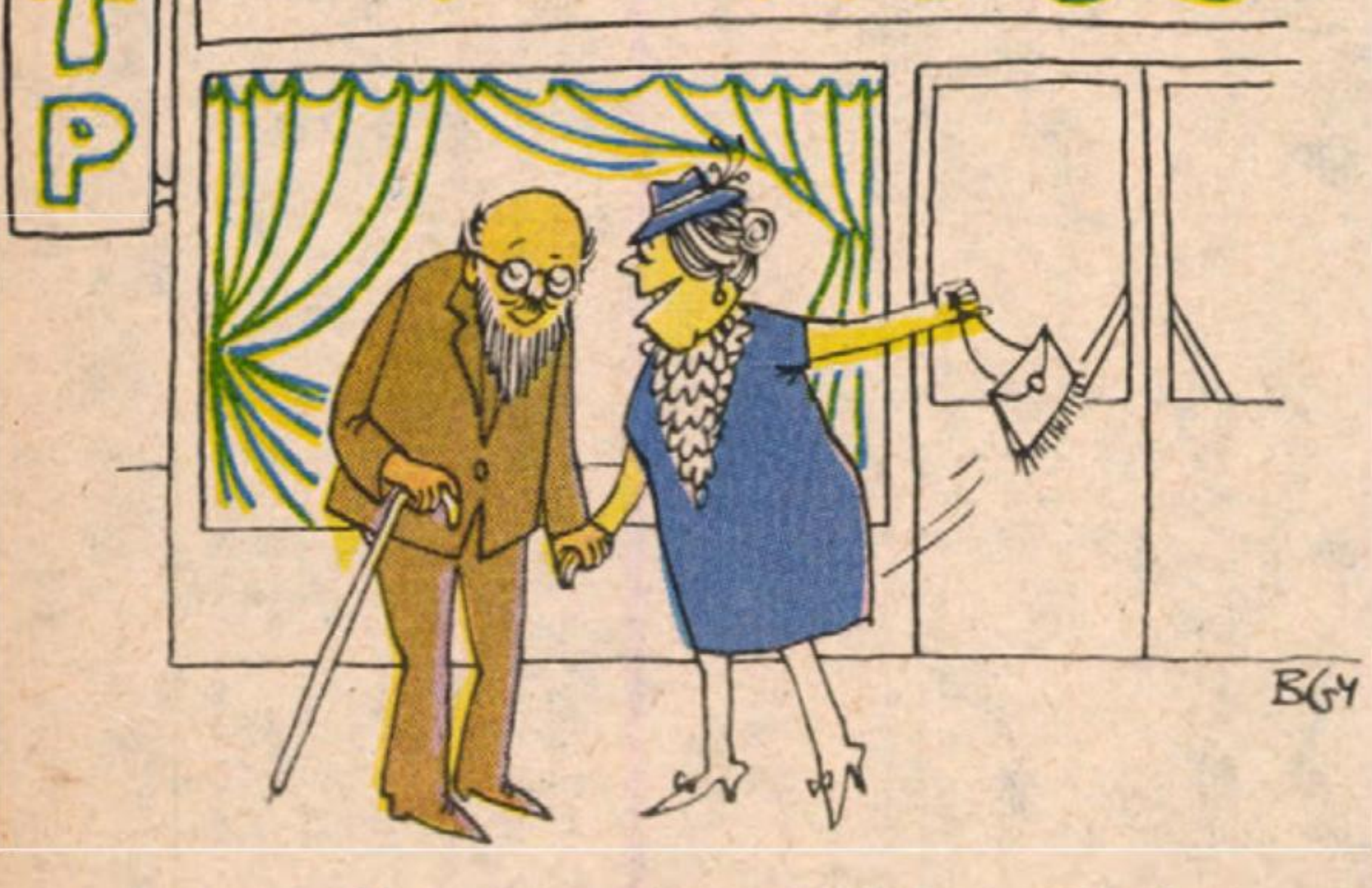

– No, apus, most miénk a világ!

a nagy GÖDÖR

Sok a panasz a fiatalokra — mondta az igazgató, a KISZ-titkárnak: — Hol azt hallom, hogy krumplifőzelékkel kenték be a konyhafőnök Opel Rekordját, hol meg azt, hogy egy órát késett a műszakváltás, mert befalazták a gyárkaput. Legutóbb már odáig mentek az éretlen viccelődésben, hogy az én íróasztalom alatt is egérfogót helyeztek el. Sürgősen véget kell vetni ennek a fiatalos huligánkodásnak...

— Mindennek az az oka — mentegetőzött a KISZ-titkár —, hogy feleslegesnek érzik magukat, nem kapnak olyan feladatot, amely lekötné a céltalanul elpazarolt energiákat. Pedig nincsenek nagy igényeik, már azzal a tudattal is beérik, hogy rajtuk a világ szeme. De mit tehetnének szegények, ha egyszer már mindent kitaláltak és mindent elvégeztek, ami emberileg lehetséges? A lányok kihímezték az összes portörlőrongyot, a fiúk pedig minden egyes macskakőre rá festették a gyár emblémáját. Legutóbb, fiatal tervezőmérnökök bevonásával, olyan berendezést szerkesztettek, amelynek a segítségével gusztusos füstkarikákat ereget a gyárkémény. Amint tetszik látni, van itt tettvágy, van itt lelkesedés, de egyelőre kifogytunk az ötletekből. Valami nagy, méltó feladat kellene, és akkor mindenki csak jót mondana és jót hallana a fiatalokról...

— Ezen ne múljon — hümmögött az igazgató. — Mozgósítsd a fiatalokat, és ássatok egy nagy gödröt a tmk-műhely mellett. Akár már holnap hozzákezdhettek.

A titkár sietett közölni a jó hírt a fiatalokkal, akik messzehangzó üdvrivalgásban törtek ki. Mert bár a legkisebb társadalmi munkának is végtelenül tudtak örülni, a Nagy Gödör a legmerészebb álmokat is felülmúlta.

És elérkezett a nagy pillanat, az ásás pillanata.

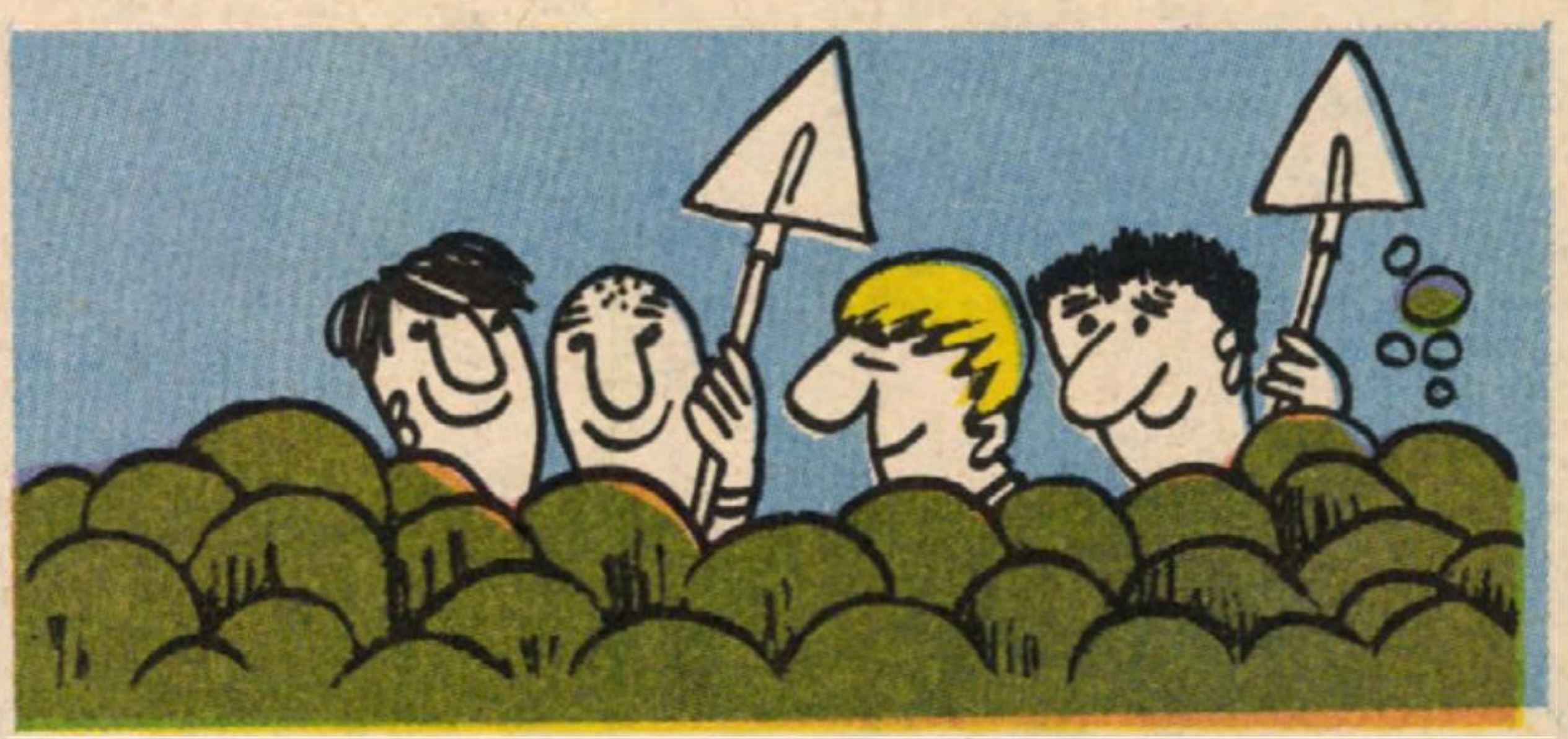

Akinek nem jutott ásó, az késsel, villával, körömráspollyal mélyítette a gödröt. Volt, aki a levesmerőkanalat hozta el hazulról, hogy kivegye a részét a nagy akcióból. A Nagy Gödör szédületes tempóban mélyült, s harmadnap, amikor gödörszerte felfakadt a víz, a KISZ-titkár megkérdezte az igazgatótól:

— Elég mély már a gödör?

— Miféle gödör?

— Hát az, amit társadalmi munkában ásnak a fiatalok a tmk-műhely mellett...

— Persze, persze. Mindjárt megnézem.

Ezzel odament az ablakhoz és megnézte.

— Hát igen — mondta —, jó nagy gödör. És nemcsak nagy, hanem szép is, mert amint látom, körös-körül kicakkoztátok a peremét. Sok gödröt láttam életem során, de egyikben sem fedeztem fel ennyi monumentalitást és ennyi fiatalos bájt. Lámcsak, komoly, tettre kész a mi ifjúságunk, csak testhezálló feladatokat kell rábízni. Alkalomadtán majd igazgatói dicséretben részesítelek benneteket, sőt valami díszes oklevelet is mellékelek hozzá.

Teltek-múltak a napok, s az igazgató megint magához kérette a KISZ-titkárt.

— Sok a panasz a fiatalokra — mondta. — Szemtelenek, éretlen viccekkel bosszantják az idősebb dolgozókat. Sürgősen véget kell vetni ennek a fiatalos huligánkodásnak.

— Mindennek az az oka — mentegetőzött a KISZ-titkár —, hogy feleslegesnek érzik magukat, nem kapnak olyan feladatot, amely lekötné a céltalanul elpazarolt energiákat. Valami nagy, méltó feladat kellene, és akkor mindenki csak jót mondana és hallana a fiatalokról.

— Ezen ne múljon — hümmögött az igazgató. — Mozgósítsd a fiatalokat, és temessétek be azt az otromba gödröt a tmk-műhely mellett...

Böcz Sándor

SZNOBÉK

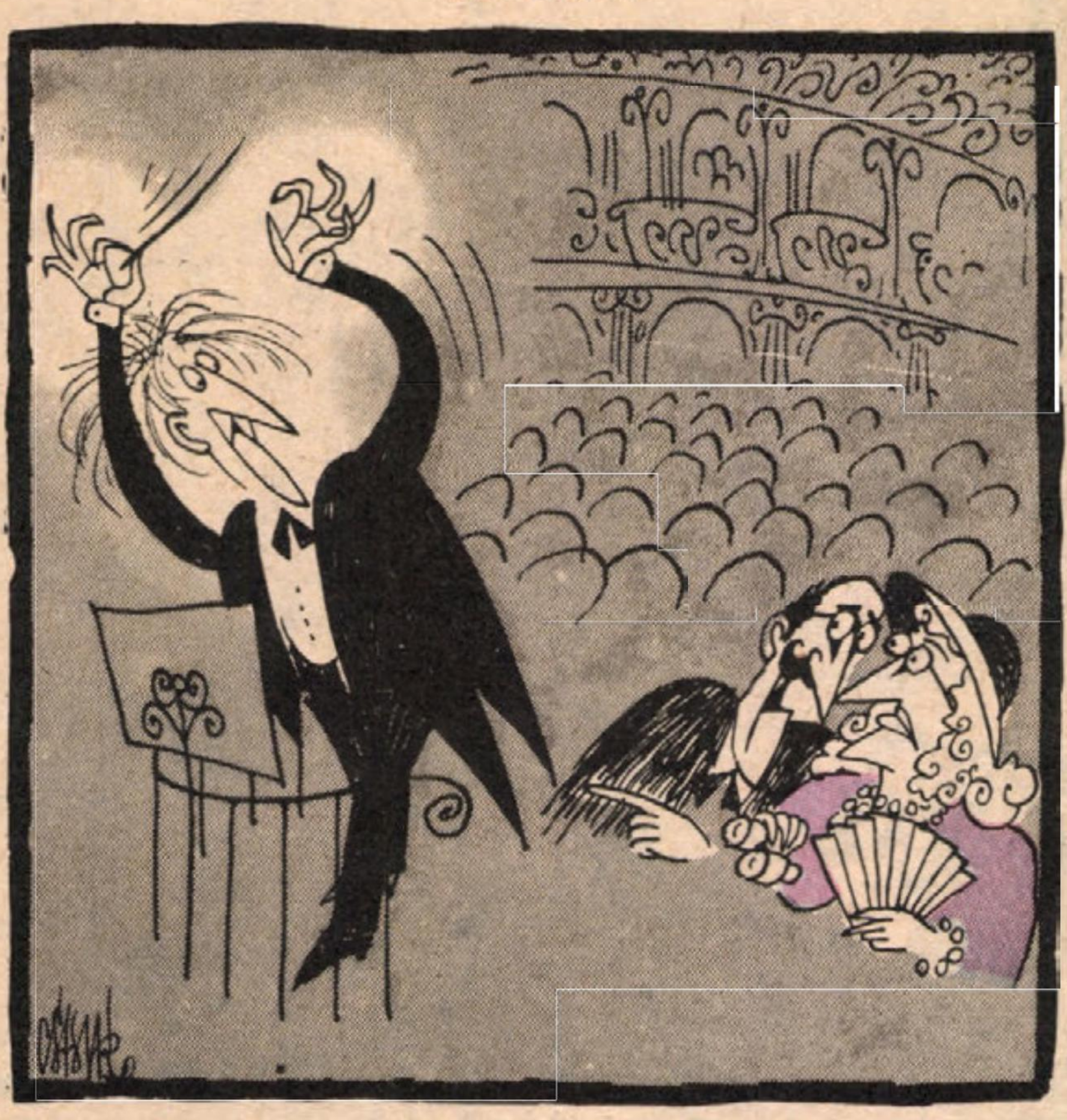

– Szörnyű, hogyan tartja azt a pálcát!

MÉG EGY LEHETŐSÉG

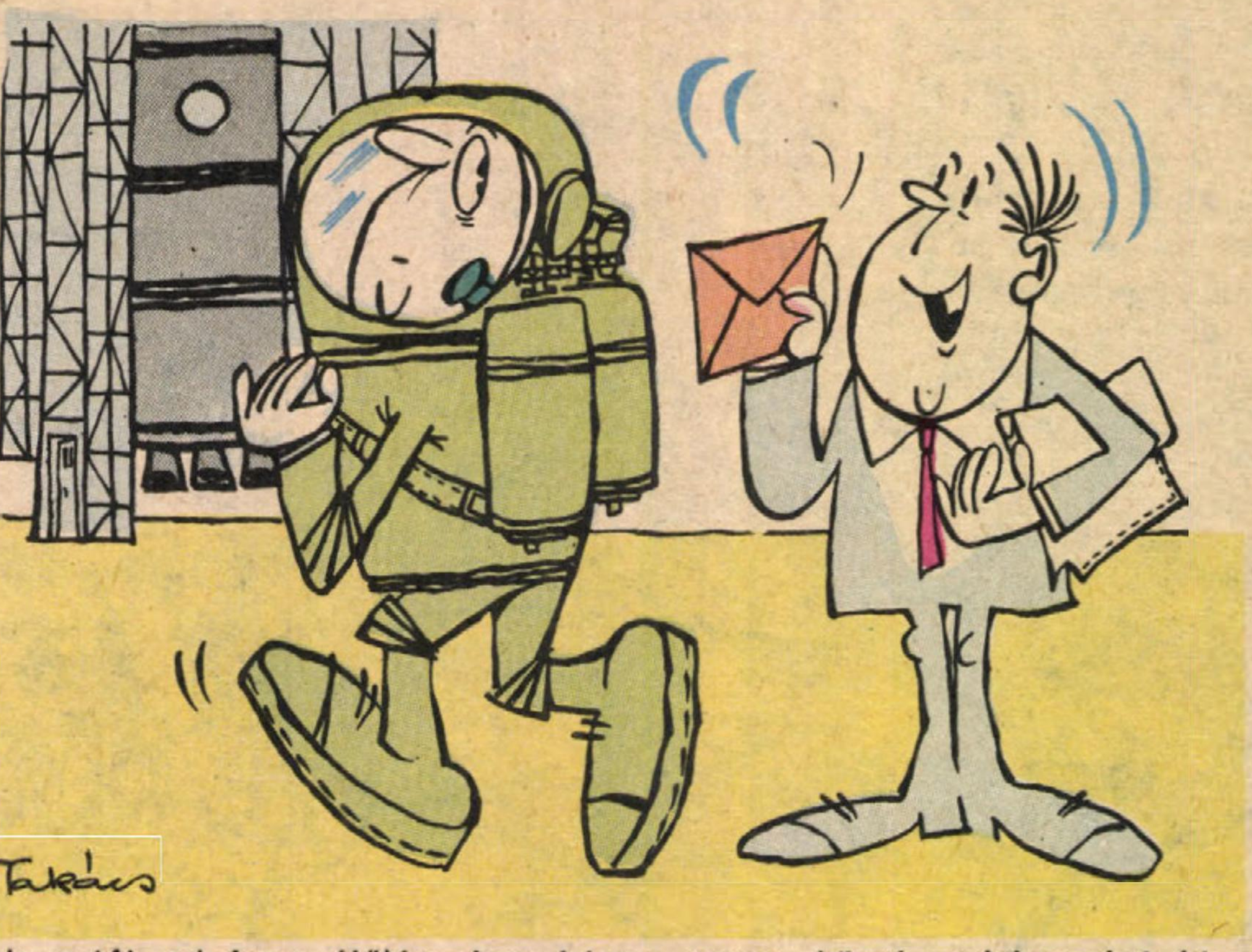

– Ha talál odafenn élőlényeket, kérem, tegye közzé a házassági hirdetésemet!

MEGFELELŐ INFORMÁCIÓ

Nem tudna nekem ajánlani egy ügyes szakembert a vállalatunkhoz?

— Tudnék. Garanciával. Az egyik kollégámat. Kiváló munkaerő, remek szervező, tevékeny és határozott. Csak jót mondhatok róla.

— Speciális ismeretei?

— Mindent tud, amit a szakmában tudni kell. Felső fokon.

— Emberi magatartása?

— Minden dicséretet megérdemel. Becsületes és őszinte. Segítőkész. Figyelmes a kollégáihoz, gyakran a saját rovására is elvállalja a munkájukat.

— Családi élete?

— Példás. Feleségével ideális házasságban él. Két gyereke van, imádja őket.

— Anyagi helyzete?

— Kiegyensúlyozott. Az asszony is jól keres, főelőadó a minisztériumban.

— Érdeklődése a közügyek iránt?

— Széles körű. A társadalmi munkában is fáradhatatlan. Politikailag teljesen megbízható. Mondhatom önnek, tökéletes ember a kolléga.

— Nem tudna esetleg más valakit ajánlani?

— De igen, egy másik kollégámat. Csak hát ő nem az igazi...

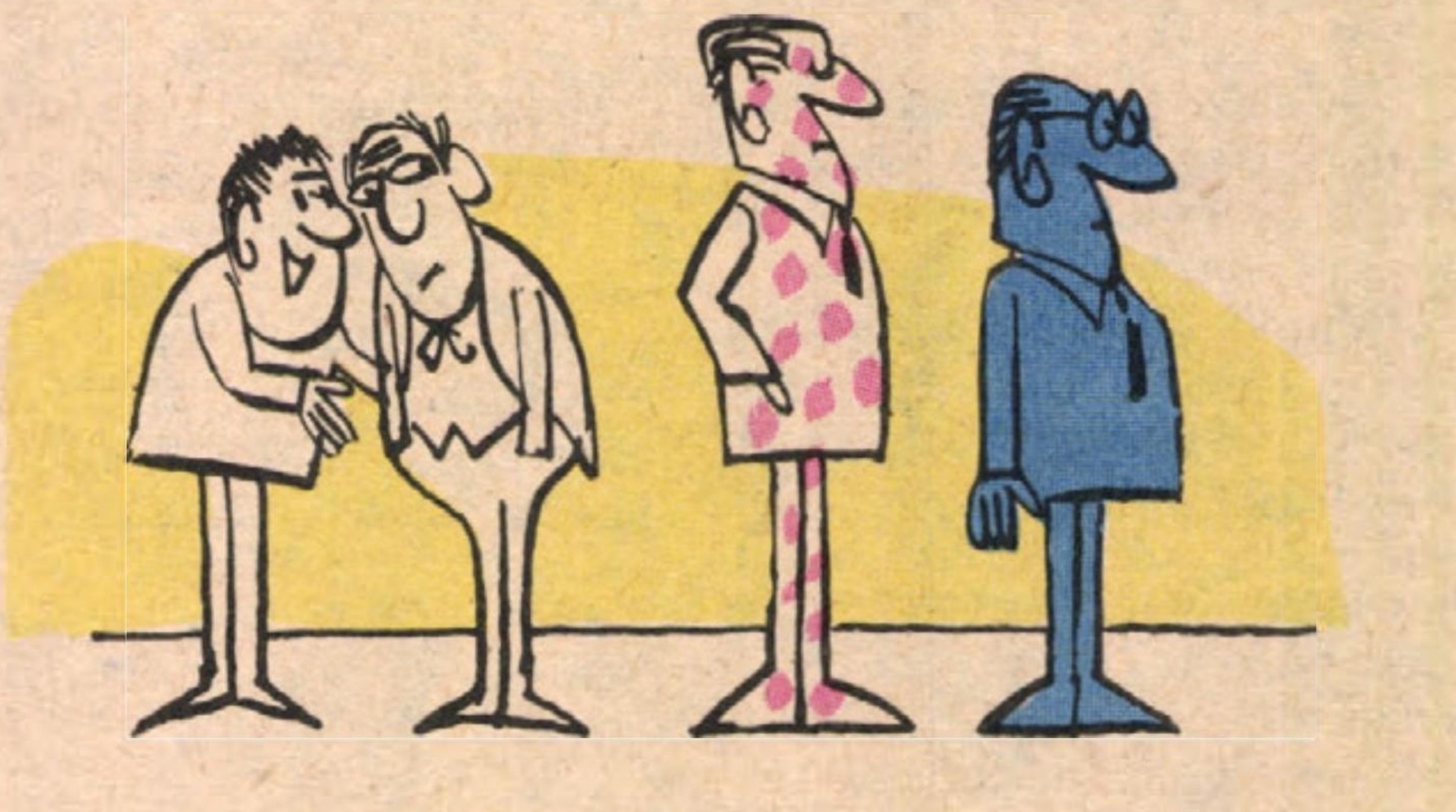

— Érti a szakmát?

— Elfogadhatóan, itt-ott kevés hézaggal. Csak sok panasz van rá a vállalatnál: nem elég szorgalmas, késik a határidőkkel, kapkodó, a rábízott munkát inkább dezorganizálja, mint összefogja.

— Emberi magatartása?

— Ingadozó jellem. Hiányzik belőle az őszinteség. Felfelé hízeleg, lefelé támad. Áskálódik a kollégái ellen, és rájuk hárítja a saját munkáját is. Utálják a vállalatnál...

— Családi élete?

— Zavaros. A fizetésének csak egy hányadát adja haza. Nem törődik sem a feleségével, sem a gyermekeivel.

— Anyagi helyzete?

— Zilált. Úgyszólván mindenkinek tartozik a vállalatnál. Az egyik kölcsönből fizeti vissza a másikat. A felesége fizetéséből élnek.

— Érdeklődése a közügyek iránt?

— Úgyszólván semmi. Politikai szélkakas. Egyáltalán nem hatja át a közösségi szellem. Sőt!

— Ne is mondja tovább. Ő az én emberem. Beléphet hozzánk.

— Nem tagadom, döntése meglepetés számomra...

— Nézze, ma már mindenki tudja, hogy ha egy vállalat a rossz munkaerőtől meg akar szabadulni, akkor feldicséri, az egekig magasztalja. Éveken át én is bedőltem ennek a módszernek. Nagy csalódások értek. Nálam már régóta az a jó káder, akit szidnak. Így nem ér csalódás.

— Ezek szerint összegyűjti azokat, akikről nem kap megfelelő információt?

— Pontosan így van. Ők tudják legjobban, hogy ahol dolgoztak, ott már betelt a pohár. Az ilyenek nálam megbecsülik magukat. Vagy le is út, fel is út! De hát, én jól kézben tartom őket. Nem árt az, ha itt-ott egy kicsit pötytyösek...

Földes György

SZILÁNKOK

NYAKKENDŐ

Brahovácz meséli:

— Felháborító! Tegnap nem engedtek be egy zenés szórakozóhelyre!

— Miért?

— A bejárat felett ki volt írva: BELÉPÉS CSAK NYAKKENDŐBEN! Betartottam a szabályt. Nyakkendőben mentem be. A portás erre azt mondta: csak akkor enged be, ha a nyakkendőn kívül valami más ruhadarabot is felveszek magamra. Most mihez tartsam magam?...

PANASZ

— Tessék megírni, hogy még mindig tele van finánclábakkal a cigaretta. Ha ez így megy tovább, előbb-utóbb kénytelen leszek leszokni a dohányzásról — panaszkodott barátom, a tízéves Laci.

ELLESETT PÁRBESZÉD

— Az én gyermekem minden hónap elsején gondol az anyjára. Ötszáz forint nem is olyan kis összeg, igaz?

— Bizony.

— Ennyit adok az én Béla fiamnak. Többre nem telik a nyugdíjamból...

KORSZERŰ BABONÁK

Fekete Mercedes szalad át előtted az utcán. (Bosszúságot jelent: neked miért nincs ilyen kocsid?)

Létra alatt átmenni. (Megjöttek a háztatarozók. Még ebben az évszázadban elkészülnek a munkával.)

Péntek 13. (Szerencsés nap. Ha utána szabad szombat jön.)

Gólya száll a háztetőre. (Közeli látogatás az AB-nál.)

Revizorral találkozni. (Teljes nyugalom. Semmi veszélyt nem jelent.)

IDEGESSÉG

A keresztelőn az újszülött apja idegesen nézi az óráját.

— Mi a baj? — kérdi egy meghívott vendég.

— Nagyon soká tart a szertartás. A végén még lekésem a gyerekkel a névadó ünnepséget!

Galambos Szilveszter

JUCIKA vigyáz a sorrendre

Pusztai Pál rajza

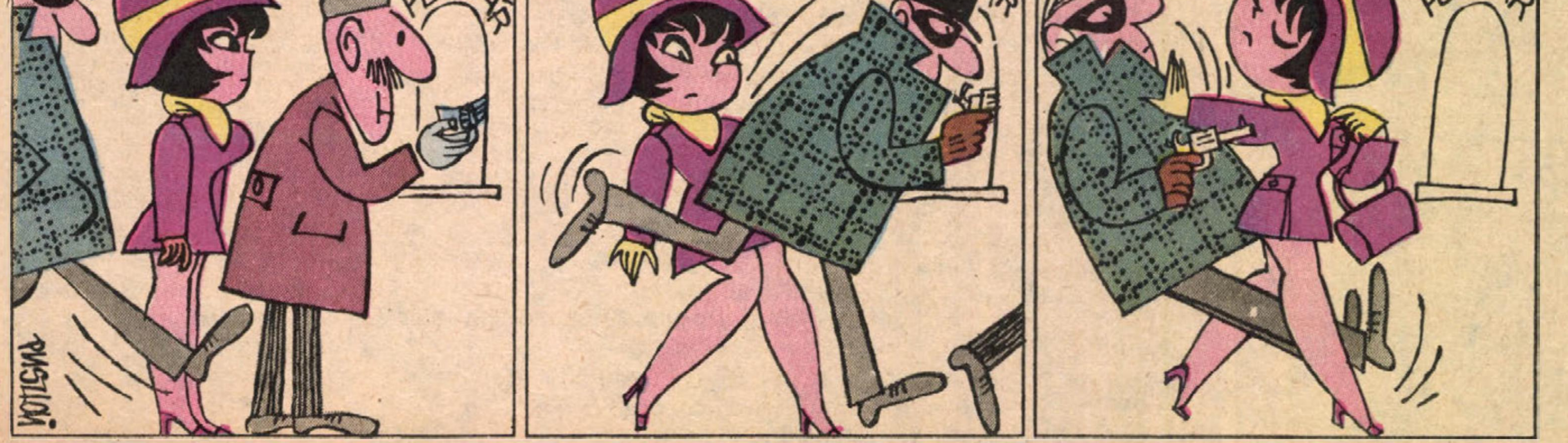

SZEMTELEN GYEREK

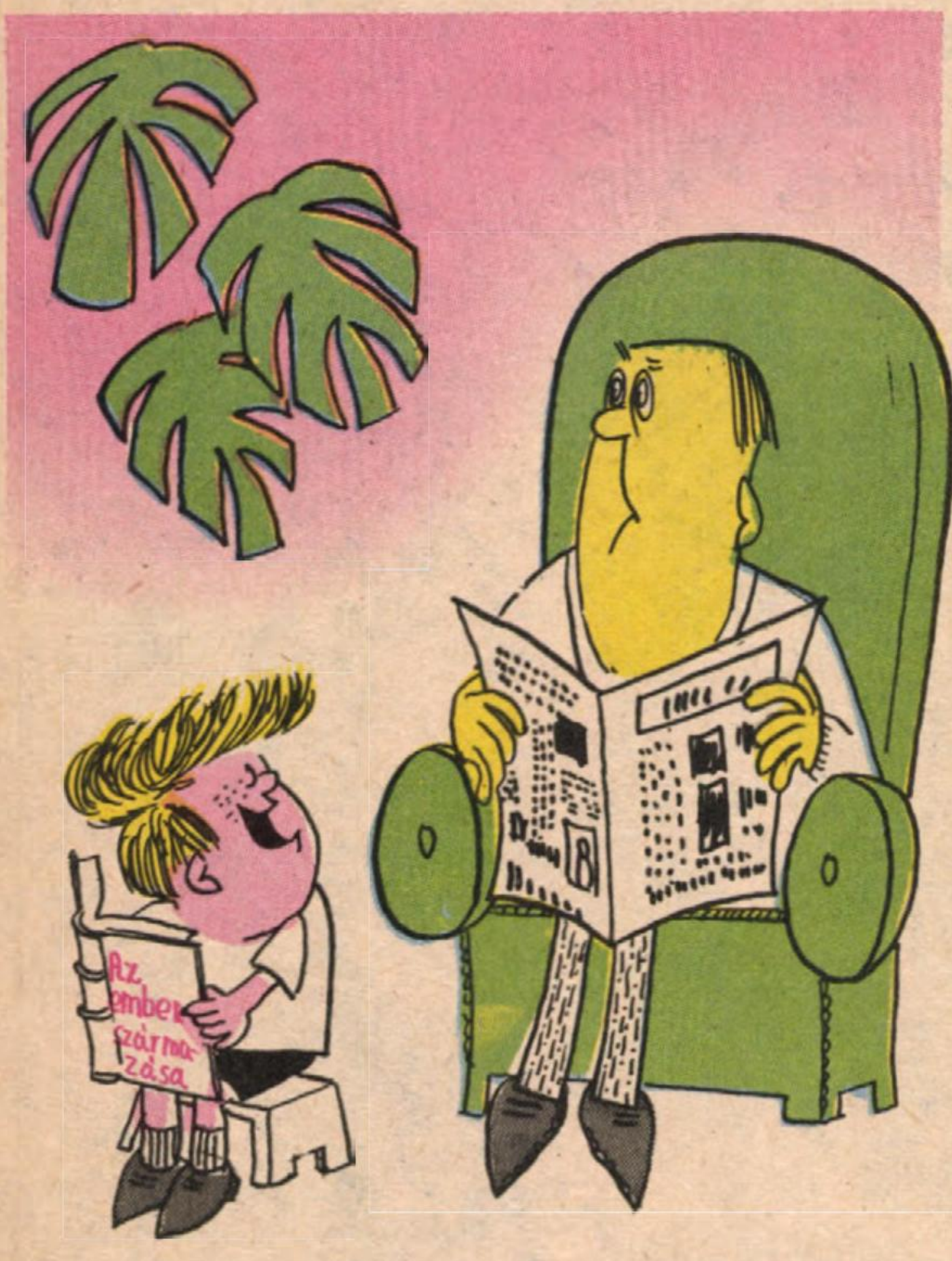

– Papa, te is homo sapiens vagy?

MUNKAERŐ-GAZDÁLKODÁS

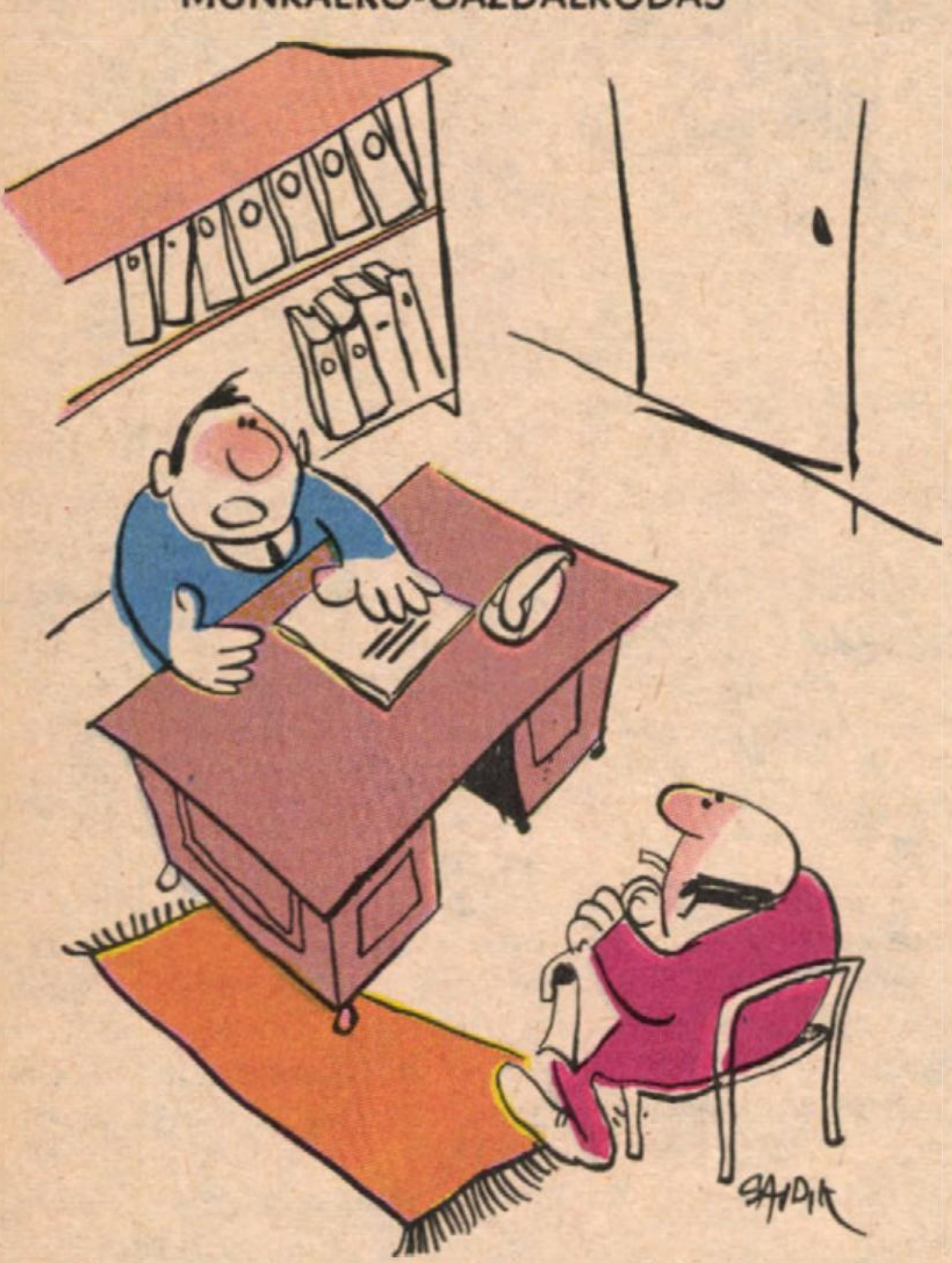

– Asztalosunk nincs, vigyen helyette négy könyvelőt.

KIÜTÉS UTÁN

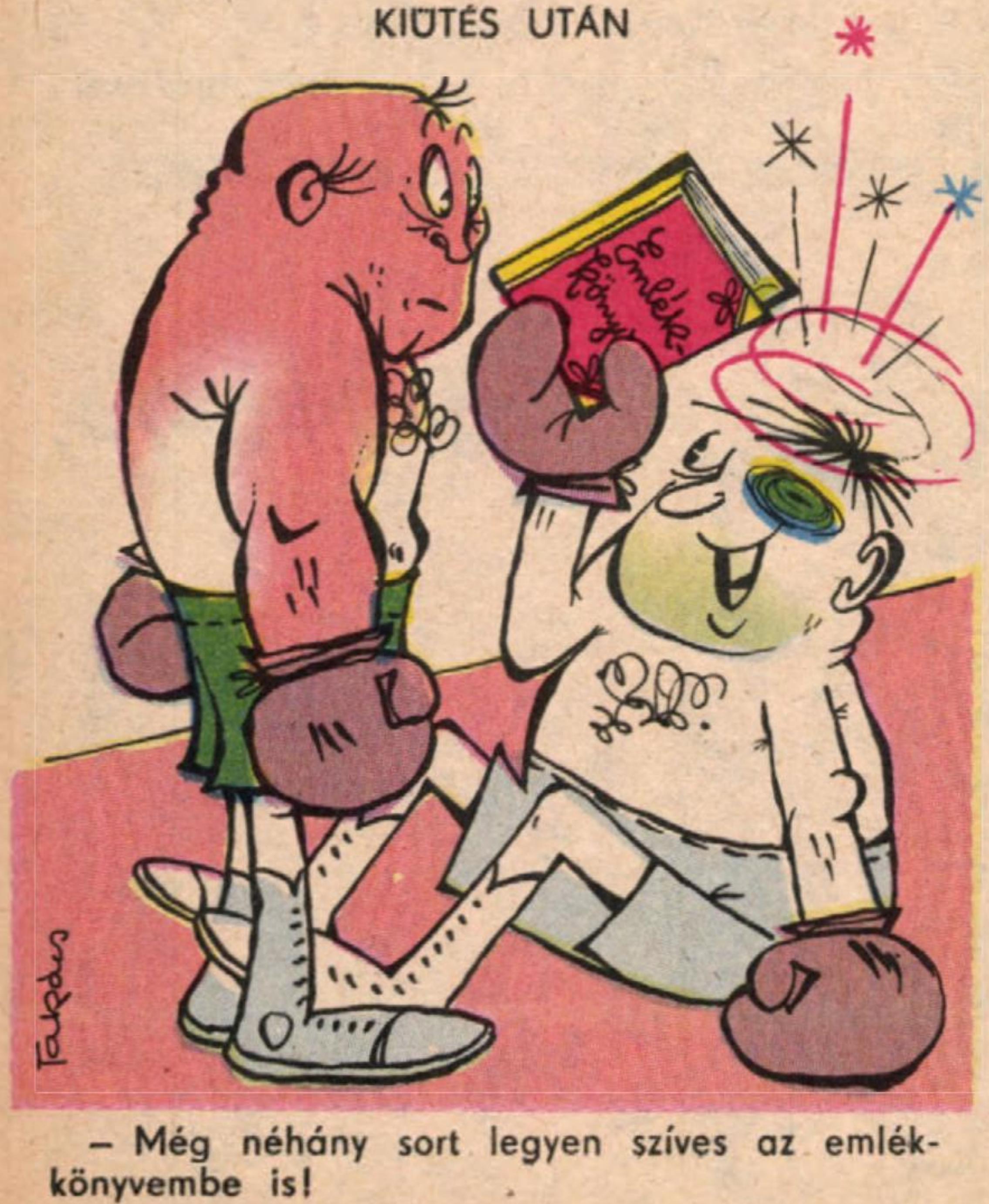

– Még néhány sort legyen szíves az emlékkönyvembe is!

A NEMEK EGYENJOGÚSÁGA

Ismert panasz és tréfa-téma, hogy manapság már alig lehet megkülönböztetni a fiúkat a lányoktól, tekintettel arra, hogy a fiúk is hosszú hajat, s a lányok is hosszú nadrágot hordanak. Mi meglepő van tehát abban, hogy az angliai Horning város szépségversenyét, s a „Miss Horning" címet egy Harry Blathwayt nevű fiatalember nyerte, akit egy helybeli vendéglő pincérnői láttak el miniszoknyával és parókával, és „készítették ki" az arcát? A zsüri beugrott a cselnek, s a magas, csinos „leányt" az első díjjal koronázta meg. A leleplezés úgy történt, hogy a helybeli pap mint a zsüri elnöke éppen meg akarta koronázni a győztest, amikor hirtelen felismerte benne a fiát.

PORTRÉ

Dallos Jenő rajza

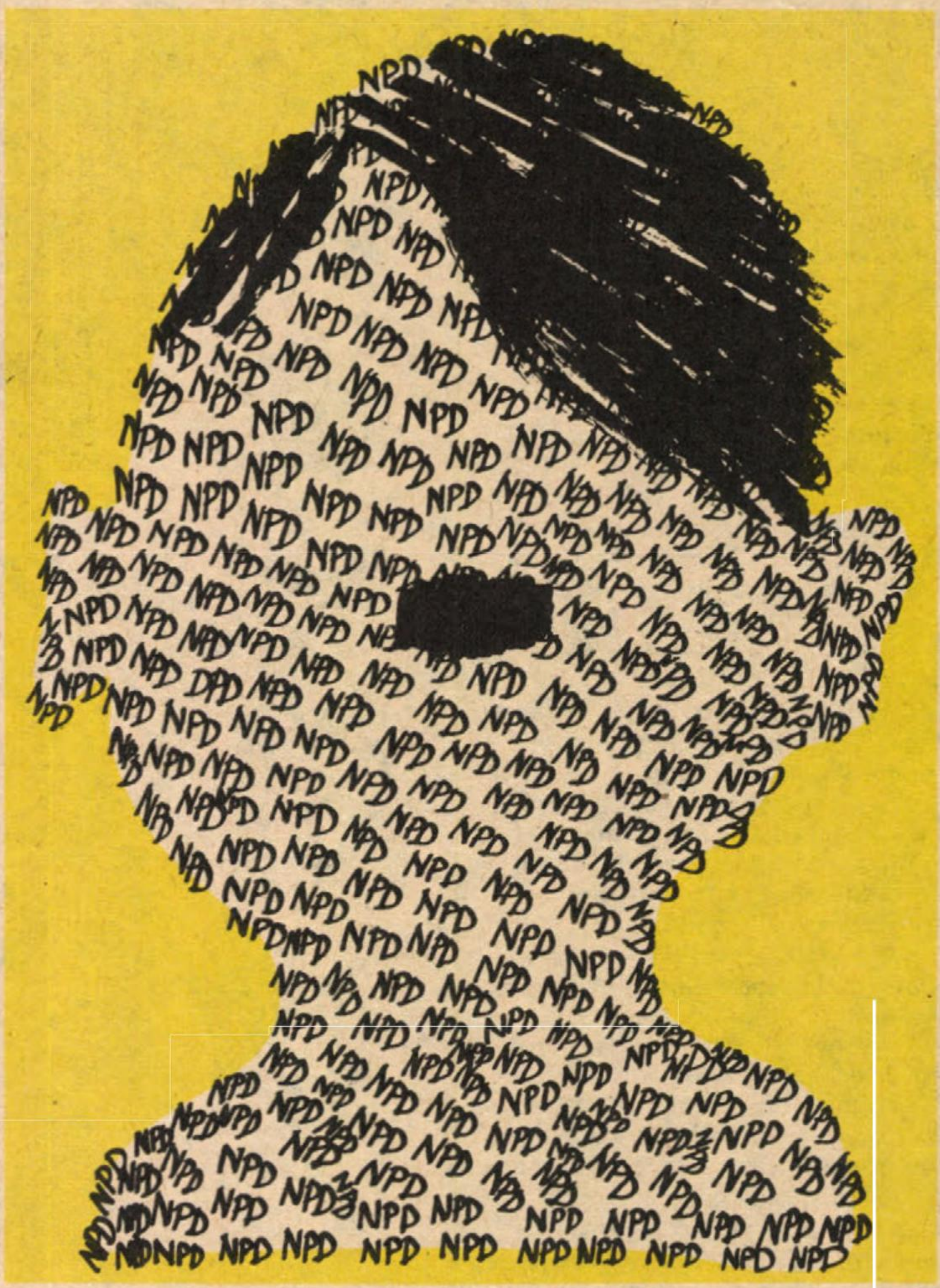

ART BUCHWALD:

GYOMORIDEGESSÉG

Egy évvel ezelőtt majdnem gyomorfekélyt kaptam. Az orvosom szerint azért, mert mindent magamba fojtok, és ez a gyomromra ment. Mint a legtöbb amerikai férfinak, nekem is az a legnagyobb problémám, nem tudom, hol tombolhatnám ki magam? Látszólag én vagyok a legnyugodtabb és a legkiegyensúlyozottabb ember a földön, de ez csak a látszat, belül nagyon ideges vagyok.

— Ha valamiért feldühödik — mondta az orvos —, ne tartsa vissza magát... Törjön ki! Mindannyiunkban van agresszivitás, ezt nem kell szégyellnie... S ne legyen mindig rendes fiú... Ha időnként nem nyitja meg a szelepeket, könnyen gyomorfekélyt kaphat!

Aznap este, mikor hazatértem, a hivatalomból, azzal az eltökélt szándékkal léptem be az ajtón, hogy szigorúan betartom az orvosi utasításokat. A feleségem — szokása szerint — kijött elém, és megcsókolt.

— Mondd, mi a frásznak kell mindig csókolódznod, ha megjövök abból az átkozott melóból? — szóltam rá ingerülten.

— Hogy érted ezt? — hebegte a feleségem.

— Nézd, már elég régóta vagyunk házasok... Minek ez a folytonos csókolódzás?

A feleségem lassan elvörösödött.

— Bocsáss meg... Nem tudtam, hogy ez téged dühít...

— Épp ez a baj ebben a házban, itt senki nem tud semmit — üvöltöttem torkom szakadtából. — Valószínűleg arról sem tudsz, hogy nekem agresszív ösztöneim vannak!

— Ki mondta, hogy nincsenek? — mondta feleségem, aztán kiment a konyhába, jó erősen becsapva maga után az ajtót.

Egy óra múlva vacsoráztunk.

— Apu, légy szíves, add ide a krumplit — kérte a kilencéves fiam.

— Hogy mersz engem félbeszakítani?! — ordítottam rá.

— Csak azt mondtam, hogy légy szíves, add ide a krumplit...

— Hagyd békén azt a gyereket! — figyelmeztetett a feleségem.

— Elegem volt — ordítottam —, elegem volt abból, hogy mindig én legyek a jó fiú, akivel mindent lehet csinálni! Ez a kölyök ma krumplit kér, de holnap pénzt fog kérni, aztán lányokkal fog járni, és lehet, hogy holnapután cigarettázni és inni fog. Vagyis elindul a züllés útján. Ezt valakinek meg kell akadályozni! Egyszer majd még megköszöni nekem, hogy nem adtam oda neki a krumplit!

Vacsora után becsöngetett az újságos fiú.

— Mit akarsz? — mordultam rá.

— Az újságpénzt.

— Nincs pénzem! — kiáltottam a képébe, és bevágtam előtte az ajtót.

Kisvártatva ismét csengettek. Az újságos fiú volt a papájával.

— Miért nem fizeti ki a gyereknek azt, ami jár?

— Miért nem mondta meg értelmesen, hogy mit akar? Úgy látszik, épp olyan gyáva, mint az apukája!

— Gyáva? Jöjjön ki a folyosóra, majd meglátjuk, hogy ki a gyáva!

— Nem jövök. Nem verekszem egy olyan apával, akinek egy ilyen mamlasz fia van!

Az est hátralevő részében is szabadjára engedtem agresszív érzelmeimet. Jól megmondtam a magamét az anyósomnak, aztán a szomszédnak is beolvastam, aki a Vöröskeresztnek akart gyűjteni.

Másnap felhívtam az orvost.

— Nekem ebből elég volt!

— Miért, mi történt? — kérdezte a doktor.

— Mi történt? A fiam világgá ment, a feleségem épp most csomagol, ezentúl nem hozzák házhoz az újságot, az újságos fiú apja megesküdött, hogy szétveri a pofámat, a szomszédok nem állnak velem szóba, az anyósom ideköltözik hozzám, mert félti tőlem az unokáit, és a nevemet felírták a lakónegyed szégyentáblájára, mert egy fityinget sem adtam a Vöröskeresztnek.

— Értem — mondta az orvos. — Akkor inkább próbálkozzék meg a golfozással...

Csak néhány perc múlva tudtam kinyögni:

— És ezt csak most mondja?

(Angolból fordította: Raáb György)

JÓ GYERMEKEK

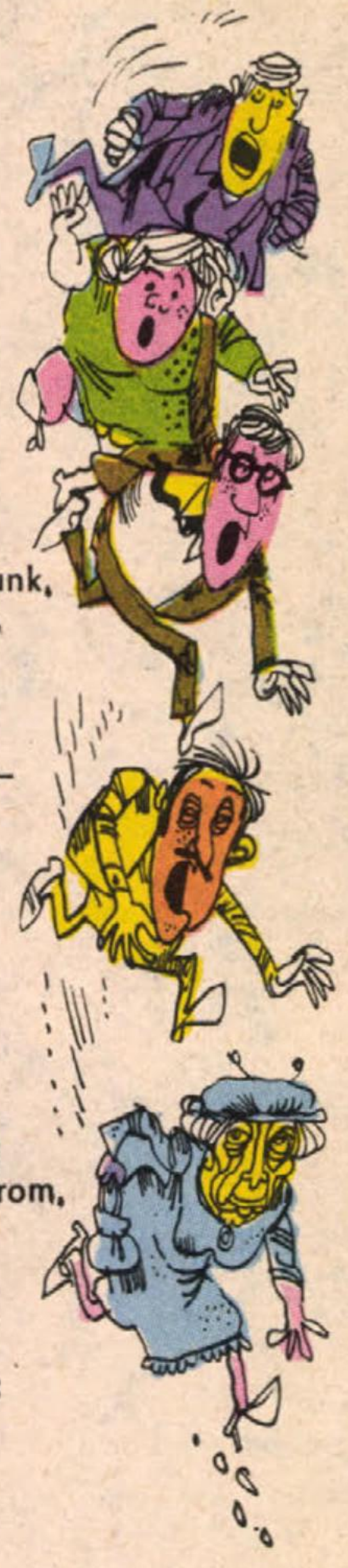

Egy néni szól: – Ha idehallgat,
most valóságos regényt hallhat!
Azt kérdi tőlem, hogy mi van?
Van két lányom és két fiam,
megházasodtak, férjhezmentek,
mind jómódúak s egyre szebbek.
Én őket mindig meghallgattam,
kis házamat tavaly eladtam
és persze, mert jó anya voltam,
a pénzt közöttük felosztottam.
Megbeszéltük: Pesten, Budán,
náluk lakom egymásután.
Oly jó gyerek volt valamennyi,
de most elkezdtek furcsák lenni.
Az egyik szólt: – Jobb lesz, ha várunk,
amíg lesz majd egy új lakásunk...
Fejét vakarva szólt a másik:
– A lakás tele van rogyásig! –
Tiltakozott a harmadik:
– Nálunk épp most nem lakhatik! –
A negyedik házán egy tábla:
„Külföldi utunk miatt zárva!"
Ó, hogy kétségbe voltam esve,
zokogva sírtam, számkivetve!
A múlt hónapban mégis, lássa,
fölébredtem egy változásra:
jó gyermekek ők, hát belátták,
hogy énnélkülem milyen árvák!
Eljött a legnagyobbik lakli:
– Mama, minálunk fog csak lakni!
– Dehogy! – jött már a másik három,
majd én mindennel jól ellátom! –
Ó, engem ott majd széjjelszedtek
és négyen szörnyen összevesztek!
Otthagytam őket, csak nevettem,
de jól tudták, hogy hová mentem:
hogy a százezret fölvegyem,
mert nézze, majdnem elfelejtem,
mik is történnek énvelem,
tán el sem hinné, édesem:
a lottón volt egy négyesem!

Lovászy Márton

MEGKEZDŐDÖTT A SZÍNHÁZI SZEZON

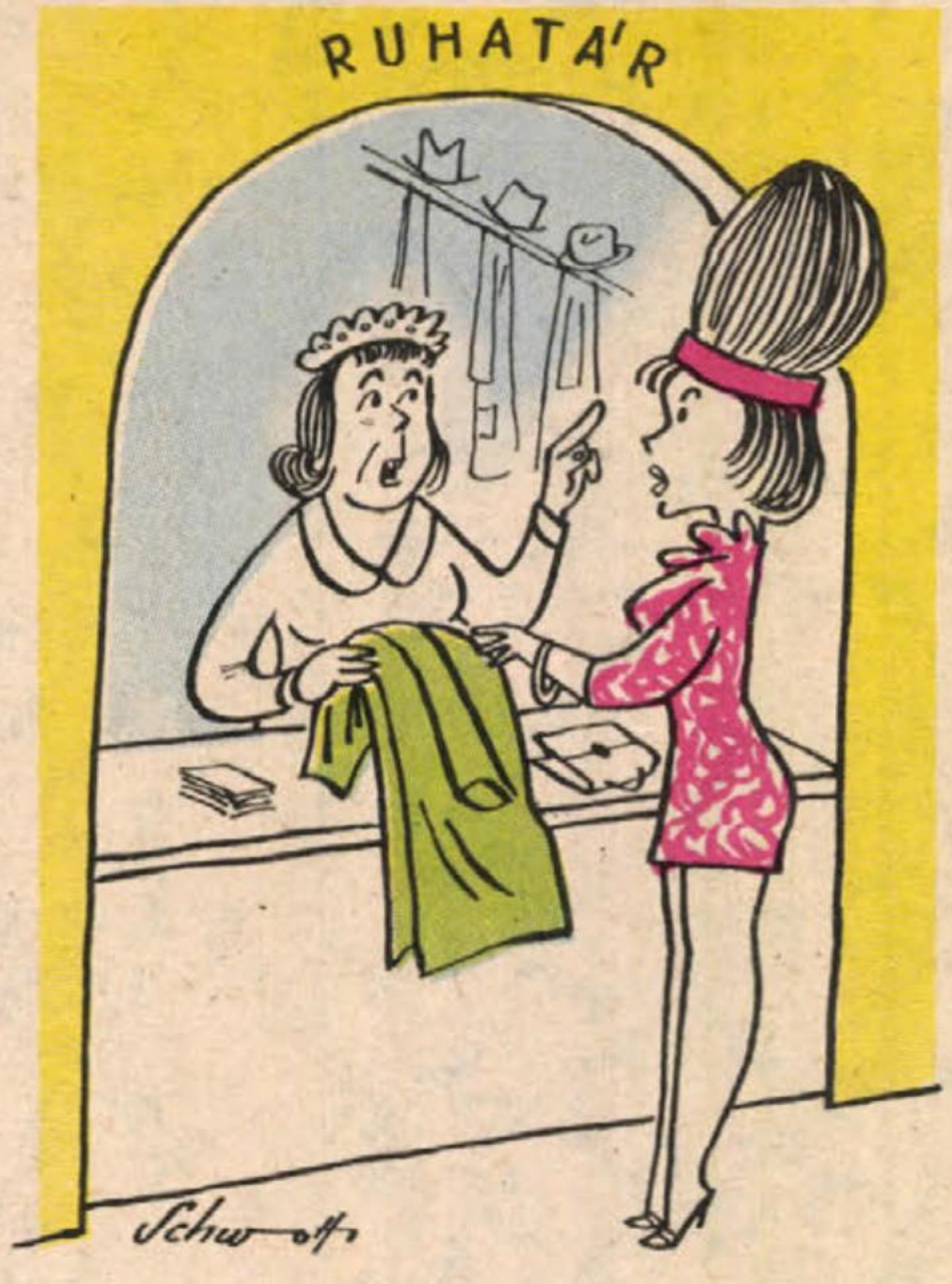

– A kontyot is tessék leadni!

FIATAL HÁZASOK

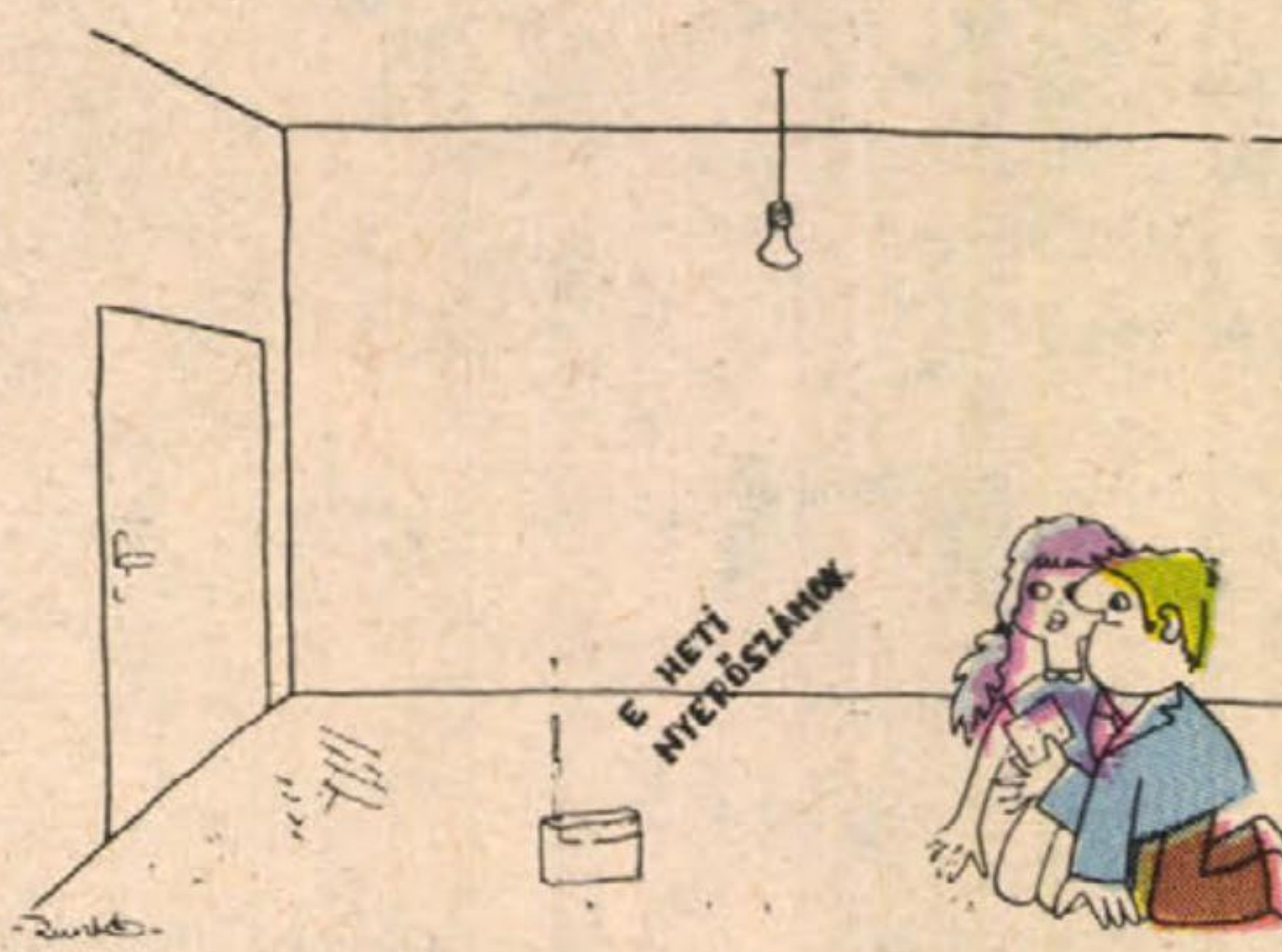

JAVASLATUNK A CSATAROKNAK

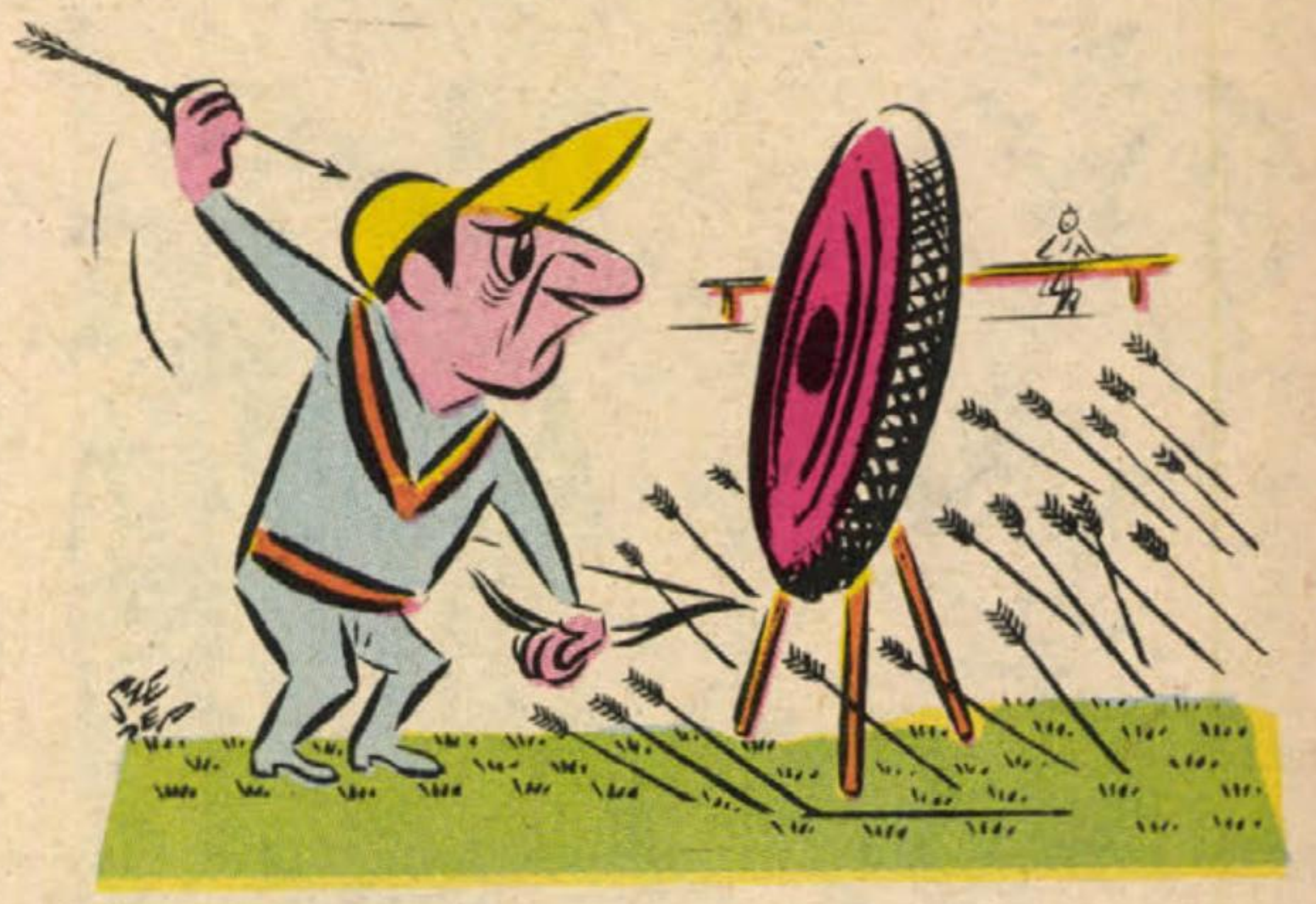

FIZETÉSNAP

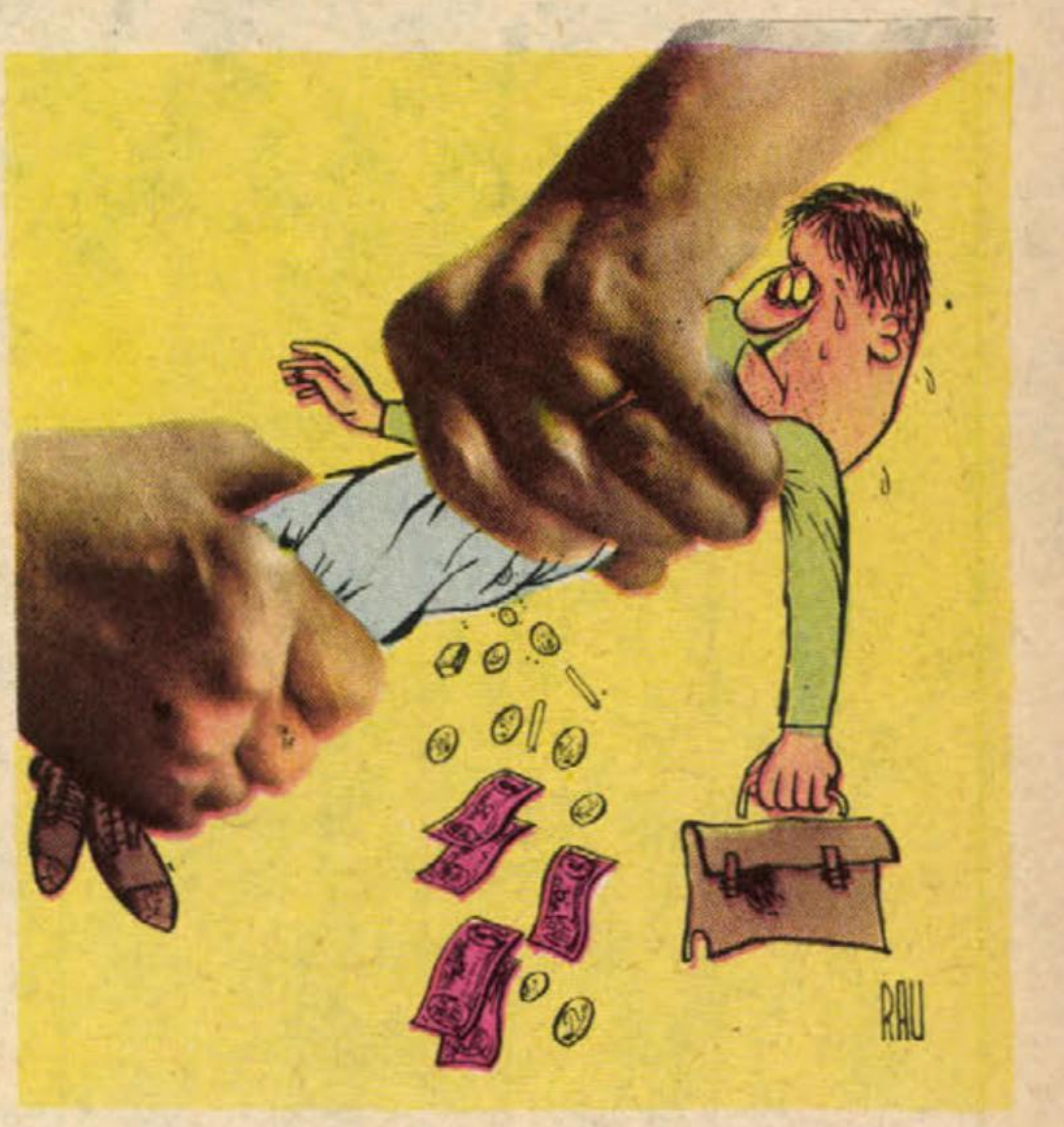

FŰTÉSFELELŐS

Nem mondom, ismerős volt a férfi, aki mellettem állt a villamoson, de ha ő nem mondja meg, hogy Bal Balázs személyesen, én bizony nem jövök rá máig sem.

Nagyon szégyelltem magam, ugyanis Balázs valamikor jó barátom volt, vagy húsz évig — hetenként legalább egyszer — együtt lapozgattuk az ördög bibliáját és csupán két éve, hogy nem találkoztunk.

Röpke két év alatt ilyen változást!

Bal Balázs félszeg kis emberke volt. Keszeg figura, hajlottan járt, a fejét lógatta, savós tekintete kifejezéstelenül csillogott. Szerény hivatalt viselt, ahol három évtized alatt két szamárlétrafokot kecmergett előre és akkor sem mondta be az ultit, ha nyolc adu volt a kezében.

Most pedig a férfi, aki mellettem áll, délceg dalia, szálfa egyenes, határozott tekintetű. Csoda-e hát, hogy nem ismertem meg?

— Hova — merre — kérdezem.

— Megyek a Tükerbe.

— Hova?

— No, persze! — mosolyog tőle szokatlan fölénnyel. — Te nem is tudod, hogy én fűtésfelelős vagyok.

— Micsoda?

— Ugye csodálkozol? Nem mondom, engem is váratlanul ért tavaly a nagy-nagy megtiszteltetés, hogy egy egész ház, tizenhét lakó, mind-mind belém helyezte a bizalmát.

— Gratulálok.

— Kösz! — fogadta el kezemet és a szemem közé nézett. — Valld be, hogy irigyelsz is! Mert ugye te nem írhatod ki nálatok a kapu alá — felszólító módban! —, hogy ennyit, meg ennyit fizessenek a tisztelt lakótársak. Csak így, per „lakótárs", érted? Pedig lakik ott nem egy híresség! Azután, ha összegyűlt az a rengeteg pénz, mehetek — mint most is — a Tükerhez és úgy vásárolok, mint egy békebeli mágnás. Húszezerért. Az ám!

— És mondd, nem kerül ez sok idődbe meg munkádba?

— Dehogynem. Néha még a hivatalomba bemenni sincs időm. Kénytelen vagyok lógni a munkahelyemről. Mert előttem a társadalmi munka az szent, öregem...

Sólyom László

EGY SZERELEM VÉGE

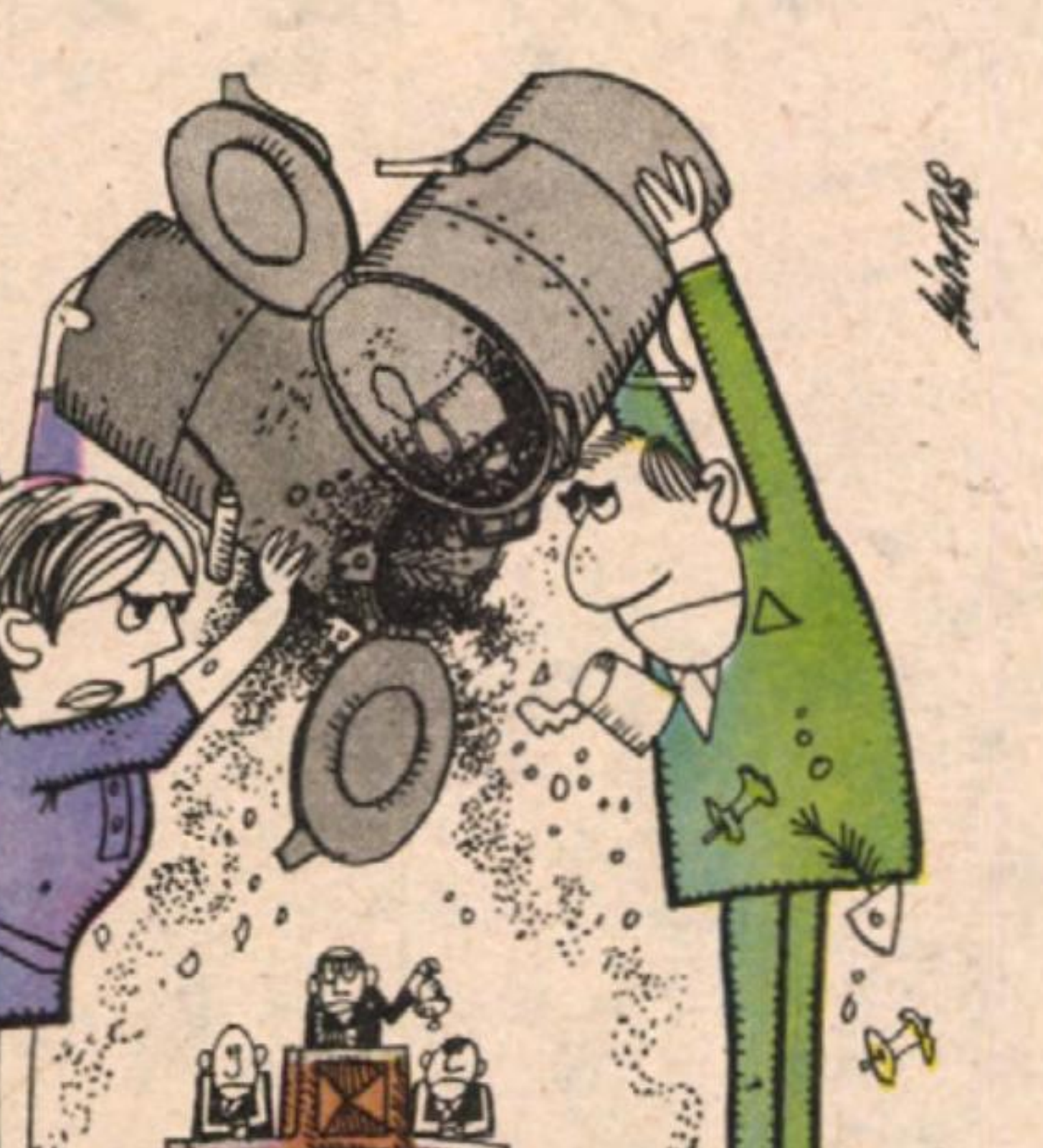

HIÚ LIBA

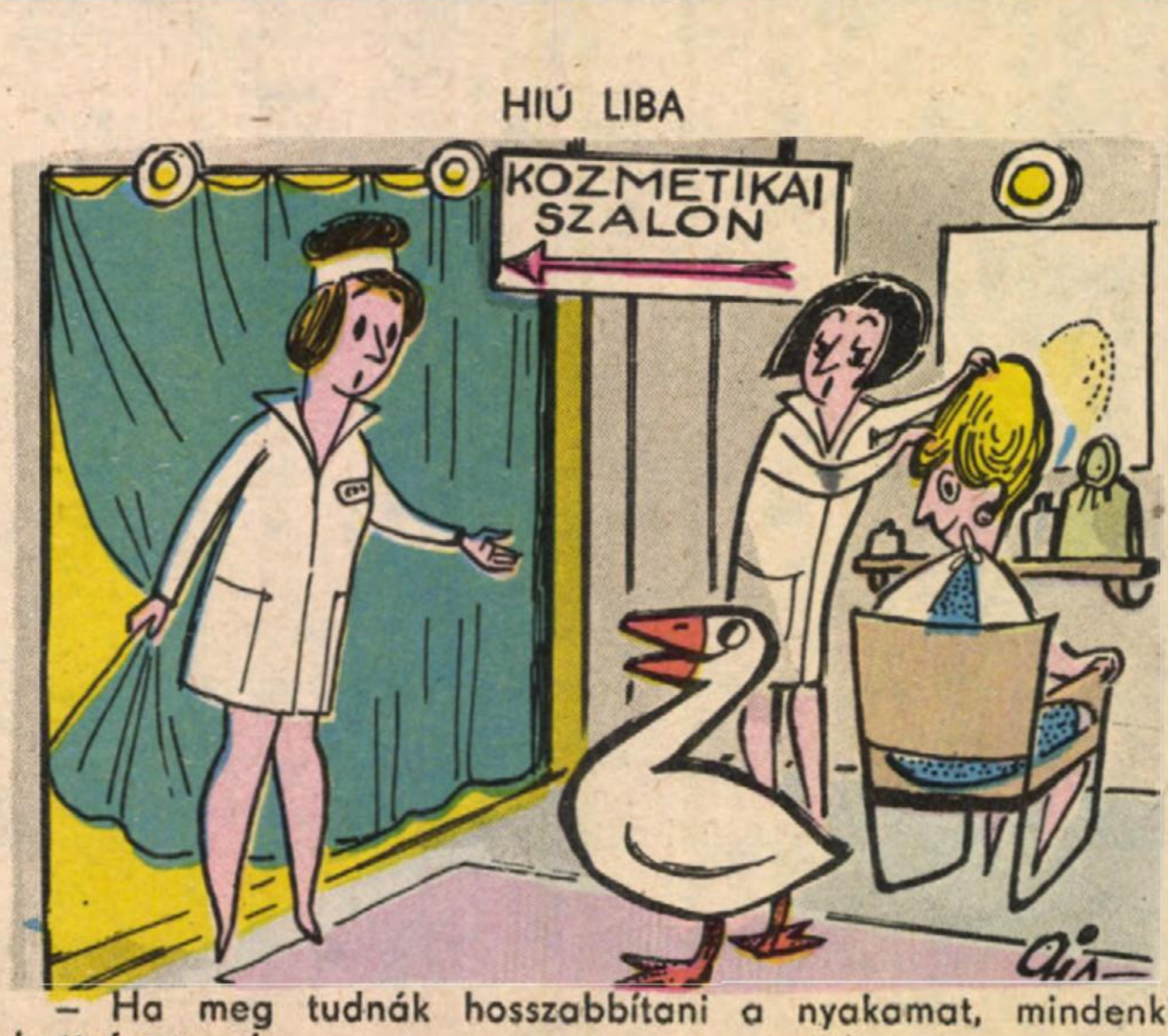

– Ha meg tudnák hosszabbítani a nyakamat, mindenki hattyúnak nézne...

KÍSÉRTETJÁRÁS

Zölden villózó
Éjféli rém
Jelent meg
A főnök óstílű
Ágyánál
És dörgött:
„Én vagyok
A lelkiismereted!"
Nagyot ásított
Az igazgató:
„Itt valami
Félreértés lehet!"

Darázs Endre

VÁLLALATI KRIMI

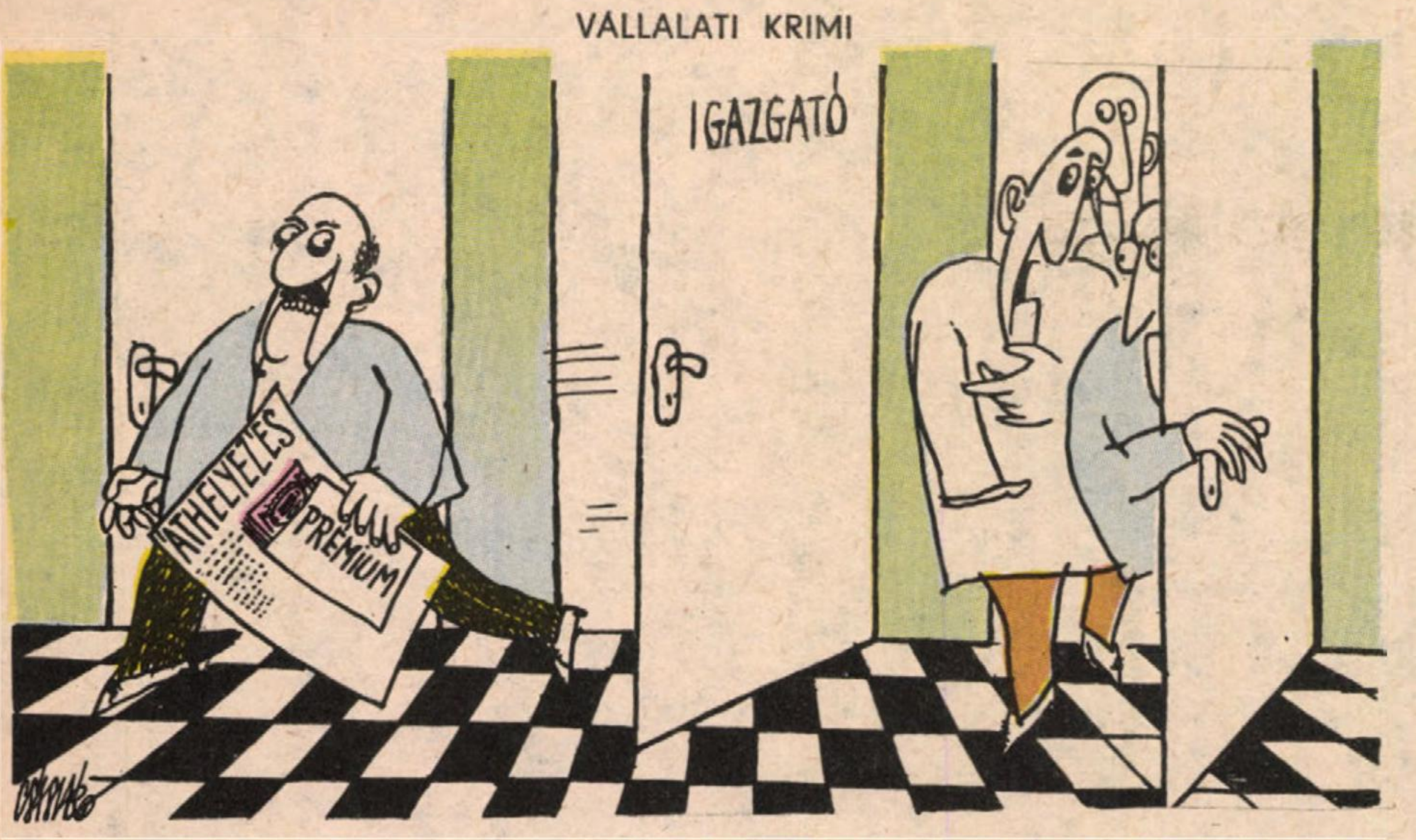

– Hangtompítós fegyverrel nyírták ki szegényt . . .

AZ NSZK-BAN

Szűr-Szabó József rajza

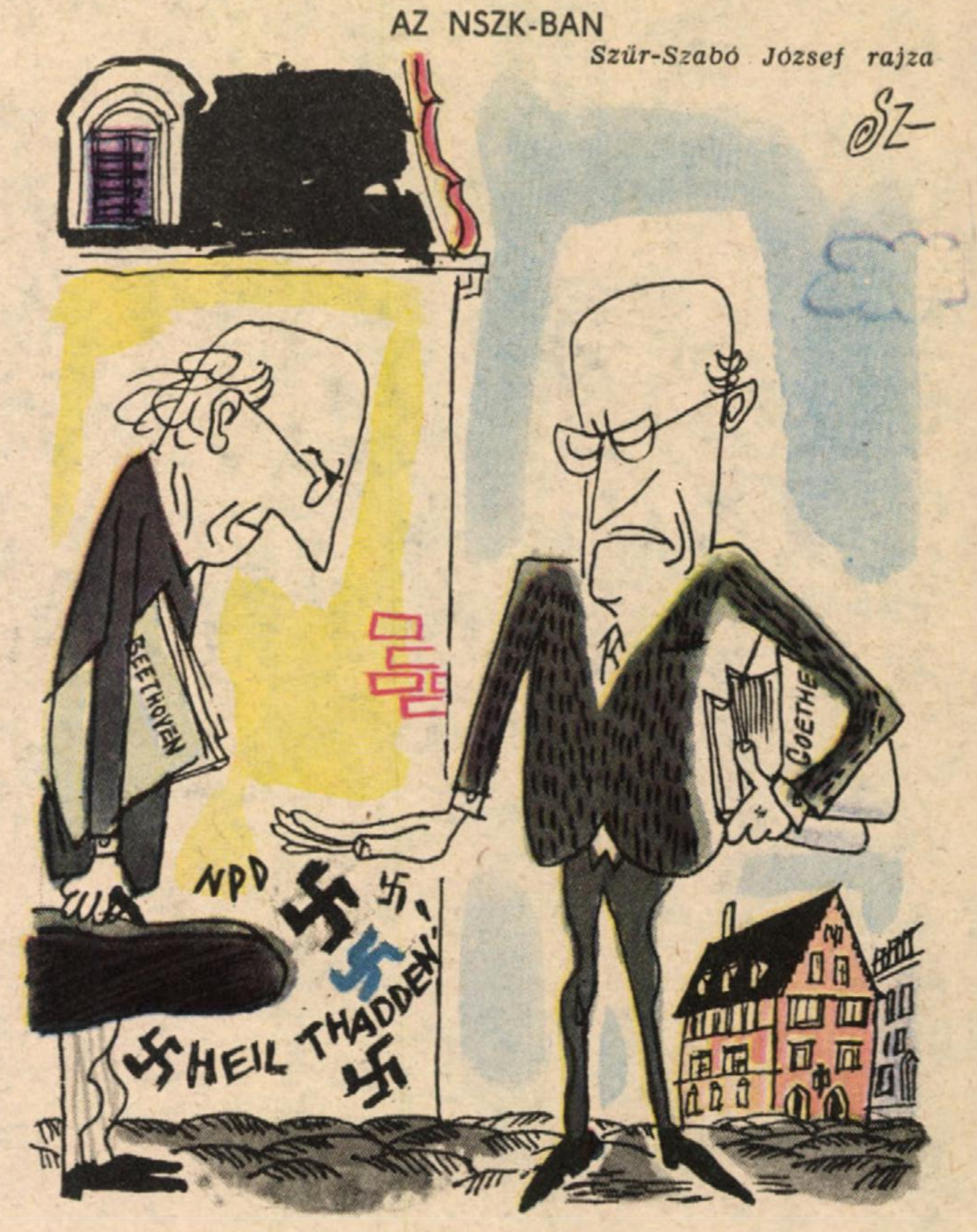

– Mi ez? Újfasiszta köszöntés?
– Dehogy. Csak mutatom, hogy megint idáig süllyedtünk!

MŰERTŐK

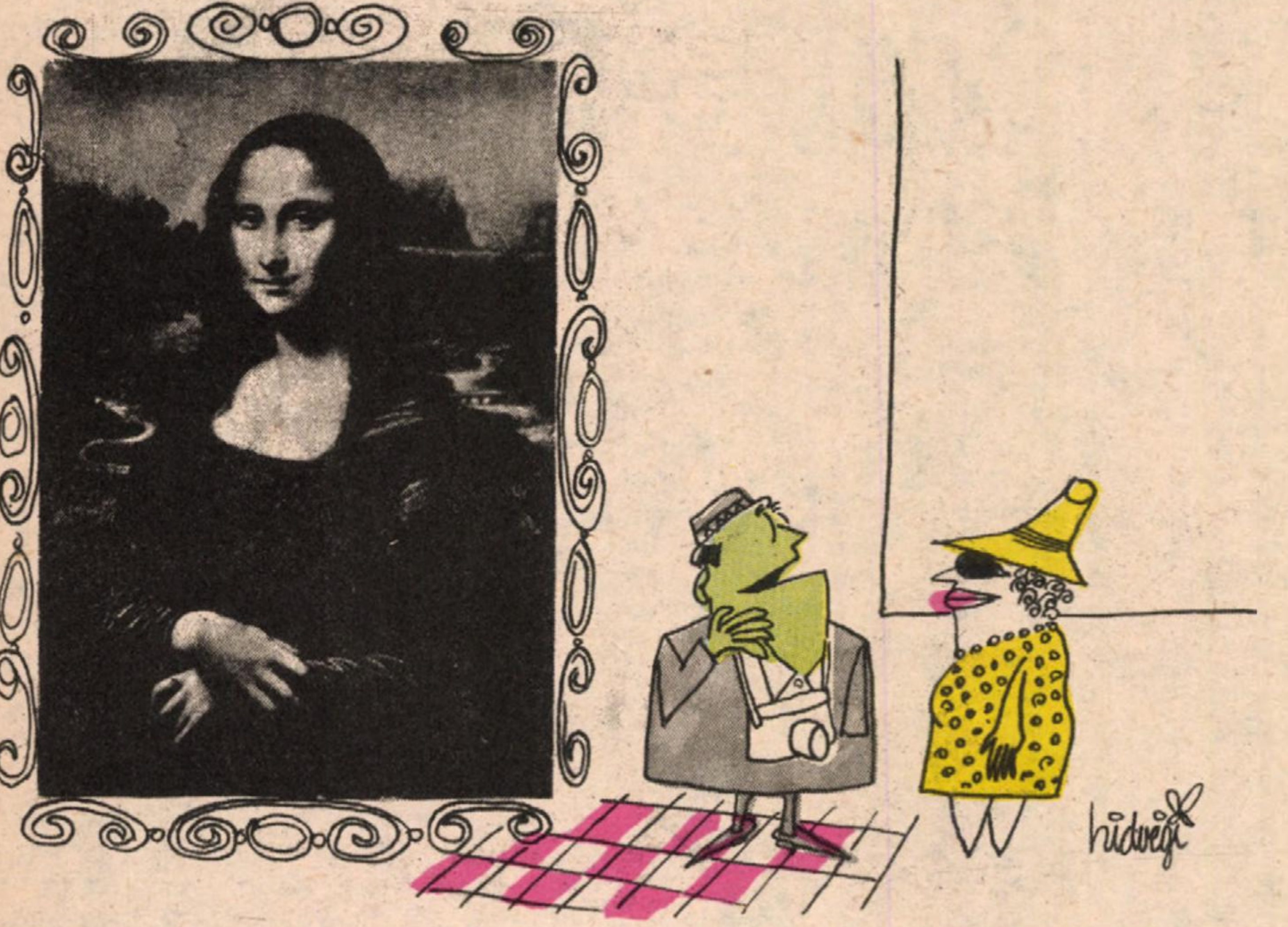

– Szép, szép, csak az a baj, hogy állandóan vigyorog!

MUNKAERŐ CSÁBÍTÁS

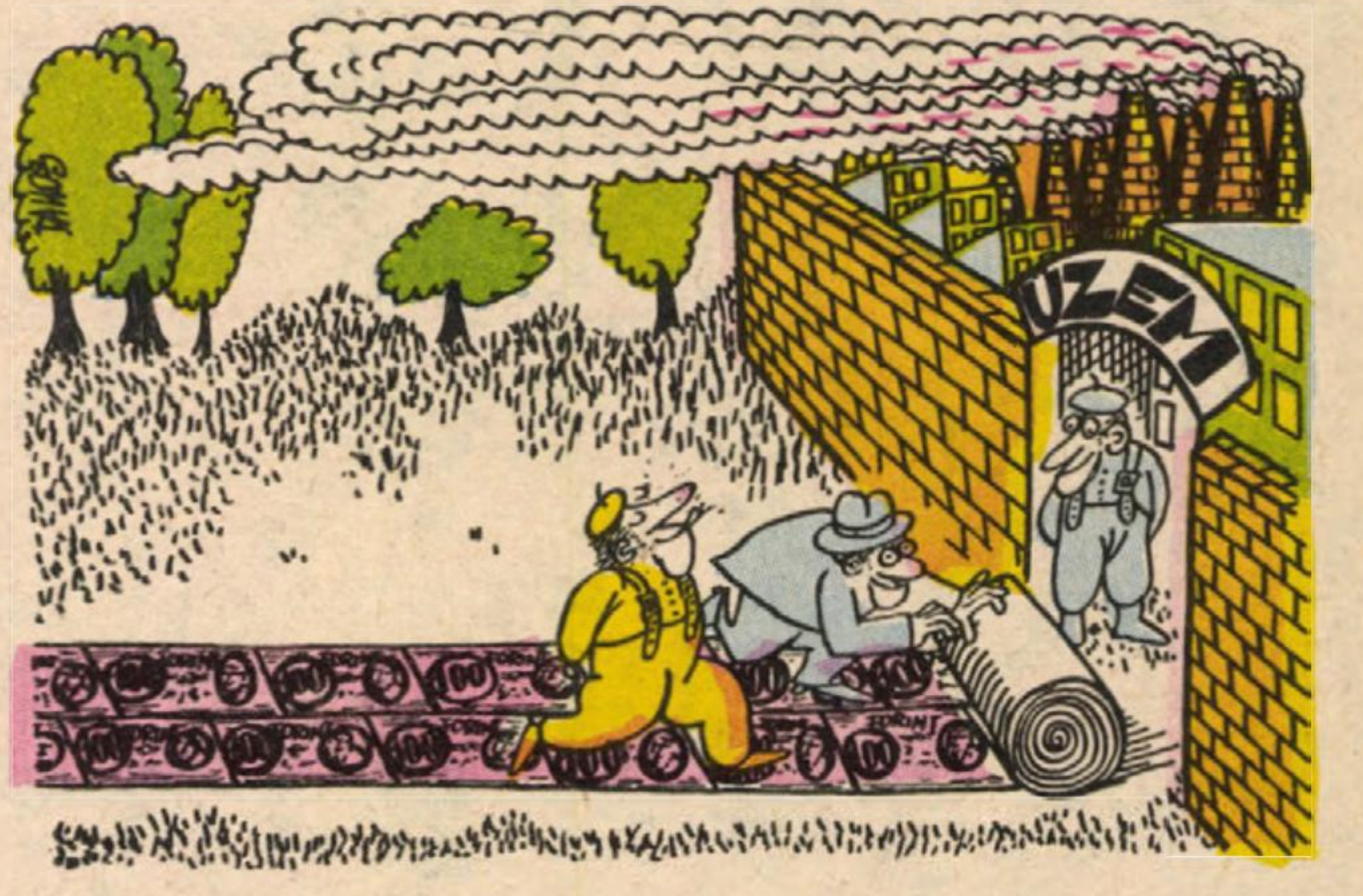

JÖN A VILÁGSZÍNVONAL

Bodnár Jenőné reggel magára kanyarítja három fügefalevelét és felrázza a sarokban szunyókáló férjét:

— Jenő, az éjjel megint nem vigyáztál a tűzre! Most aztán csiholhatsz!

Jenő kidörzsöli szeméből az álmot és megjegyzi:

— Szívecském, azért mégis vehetnénk egy gázgyújtót. Azt mondják, egészen jó!

— Engem nem csapnak be. Szerencséd, hogy melletted vagyok. Te már a kovakövet is megvetted volna, de én tudtam, hogy nem érdemes rá kidobni a pénzt, mert jön egy újabb, korszerűbb találmány.

— Persze, a gyufa. Akartam azt is venni . . .

— Mert téged mindenbe beugratnak. Értsd meg fiam, a technika ilyen rohamos fejlődése mellett alaposan meg kell gondolnunk, hogy mit vásárolunk . . .

— De most úgy élünk, mint az ősemberek!

— Na és? De amikor végre elszánjuk magunkat, mindenből a legkorszerűbb, a legmodernebb felszerelésünk lesz. Láthatod, hogy a fél országot üti a guta, hogy a televíziójukon nem lehet fogni a színes adást, a rádiójukon a sztereo-programot . . .

— Ott egye a fene a tévét . . . De egy ruhát igazán vehetnénk!

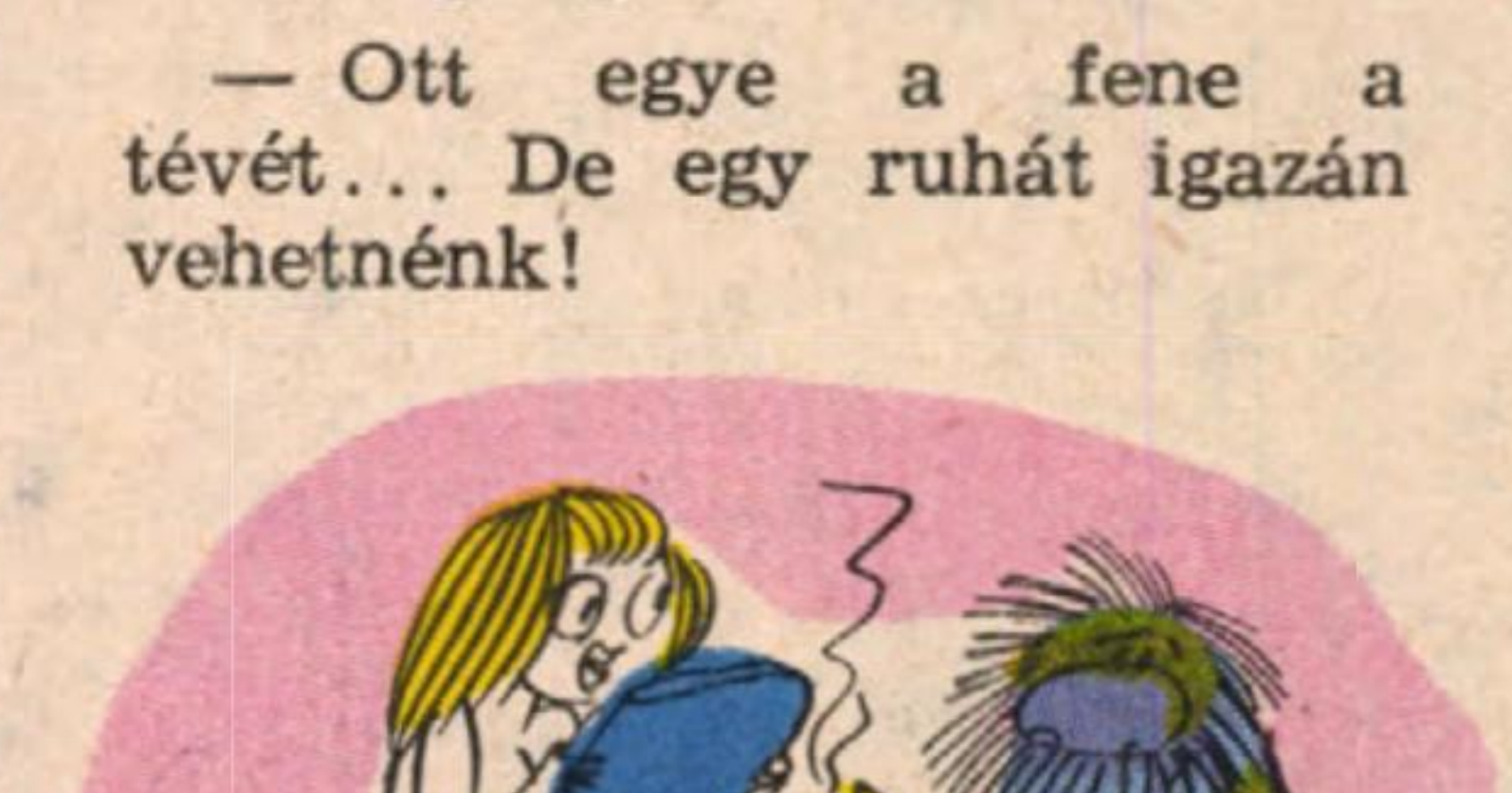

— Most? Megőrültél? Nem olvastad, hogy hamarosan jön a gyűrhetetlen, piszok-taszító, kophatatlan, elnyűhetetlen szövet?

— De fázom!

— Kibírod egy ideig. Nem vagyok bolond megvenni egy vacak olajkályhát, amikor hamarosan itt a légkondícionálás!

— Legalább egy cipő kellene!

— Szó sem lehet róla. Olvasom, hogy jön a fröcsicipő, amely évekig is eltart.

Jenő eközben szomorúan dörzsöli egymáshoz a két fadarabot, míg egy vékonyka füstcsík nem jelzi, hogy sikerült parazsat izzítania. Ezután száraz füvet szór rá, és hamarosan barátságosan lobog a tűz a barlang közepén. Ezalatt a felesége nyereg alatt puhított húst tűz nyársra, miközben vigasztalóan a következőket mondja:

— Meglásd, Jenő, már nem kell sokat várnunk. Ahogy az újságokat olvasom, egyre jobban megerősödöm a hitemben: érdemes volt kitartanunk. Az eddigi cikkek még nem érték el a világszínvonalat, de amelyek ezután kerülnek forgalomba, már tökéletesek lesznek. Ezekkel nem kell a szervizekbe szaladgálni, sírni a szerelőknek, hogy a garanciális javítást elvégezzék. Nem kell becserélni a selejtes árukat — mondja bizakodó mosollyal és a két kőtáblát, melyre az újságot vésték, a sarokba támasztja . . .

Ő. F.

BOSSZÚ

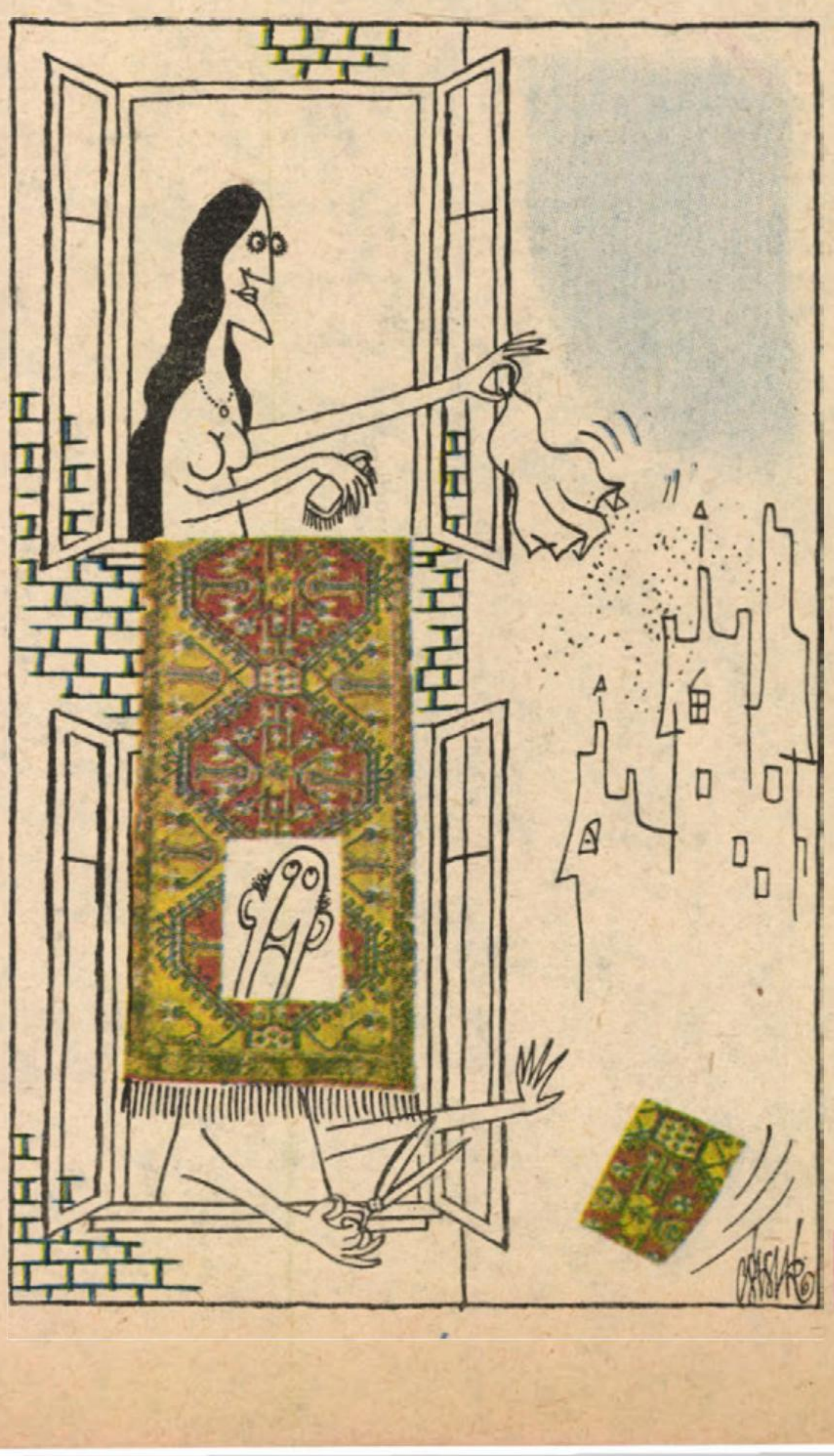

A MASINISZTA

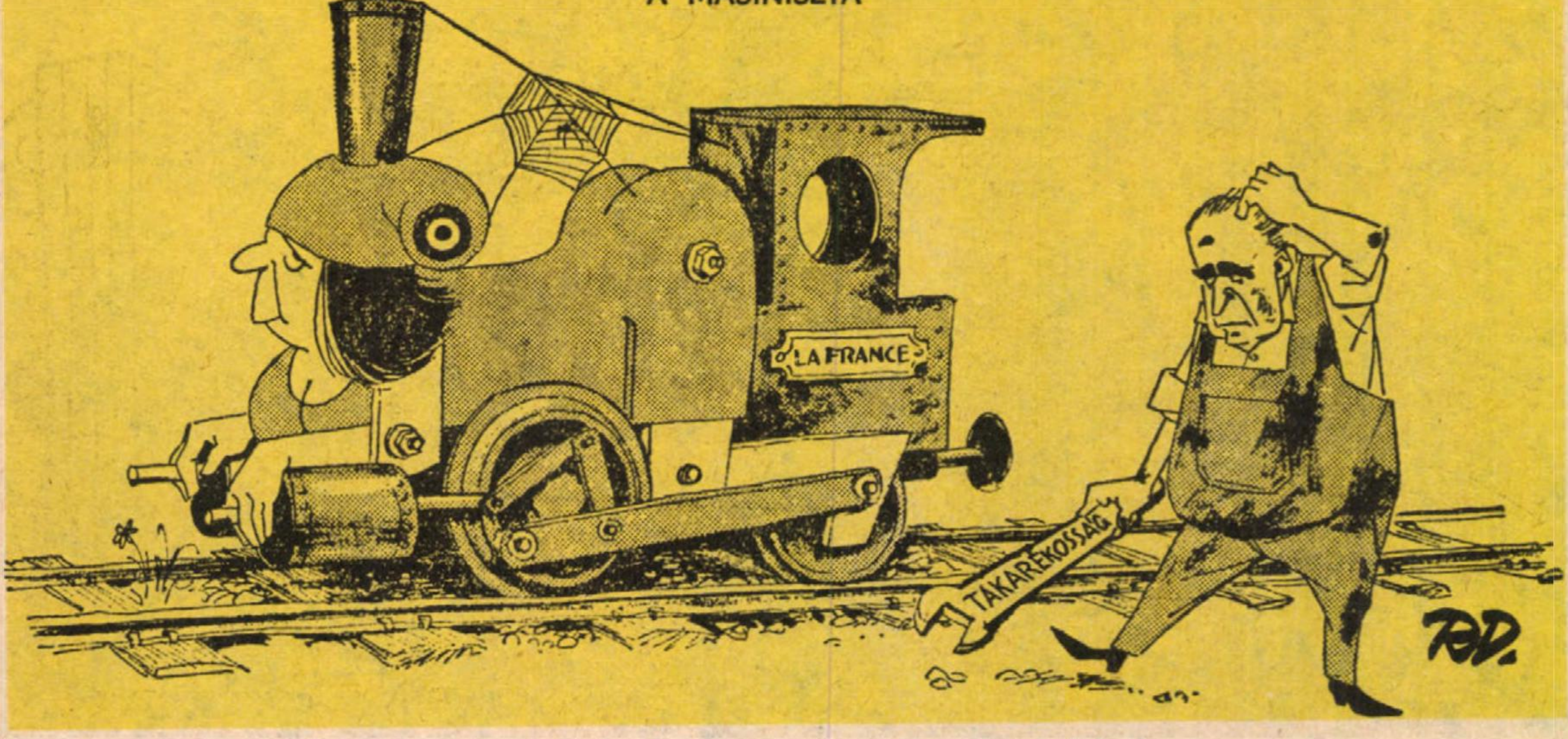

Pompidou: Az ördögbe is, nem értem, miért nem indul el...

(„Arbeiter Zeitung”, Bécs)

ÉRDEKLŐDÉS

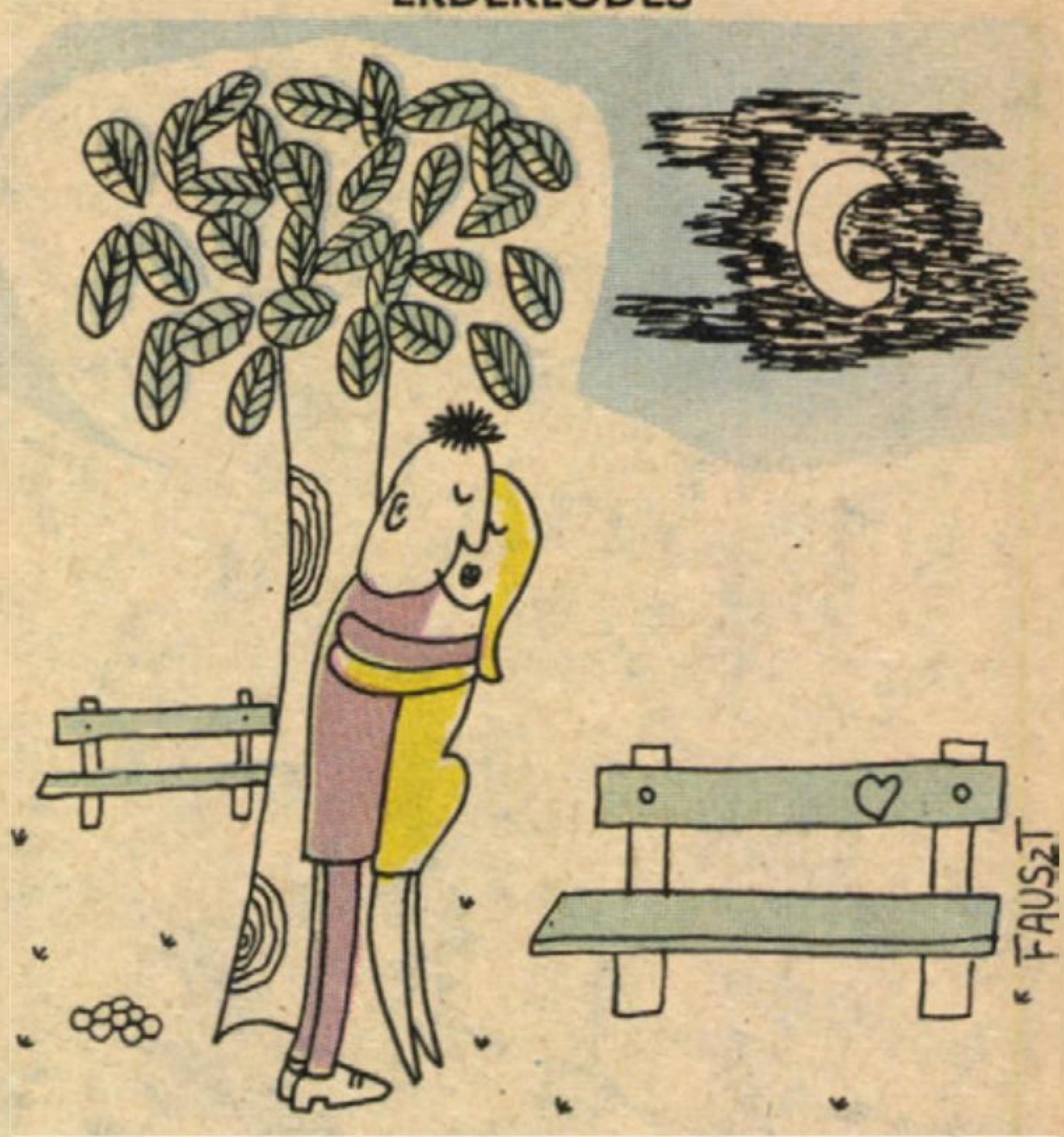

– Akkor is így fogsz szeretni, ha már nem lesz az apukám a főnököd?

AZ ELSŐ AUTÓ

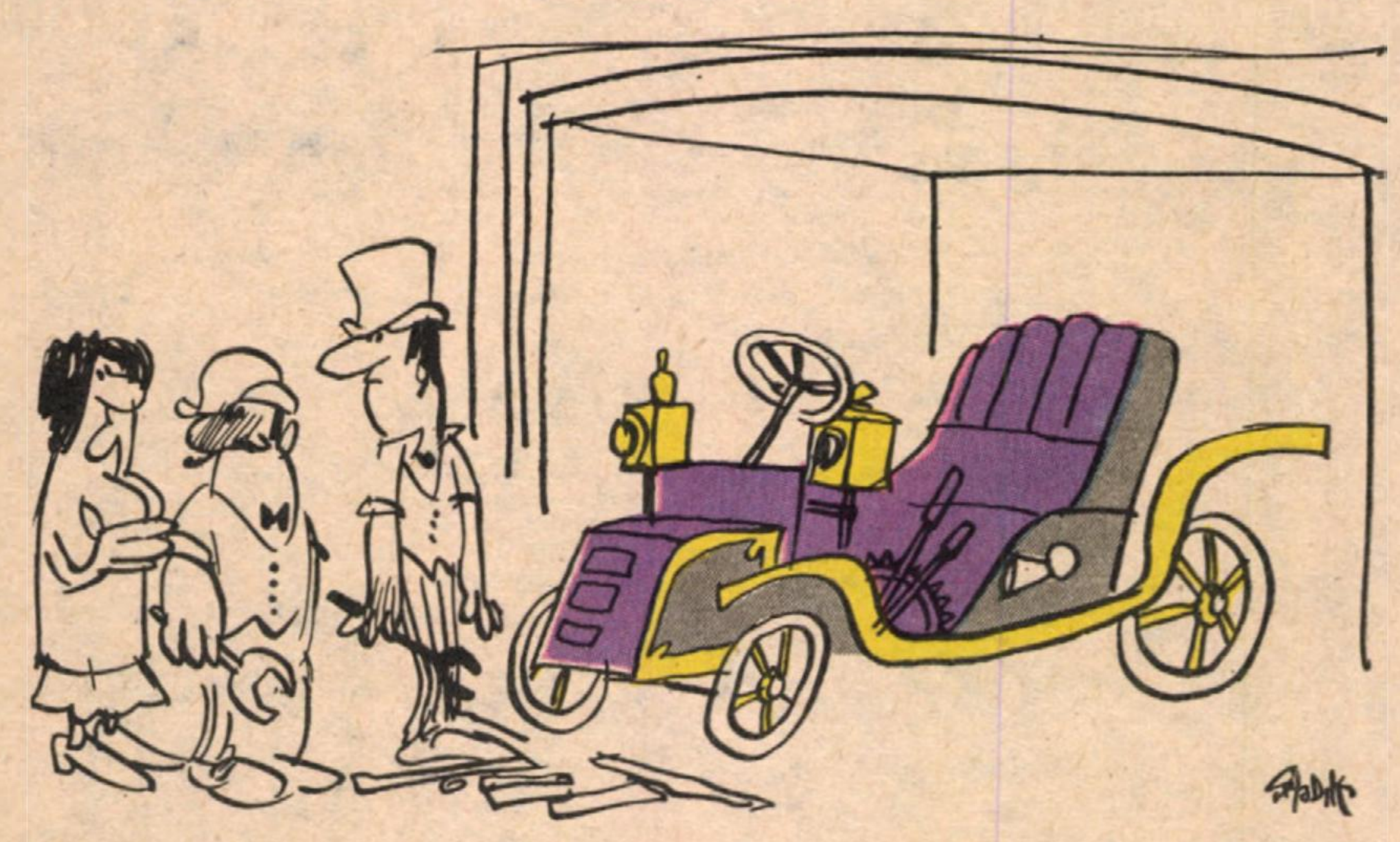

– Ugyan, kinek kell majd ez a találmány?

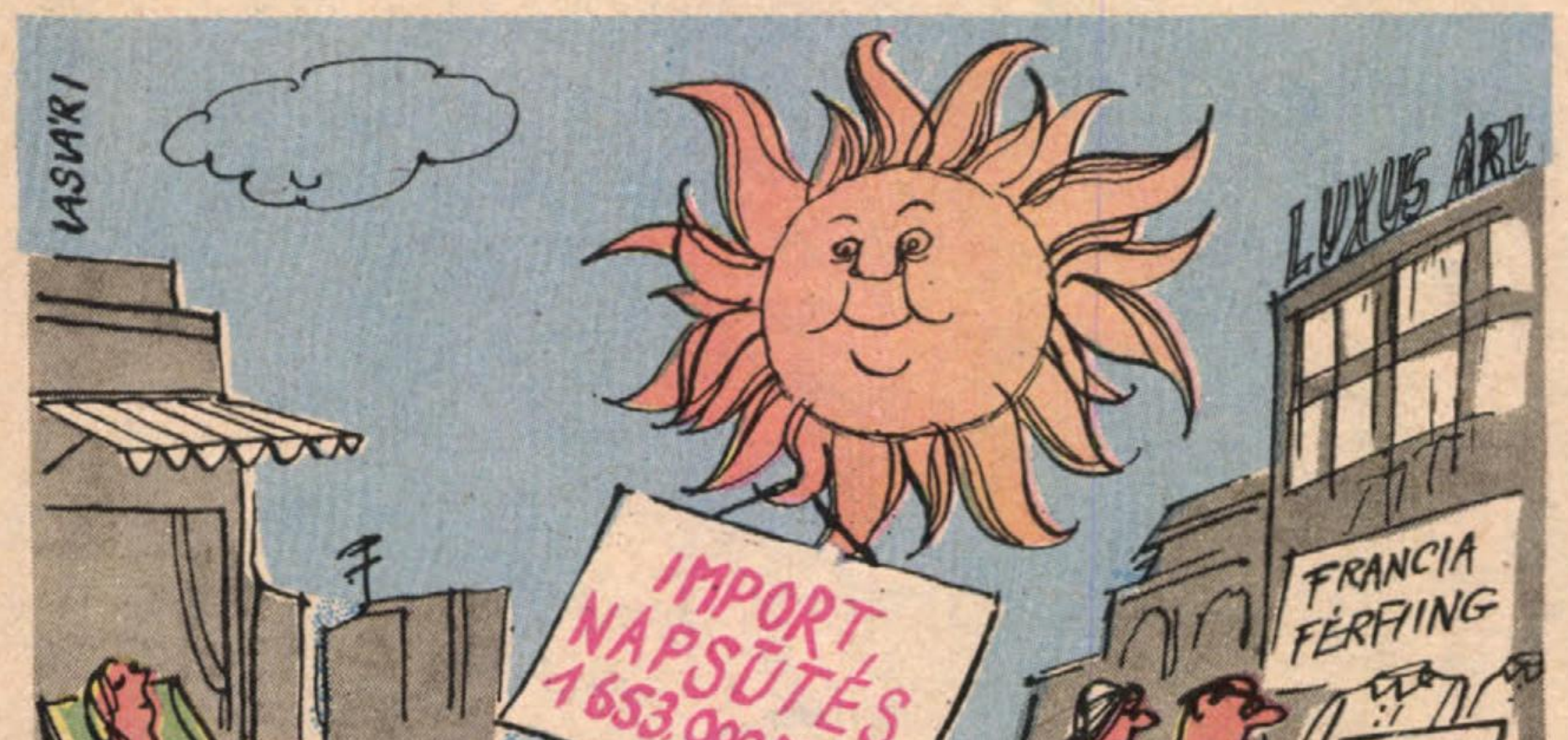

ÖTLETES ÚJÍTÁS

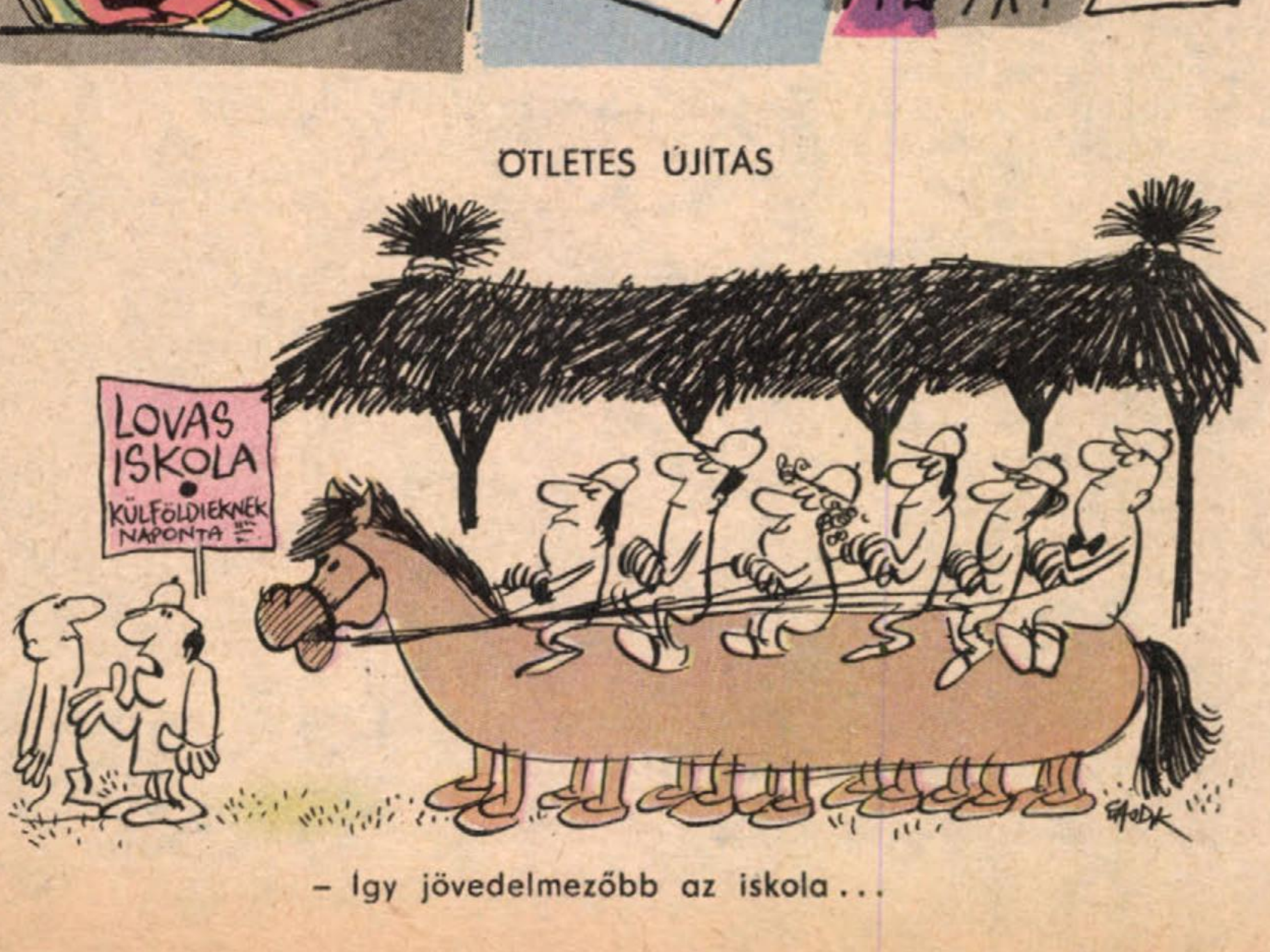

– Így jövedelmezőbb az iskola...

CSAK FÉRFIAKNAK

Mit szólnak hozzá, kedves fiúk, férfiak? Micsoda cuki kis műsort sugárzott nekünk a televízió? Végre ránk is gondolnak, és nem kell kétségek között vergődnünk, hogy mit visel egy magyar úr otthon. Irtó hercig volt az a tűzpiros jersey otthonka, mely pizsamának is használható, de vendégeket is fogadhatunk benne, hacsak nem a walesi herceg az illető, mert akkor azért egy kissé snassz a dolog. Igaz, hogy nekem a tűzpiros nem előnyös, mert sápaszt, de legfeljebb felteszek egy kis sminket.

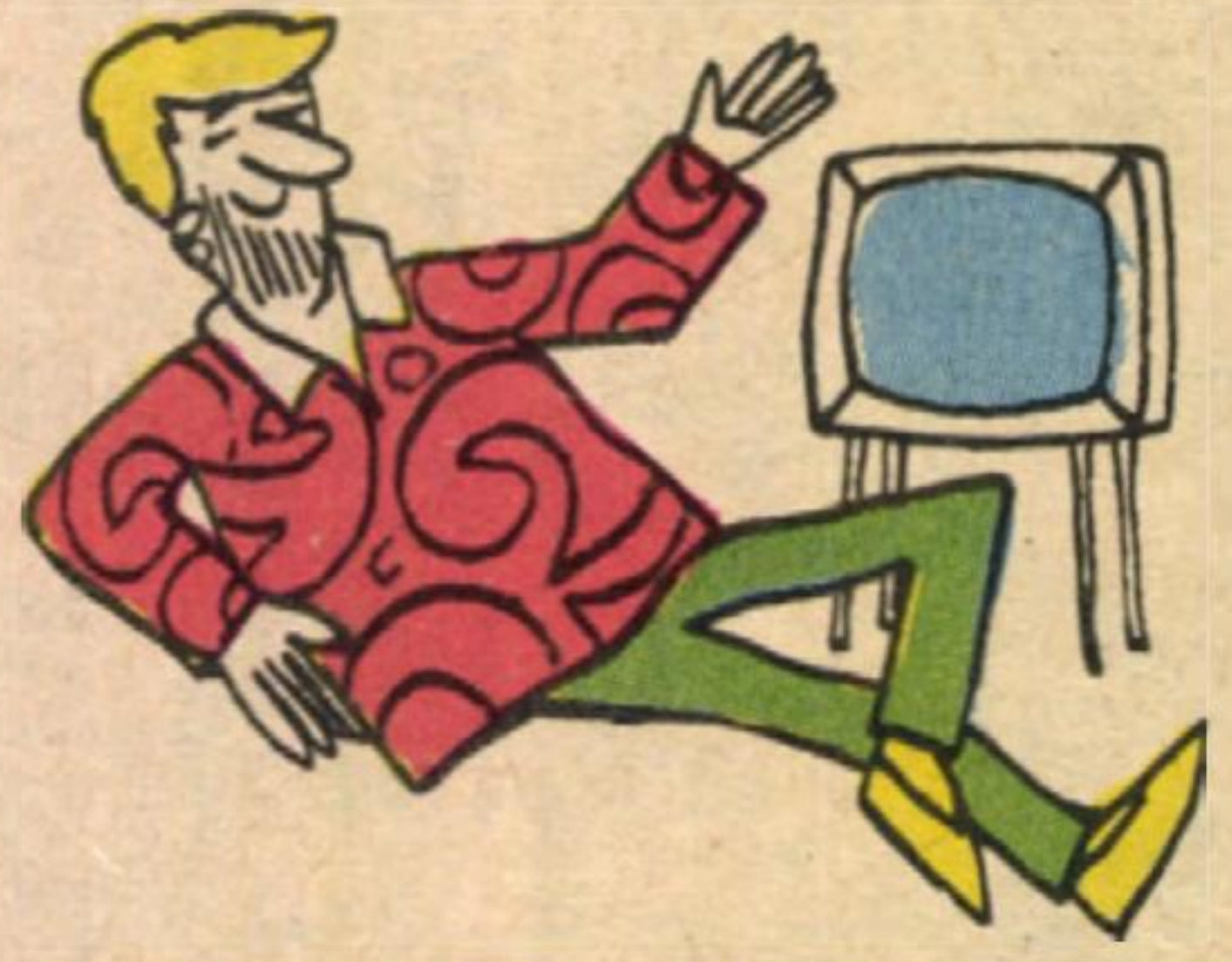

Úgy segítsen engem az OKISZ Labor, hogy annál a bemutatott vadásztoalettnél szebbet még nem láttam. Ennivalóak voltak a kis patronzsebek, melyekhez hasonlót legutóbb a kronstadti tengerészek viseltek, akik a történelem szerint is meg tudták adni a módját! Épp a legjobbkor jött. A múltkor panaszkodott a házmesterünk, hogy nem tud mit felvenni körvadászatra, és ég a képe a régi szarvasbőr zekéjében.

Na és, az a skótkockás kalapka, tetején a bojttal? Sikongattunk a gyönyörűségtől!...

Nem szeretném, ha telhetetlennek tartanának, de a következő adásban bemutathatnák: mit vegyünk fel a golfhoz és mit a mini-golfhoz? Tanácstalanok vagyunk, mit visel egy divatos magyar elvtárs garden partyn, hogyan jelenik meg a svéd király villásreggelijén és mit ölt magára az élüzemavató-ünnepségen, vagy szakszervezeti bizalmi választáson. Nem ártana néhány délutáni ruha, egy-két kisestélyi, és ne feledkezzünk meg a koktéltoalettekről sem. Szívesen vennék egy olyan könnyű kis ruhát, amit az ember csak úgy felránt magára január elsején, hogy abban járjon december 31-ig. Gondoljunk a fehérneműre is. Unjuk már a hagyományos felkötni való ruhadarabokat, mint ahogy ez a műsorban el is hangzott. Jöjjön a világoskék, tearózsasárga, és halvány rózsaszín jéger alsó, diszkrét kis csipkedíszítéssel, vagy alkalmi viseleteknél díszes batikolással.

Befejezésül egy kedves versike hangzott el, melyből megtudhattuk, hogy mit kérnek tőlünk a nők. A felsorolás felénél már enyhe idegbaj rángatta az arcidegeimet. Ugyanis a nők, szőrmét csipkés fehérneműt, bundát, ékszert, gobelintáskát és estélyiruhát kérnek tőlünk, és igazuk is van: ha nekünk telik tűzpiros otthonkára, vadászöltönyre és bojtos kalapra, a felsorolt csekélységeket nem vonhatjuk meg tőlük. A műsorból tehát kiderült: itt van már Kánaán! Hálistennek!

Ősz Ferenc

HAJSZA

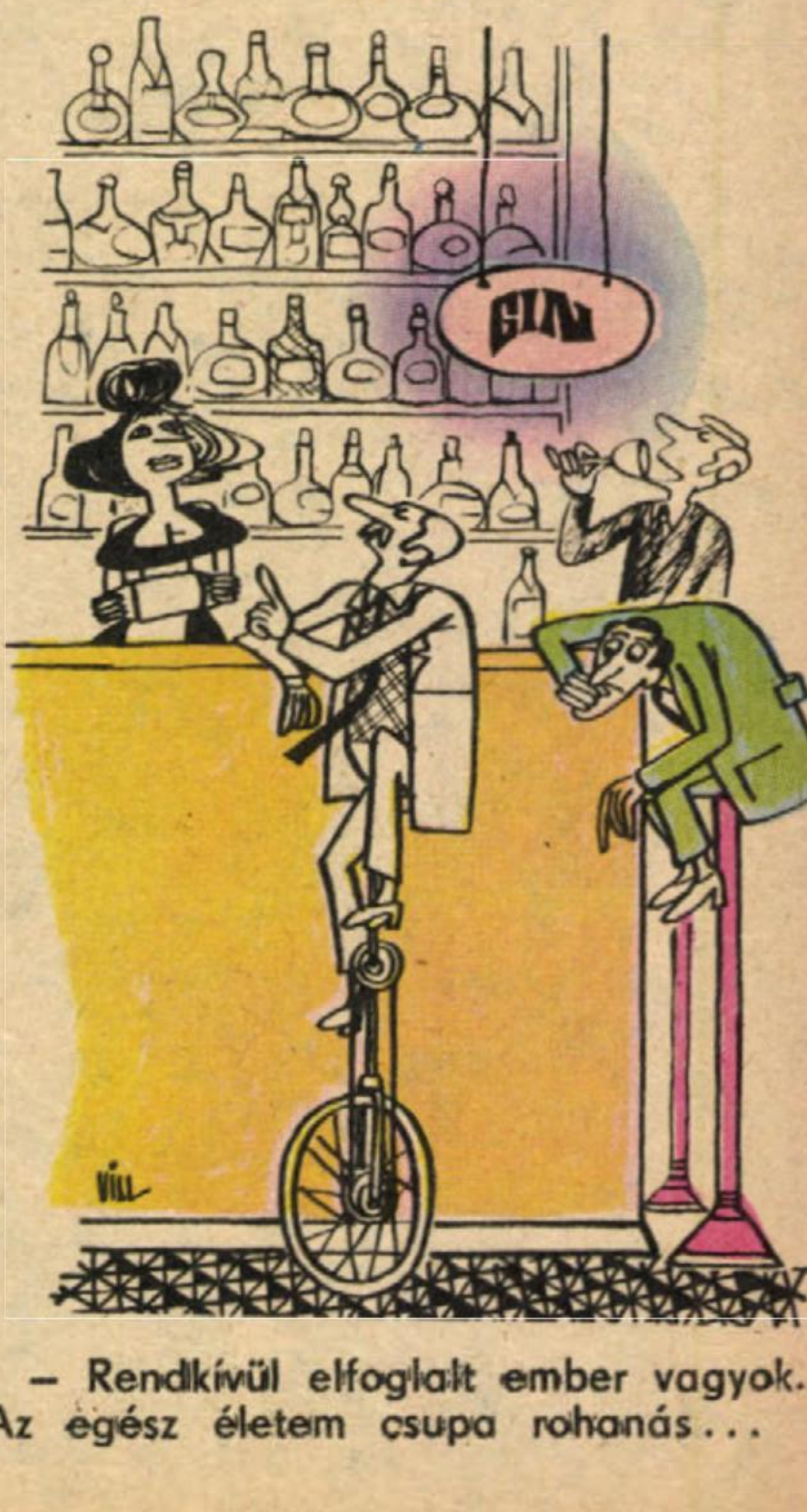

– Rendkívül elfoglalt ember vagyok. Az egész életem csupa rohanás...

A TELEKSPEKULÁCIÓRÓL

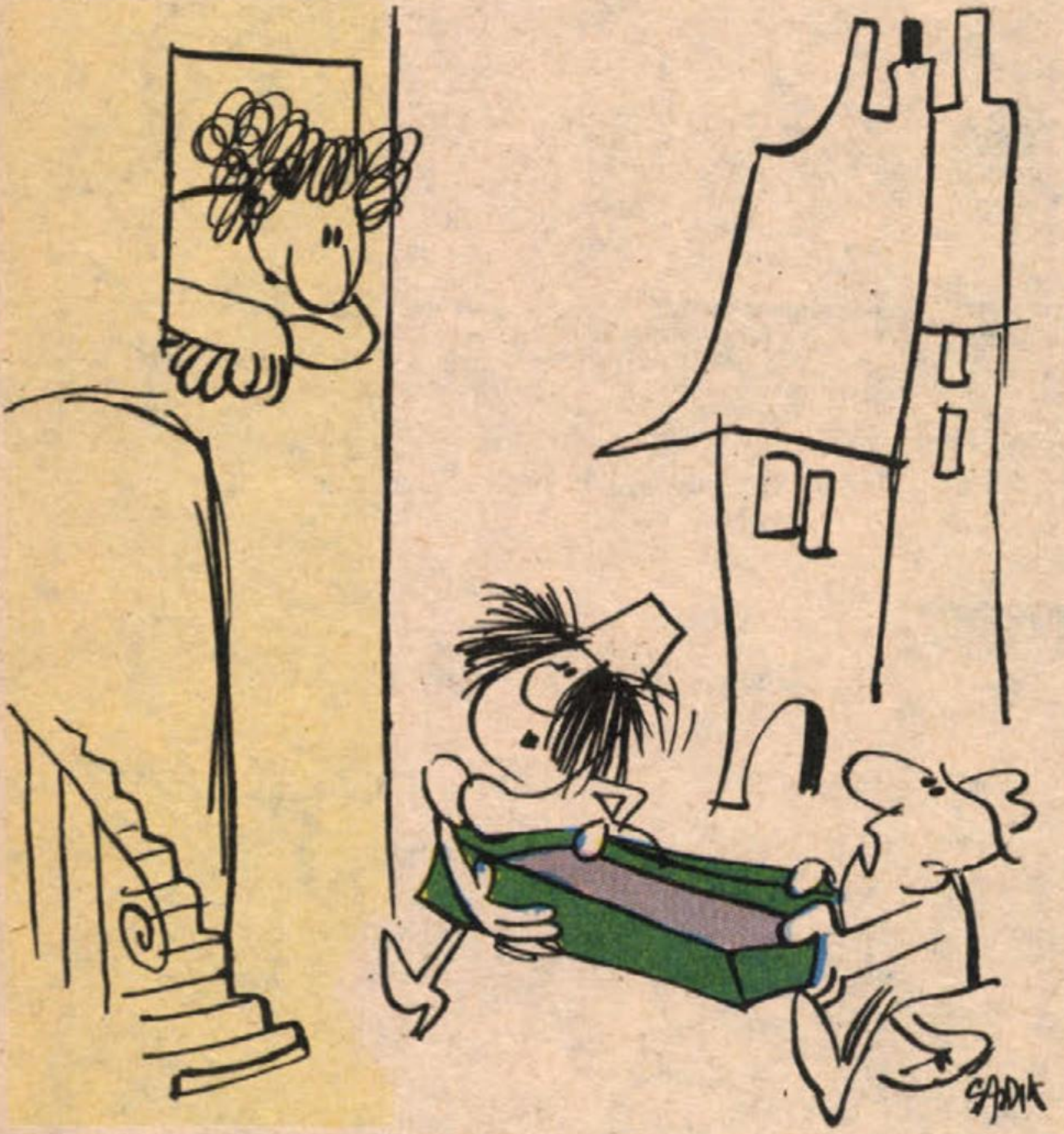

– Ekkora telekre futotta a pénzünkből...

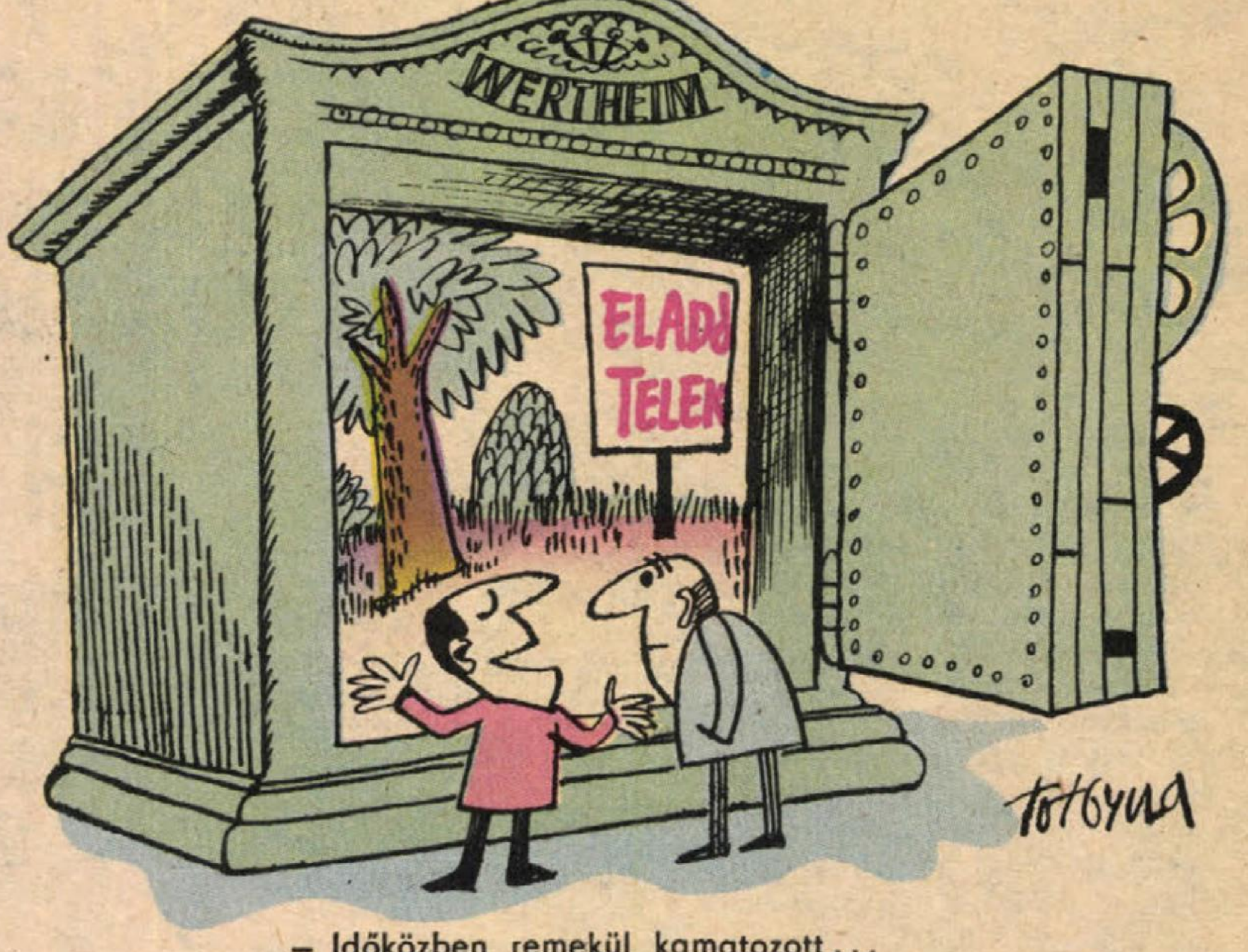
WERTHEIM
ELADÓ TELEK

– Időközben remekül kamatozott...

PECHES TELEKÜZER

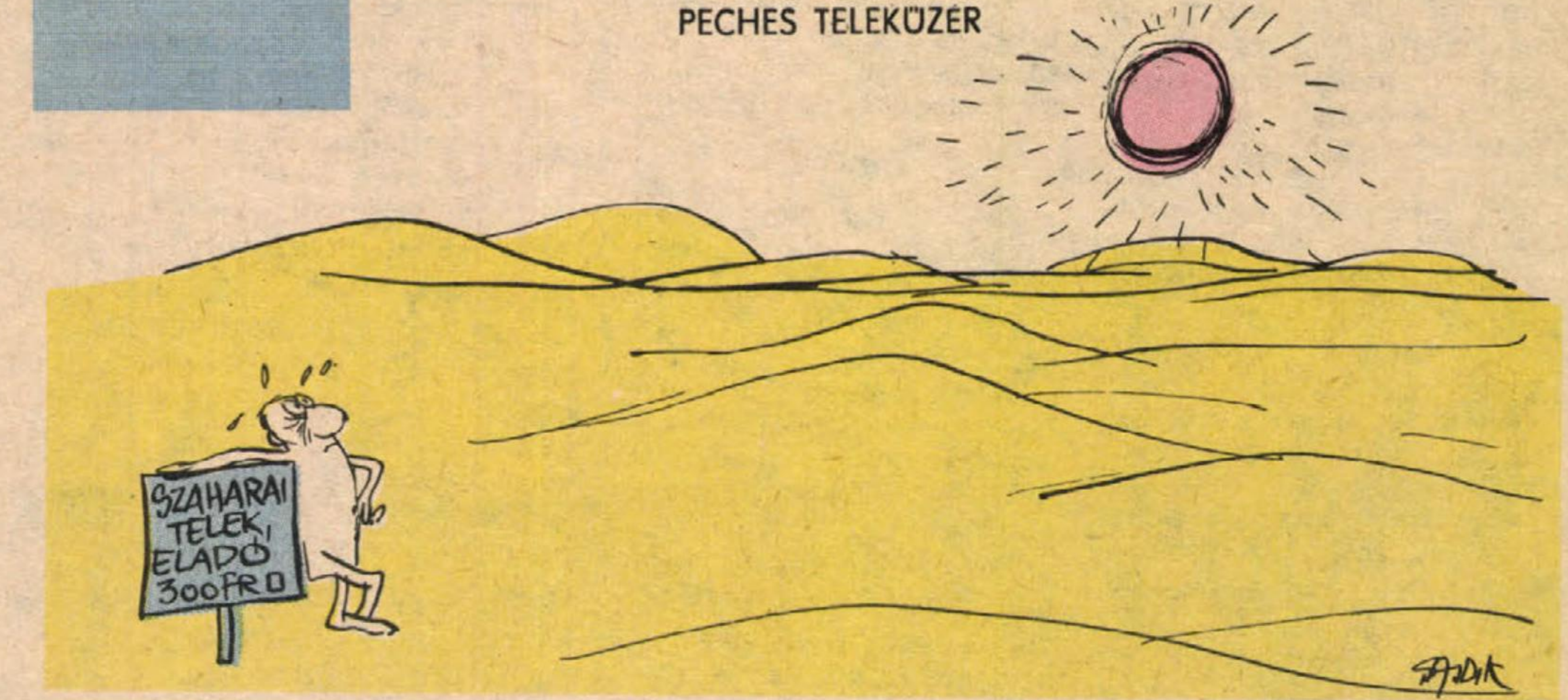
SZAHARAI TELEK, ELADÓ 300FRD

DIVATOS PARCELLÁZÁS

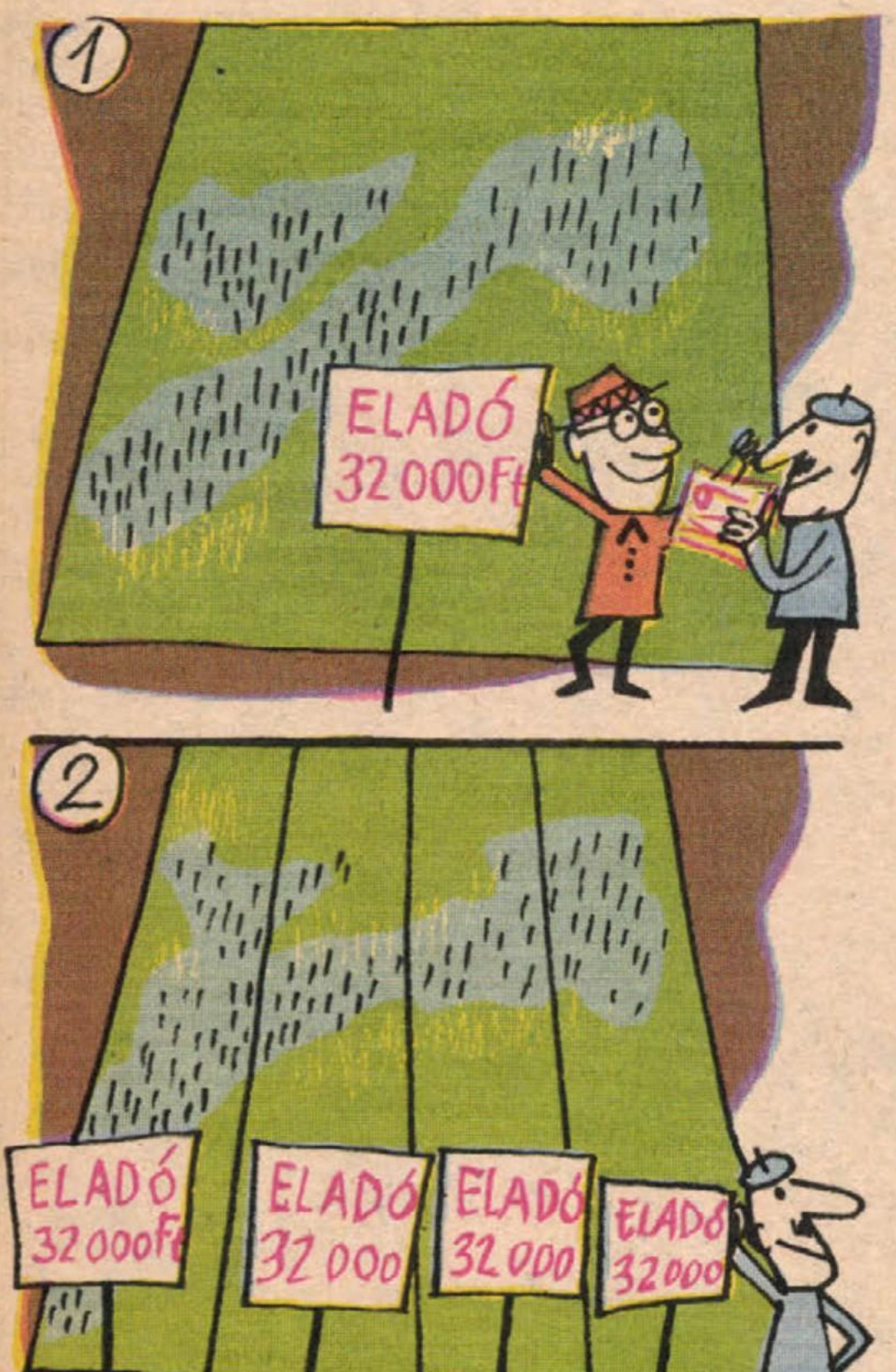
1
ELADÓ 32 000 Ft
2
ELADÓ 32 000 Ft
ELADÓ 32 000
ELADÓ 32 000
ELADÓ 32 000

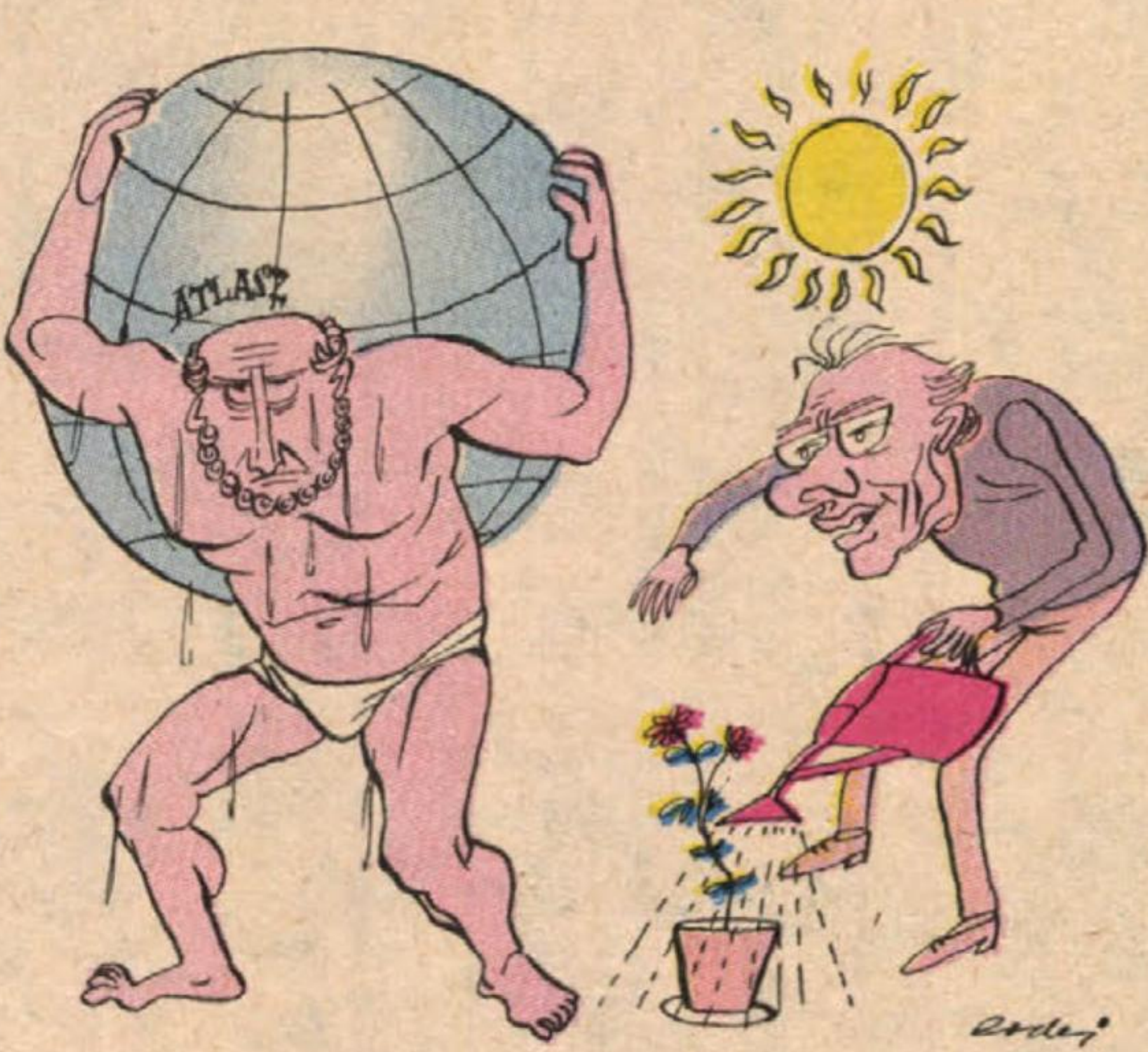

– Nagy telek sok gond... – Kis telek sok öröm...

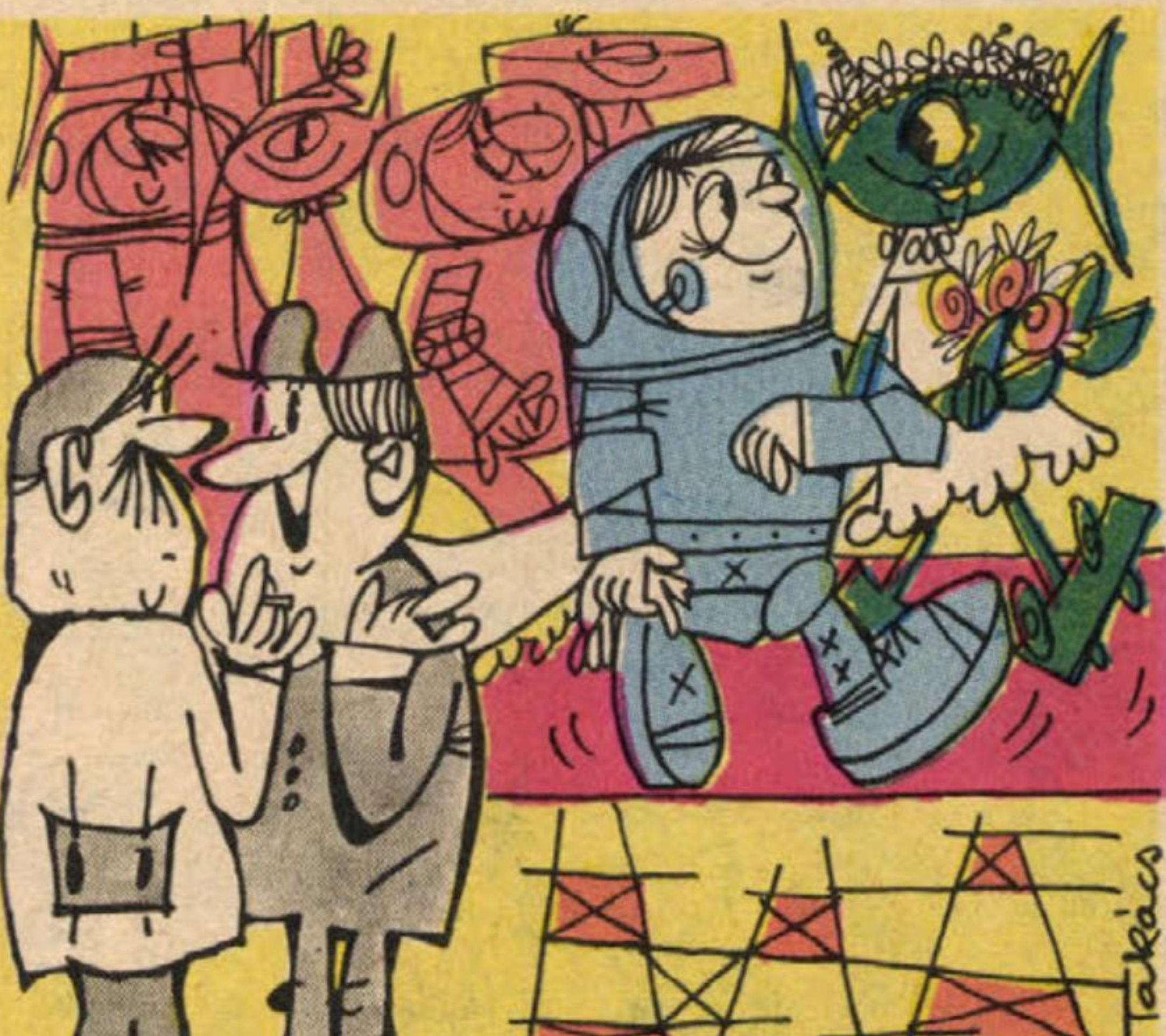

– Jól nősül. A mennyasszonynak nyolc telke van a Holdon!

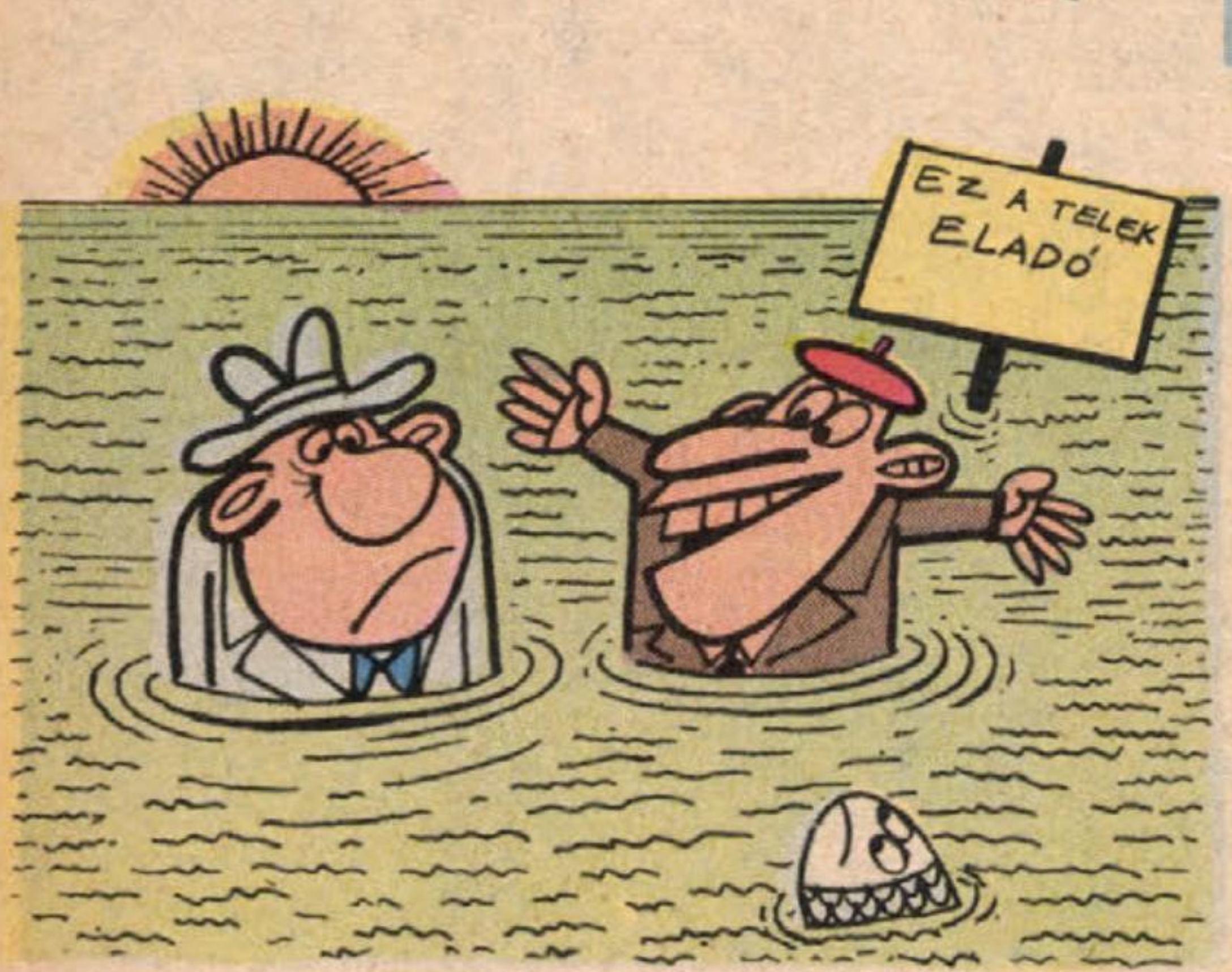
EZ A TELEK ELADÓ

– De kérem, a hirdetésben az állt, hogy ez egy közműves balatoni telek!

– Hát nem az? Bent van a víz!

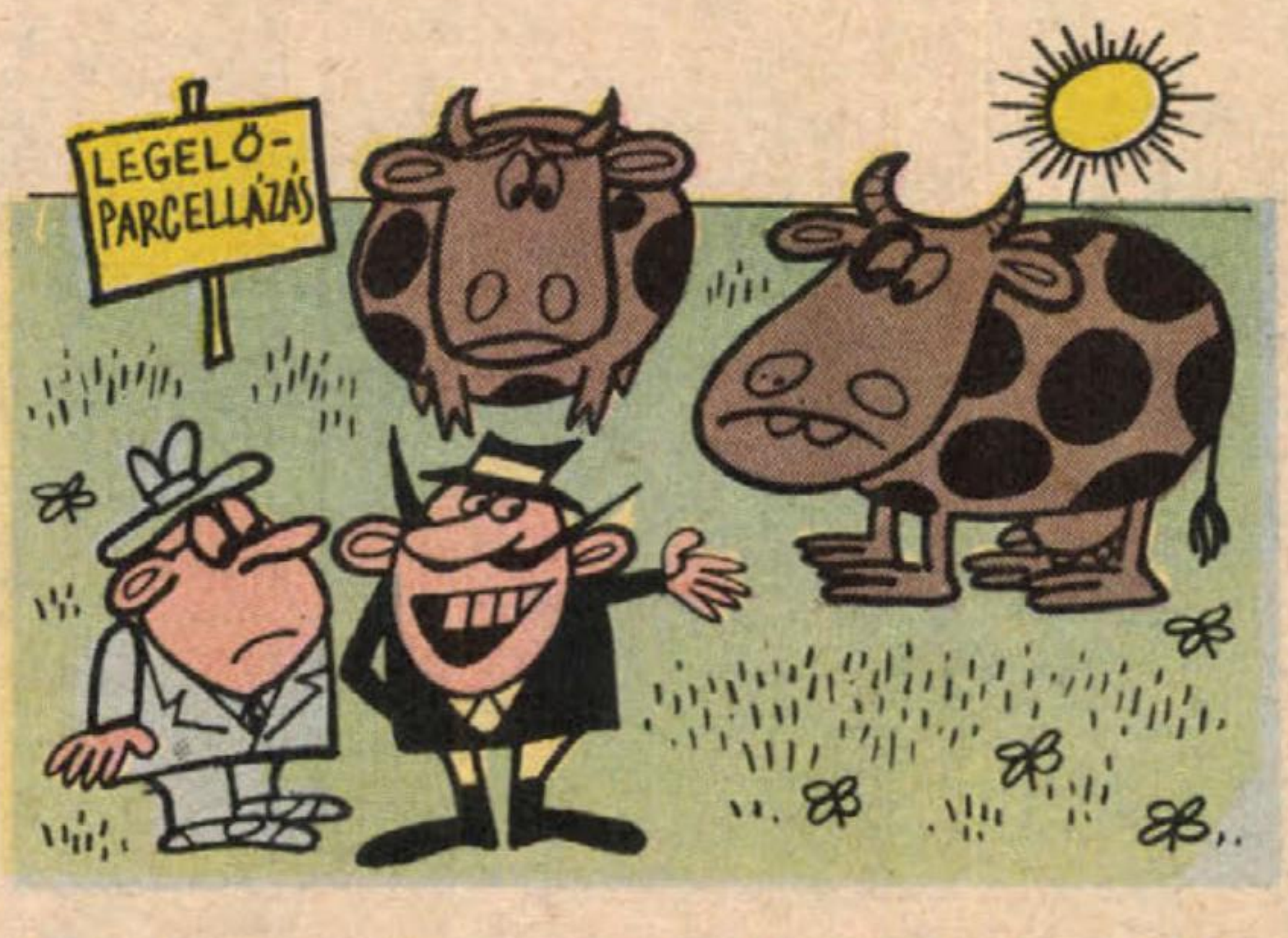
LEGELŐ-PARCELLÁZÁS

– Ugyan, mi az a százötven kilométer? Pár év és ideér a főváros!

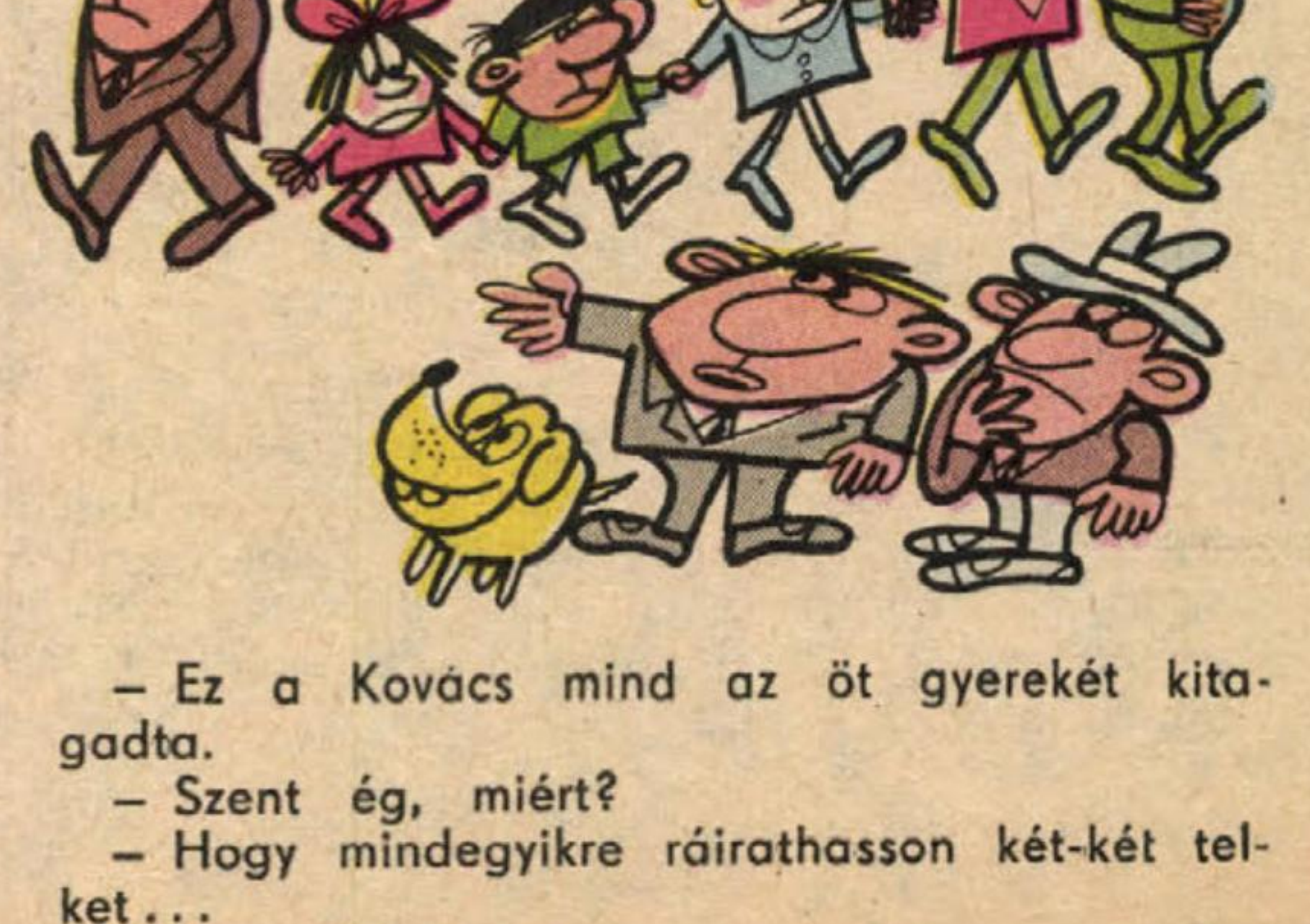

– Ez a Kovács mind az öt gyerekét kitagadta.

– Szent ég, miért?

– Hogy mindegyikre ráirathasson két-két telket...

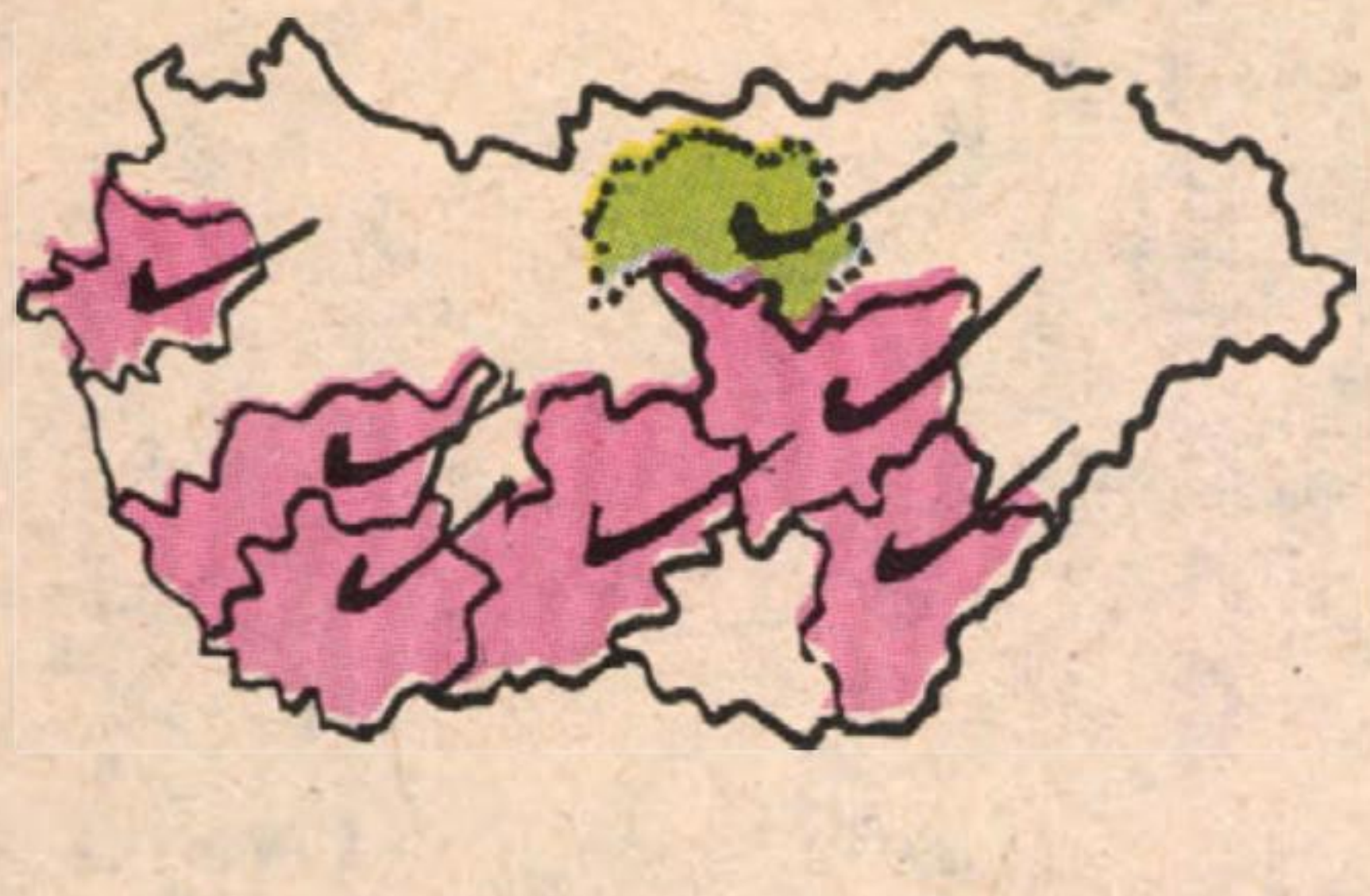

ANZIKSZ HEVES MEGYÉBŐL

EGER

A város szívében, szemben a városi tanács székházával, letarolt csatamezőként terül el egy nagy üres telek. Itt állott hajdanán a város legforgalmasabb áruháza. Kicsi volt, korszerűtlen, elhatározták hát, hogy lebontják, és a városi tanács, valamint a Centrum Áruházak Vállalat közös összefogással újat építtet a helyébe.

Ebbe az összefogásba némi melléfogás csúszott be: a két fél nem jól egyeztette össze az órát, a városi tanács kissé elsiette a dolgot, már tavaly lebontatta az épületet, a Centrumnak pedig még az idén sem volt pénze hozzá, hogy az új áruház építését elkezdhessék.

Így estek két szék között a pad alá az egri vásárlók, és így lettek az amúgy is zsúfolt, apró egri boltok még tömöttebbek. Úgy látszik, nem csak a rossz szomszédság, de a rossz kooperáció is török átok!

SÍKFŐKÚT

Évek óta adják-veszik a telkeket ezen a kies üdülőhelyen, s építkeznek is rájuk, hatósági engedéllyel.

A közelmúltban tanácsi határozat született, hogy újra fel kell mérni az egész területet, s rendezni kell a telekhatárokat. A határozat végrehajtása során azonban nem vették figyelembe a jelenlegi reális helyzetet és az új, kijelölt telekhatárok nem egy esetben egy-két éve épült házak kellős közepén haladnak át.

Így aztán vannak olyan törvénytisztelő tulajdonosok, akik nem mernek kimenni a saját nyaralójuk erkélyére, mert az új határok szerint az már a szomszéd telkére esik . . .

SIROK

Két gondja van a falunak, két hiánya: egy gázcseretelep és egy Patyolat-felvevőhely kellene. Mindkettőnek a létesítésére volna lehetőség, ha az ÁFÉSZ, illetve a községi tanács megfelelő helyiségről tudna gondoskodni.

A Patyolat-felvevőre már azért is nagy szükség volna, mert a Mátravidéki Fémmű sokszor kénytelen elzárni a vezetéket (pláne szárazság idején), hogy a saját vizellátását biztosítani tudja, s ilyenkor a lakásokban még inni sincs elég víz.

Az pedig ma már mégsem megoldás, hogy a sok szép siroki Iluska fehér ruháját a Tarnában mossa, mossa . . .

LUDAS

A falu gazdáinak az okozza a legtöbb gondot, hogy kevés a „mesterember" a községben. Mármár azon tűnődnek, hogy hirdetést raknak ki a falu minden bejáratához mint Pesten a gyárkapukra szokás, ilyen felirattal:

> **„Felveszünk:**
> **női fodrászt,**
> **szabómestert,**
> **vízvezetékszerelőt,**
> **mozigépészt."**

Egyébként nagyon örültek a helybeliek, hogy a Ludas végre ellátogatott Ludasra. Hiszen mi végtére névrokonok, druszák volnánk! A legszívesebben kenyérrel-sóval fogadtak volna bennünket, mint ahogy a kedves vendéget illik. Sajnos, nem tehették, mert sójuk még csak lett volna, de kenyeret nem mindig kapnak eleget Gyöngyösről, s amit kapnak az is többnyire másnapos.

(Radványi—Barát)

EGER PESTEN JAVÍTJÁK A SZEMÜVEGEKET

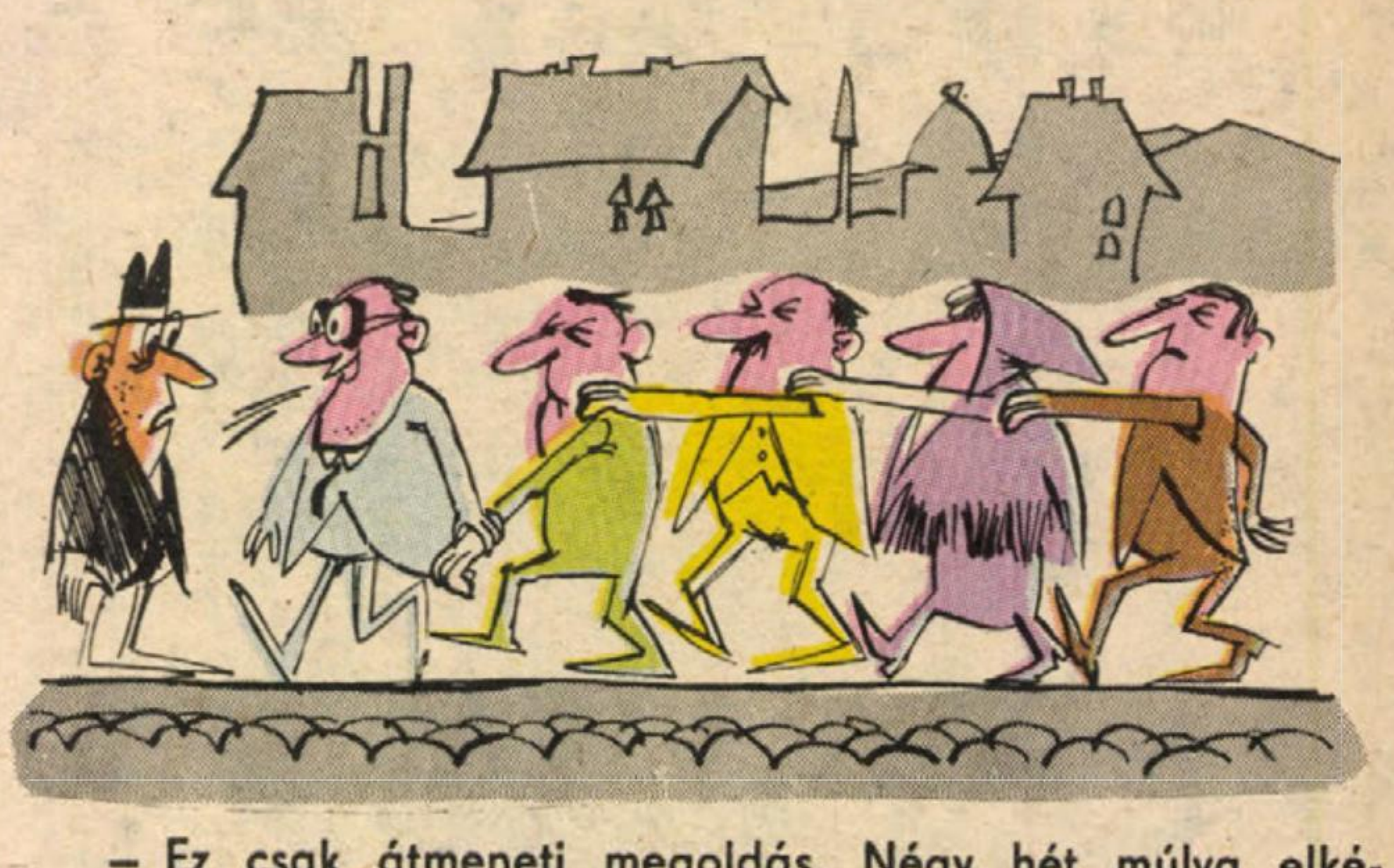

– Ez csak átmeneti megoldás. Négy hét múlva elkészülnek az ő szemüvegeik is . . .

HATVAN

BALASSI BÁLINT UTCA

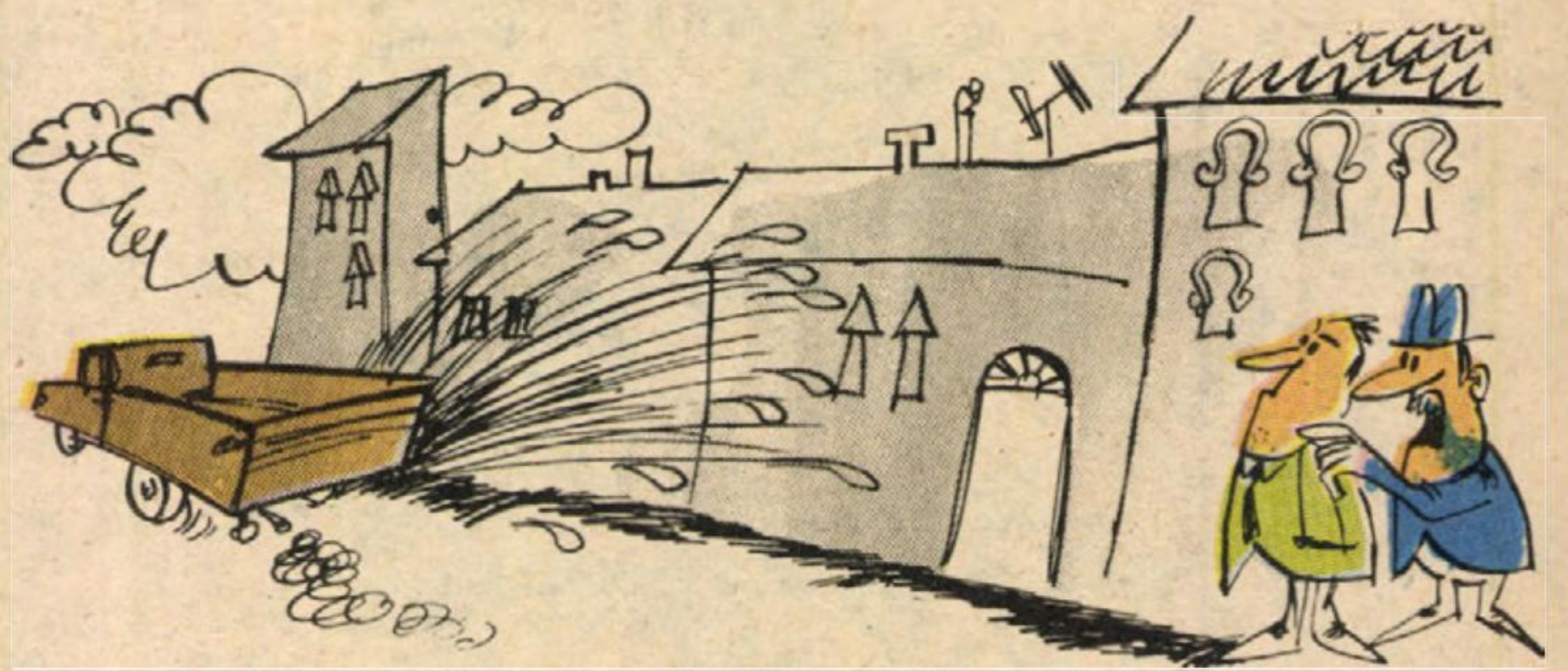

– Legalább egy kis festéket kevernének a sárba, hogy színessel fröcsköljék be a házakat.

FÜZESABONY

SOK AZ ÖNKÉNYES TELEKFOGLALÁS

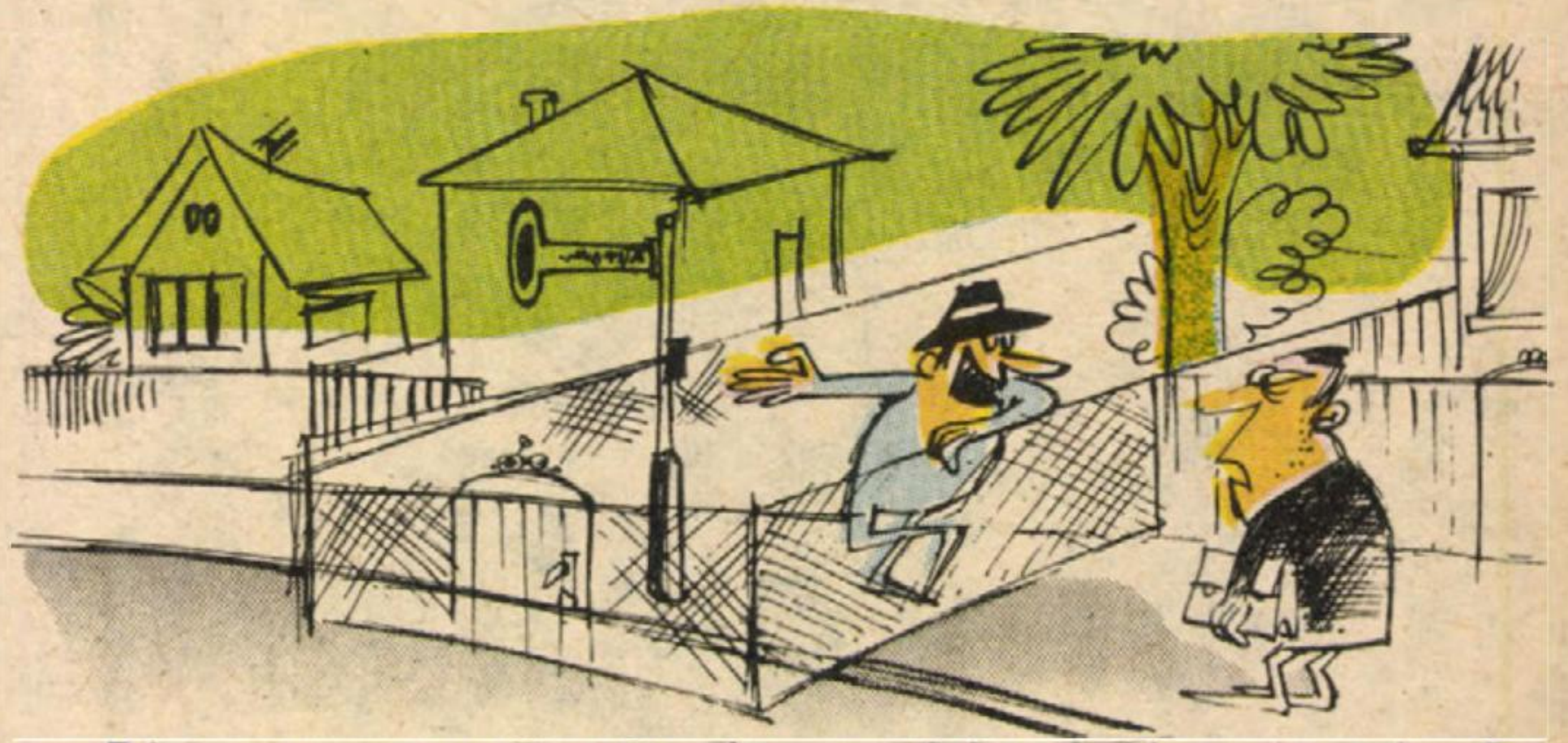

– Rám nem mondhatják, hogy telekspekuláns vagyok. Ezt bekerítettem és kész . . .

GYÖNGYÖS

VIZGONDOK

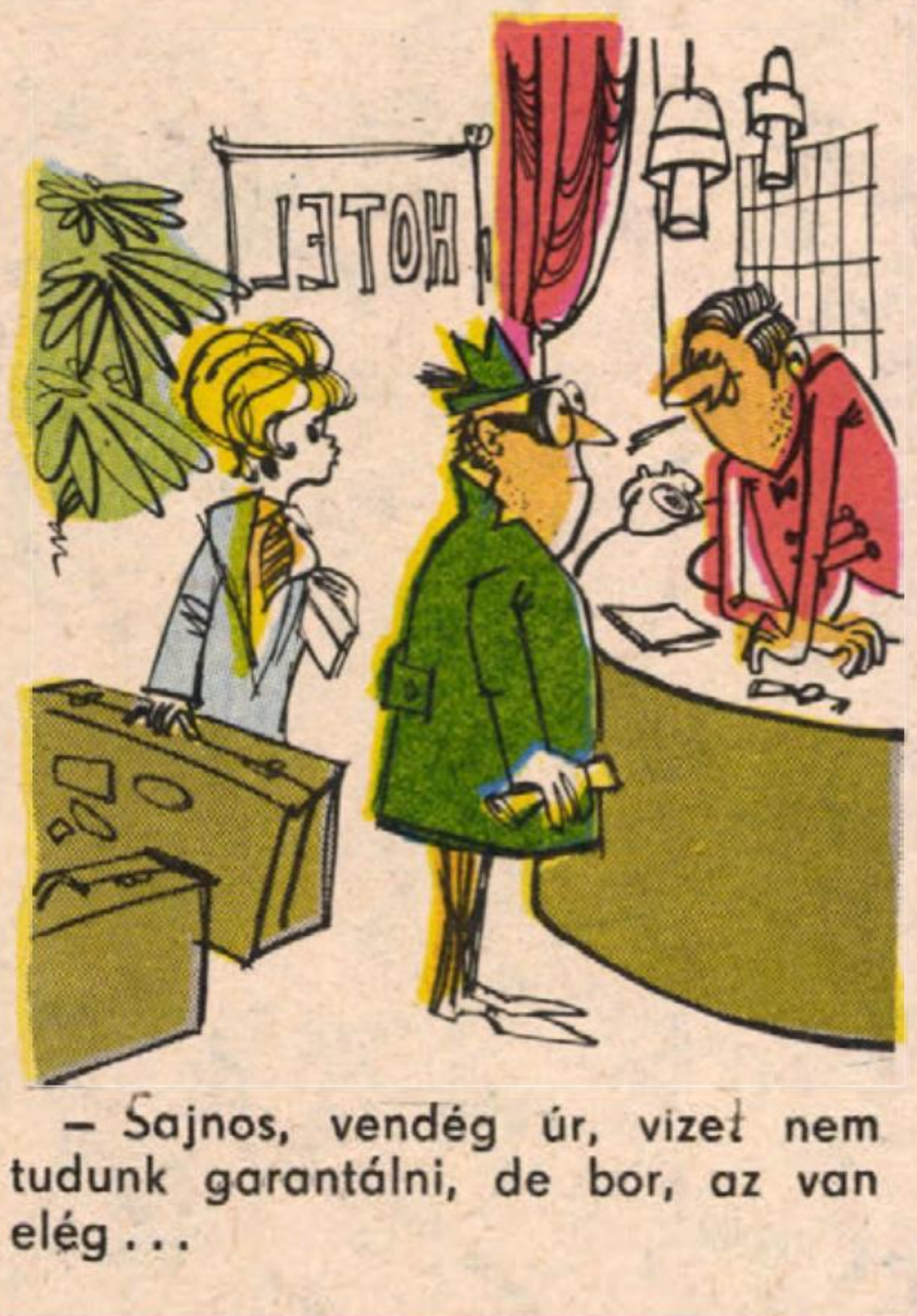

– Sajnos, vendég úr, vizet nem tudunk garantálni, de bor, az van elég . . .

HATVAN

KICSI A HÁZASSÁGKÖTŐ-TEREM

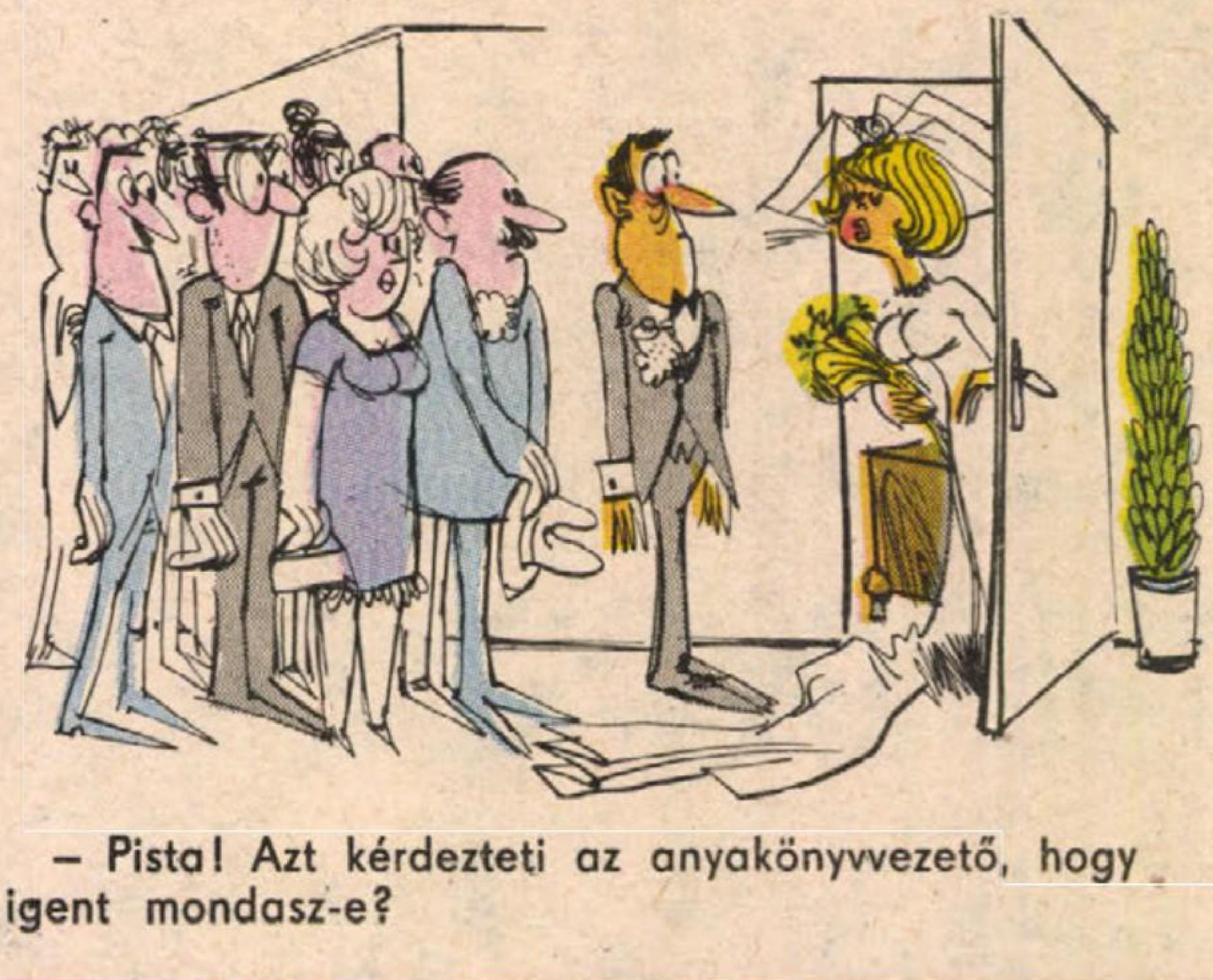

– Pista! Azt kérdezteti az anyakönyvvezető, hogy igent mondasz-e?

EGER

ÁRUELOSZTÁS

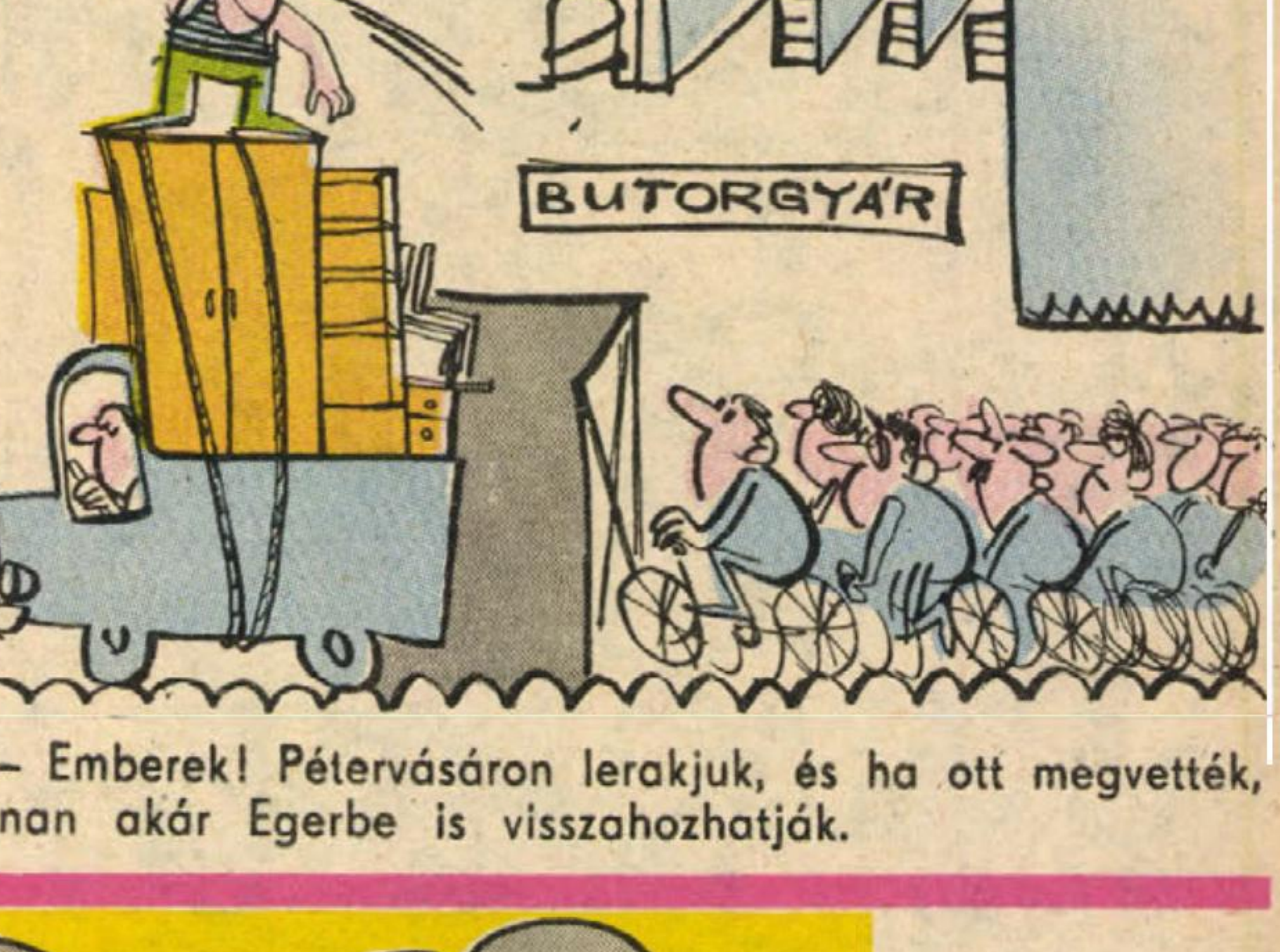

– Emberek! Pétervásáron lerakjuk, és ha ott megvették, onnan akár Egerbe is visszahozhatják.

HALLOTTUNK EGY VICCET

(Csak viszonylag erős idegzetűeknek)

Temető, éjfél, ónos eső. Viharos északi szél tépi a fákat, bagolyhuhogás, távoli harangszó.

Fiatal asszony zokog talpig gyászban, nemrég elhunyt férje sírjánál, majd az órájára tekint, és megborzad. „Uramisten, tizenkét óra! Most mit csináljak?" A környezet ijesztő, közlekedési lehetőség sehol, a temető zárva. Tanácstalanul néz körül, szerencsére egy közeli sírnál fekete ruhás úr áll komoran, magába mélyedve. A kétségbeesett asszonyka hozzá fordul:

— Uram, bocsásson meg, hogy ismeretlenül megszólítom, de helyzetem kétségbeejtő. Szomorúságomban nem vettem észre az idő múlását, és most teljesen egyedül vagyok itt, ebben a kísérteties környezetben. Félek! . . . Félek!!

Az úr méltóságteljesen válaszol:

— Asszonyom, én is féltem, amíg éltem.

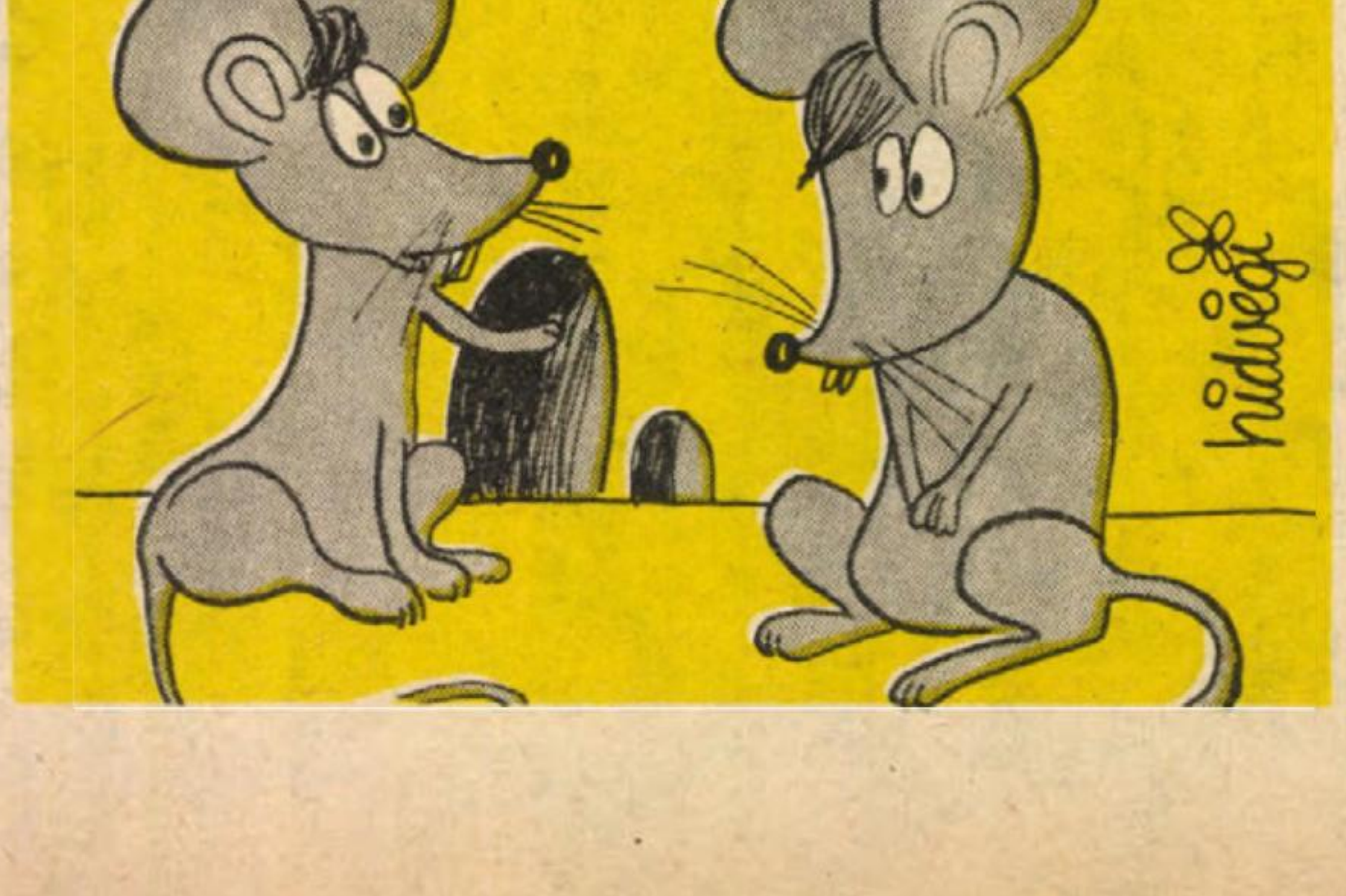

ALBÉRLET

– És ezért a kis lyukért fizetek havi nyolcszázat!

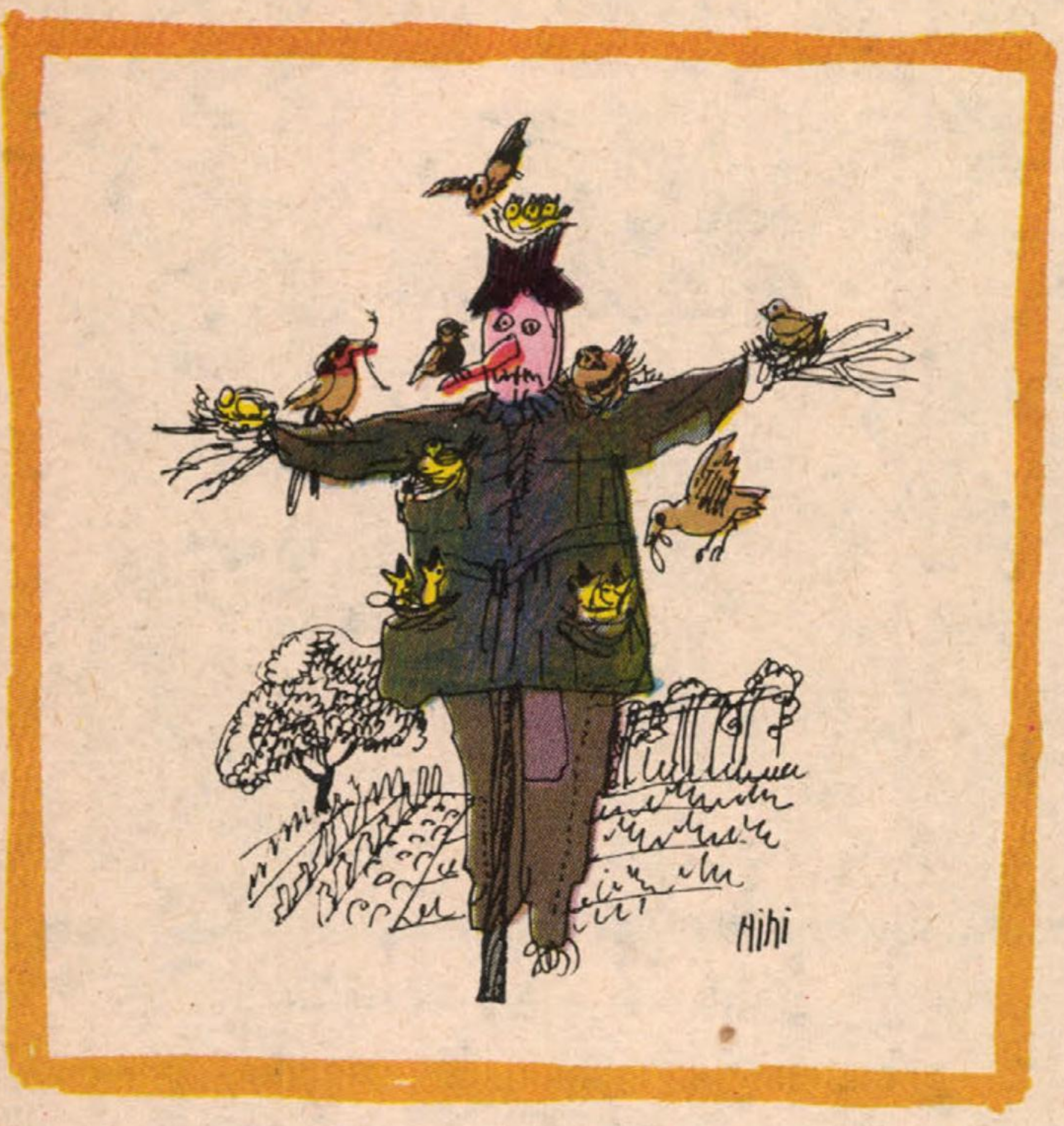

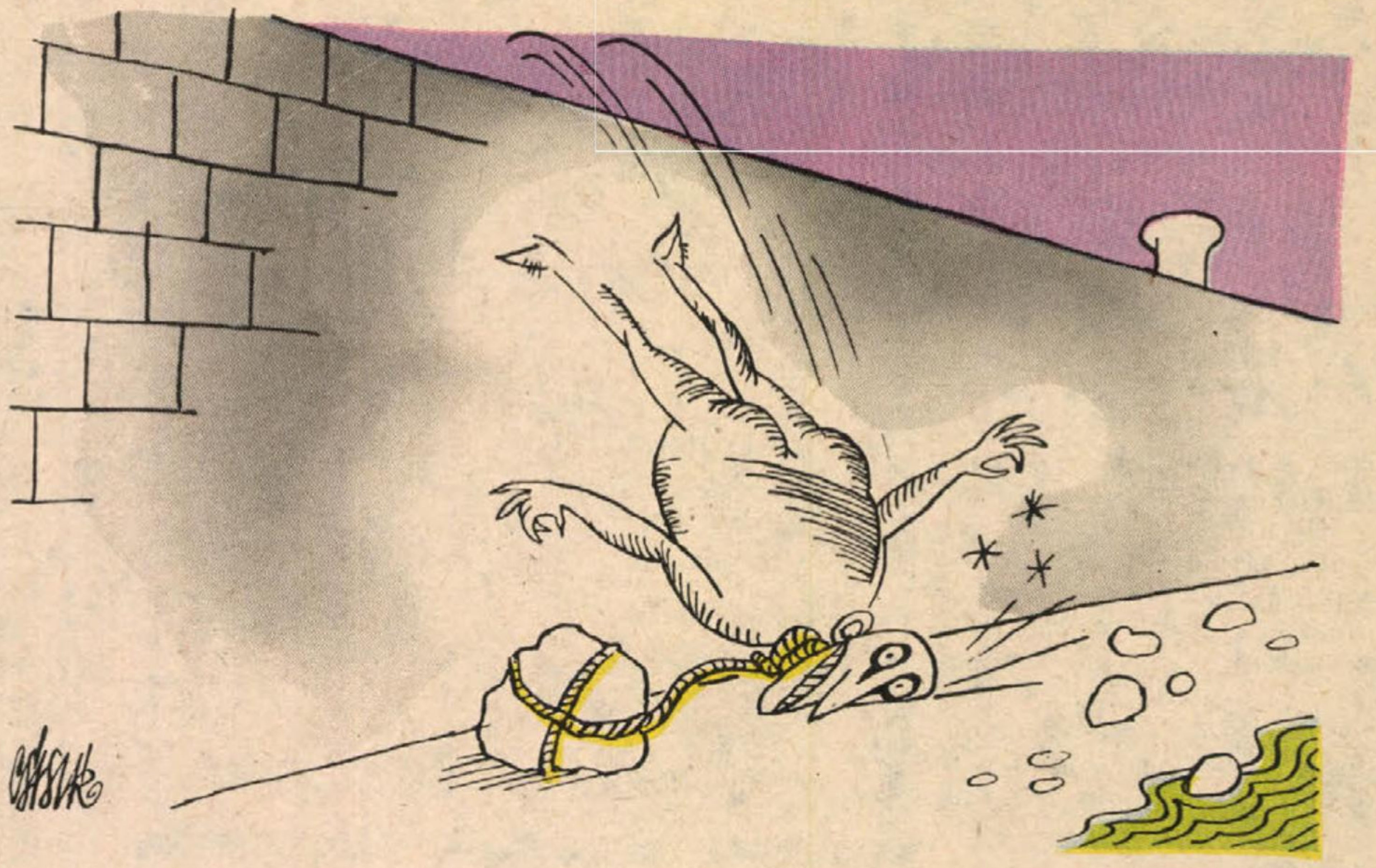

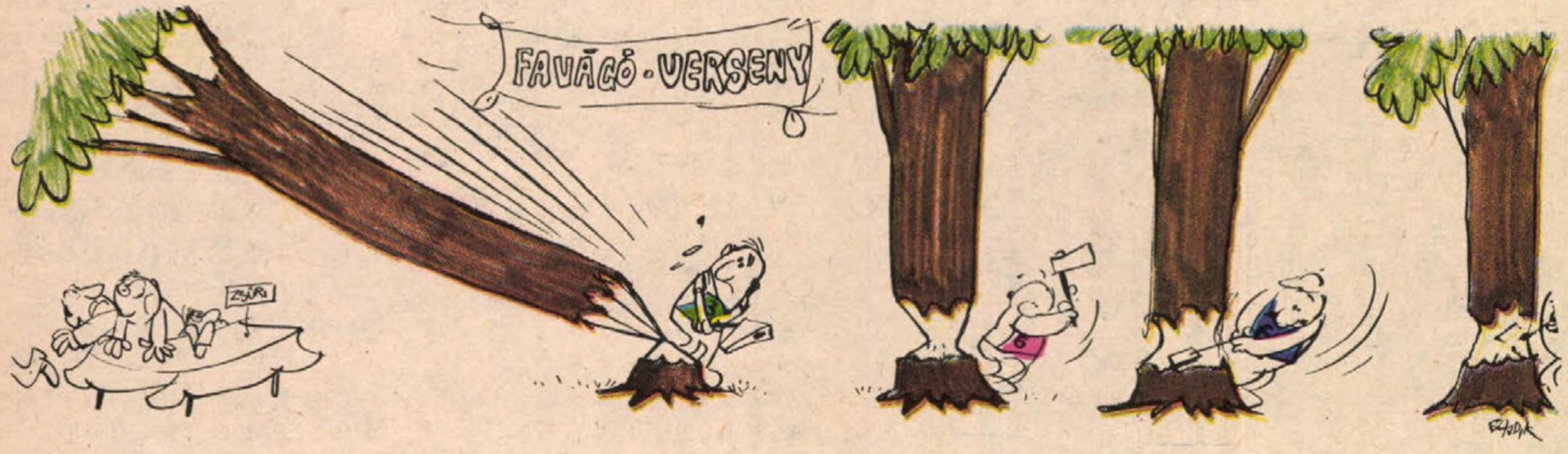
FAVÁGÓ-VERSENY
ZSŰRI
6

KUDARC

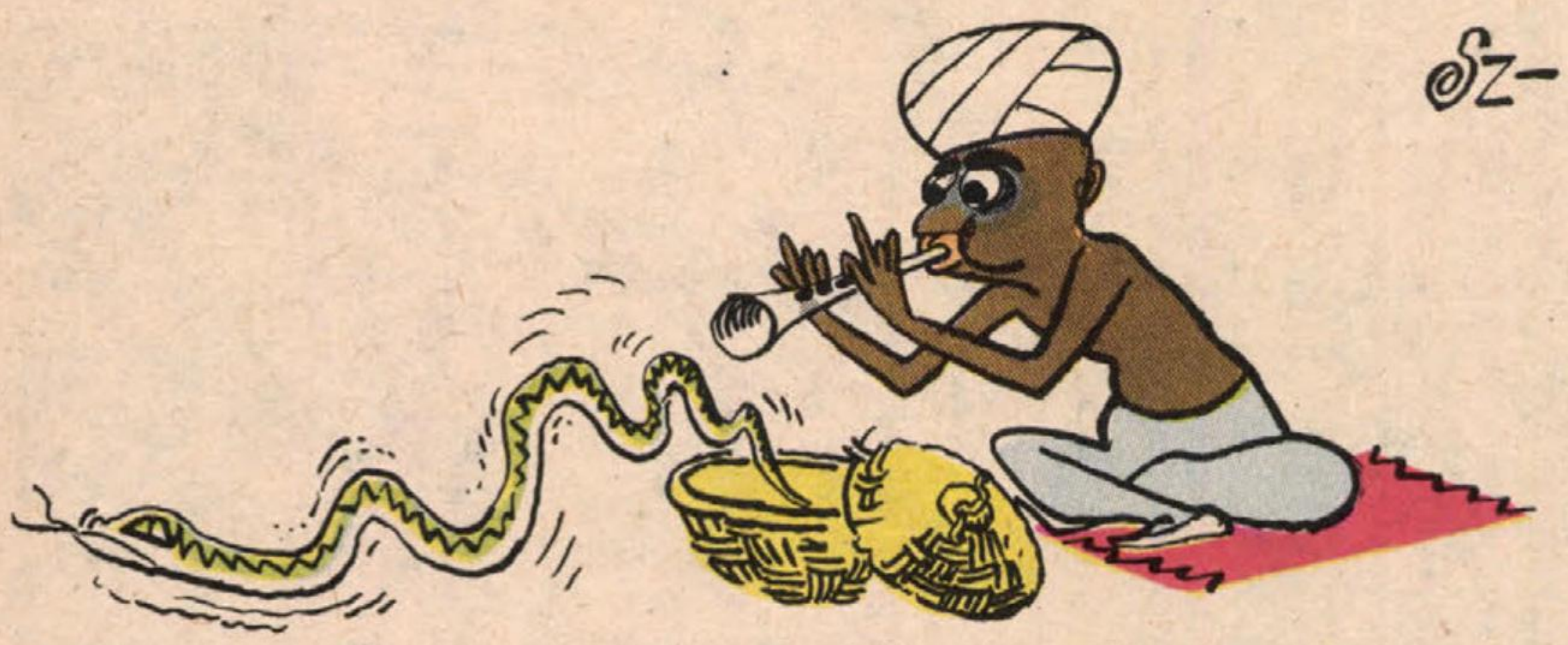

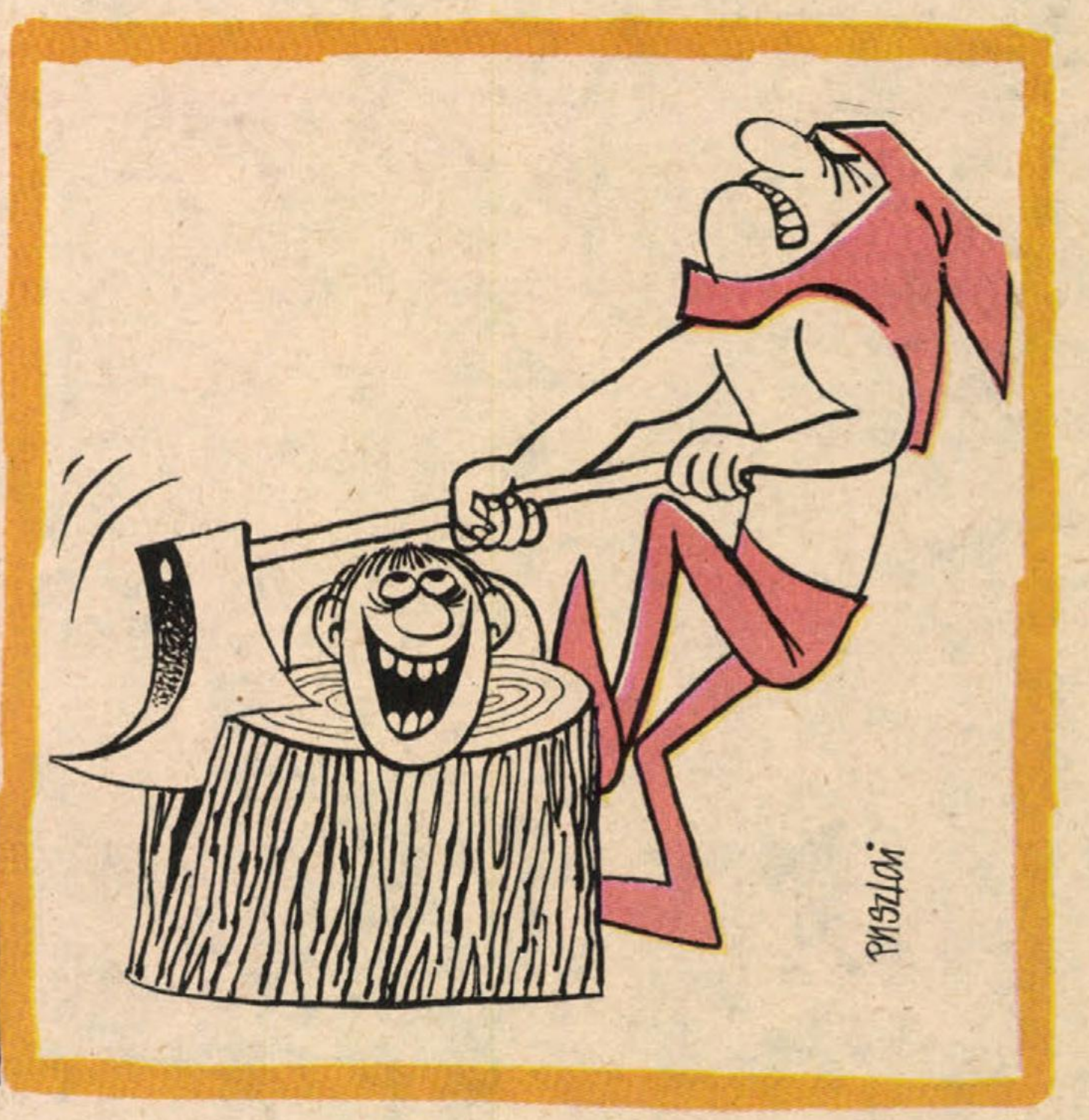

HEGEDUS.
CSASZAR.
SAJDIK.
SZUR SZABÓ.
PUSZTAI.
ERDEI
FÜLOP.

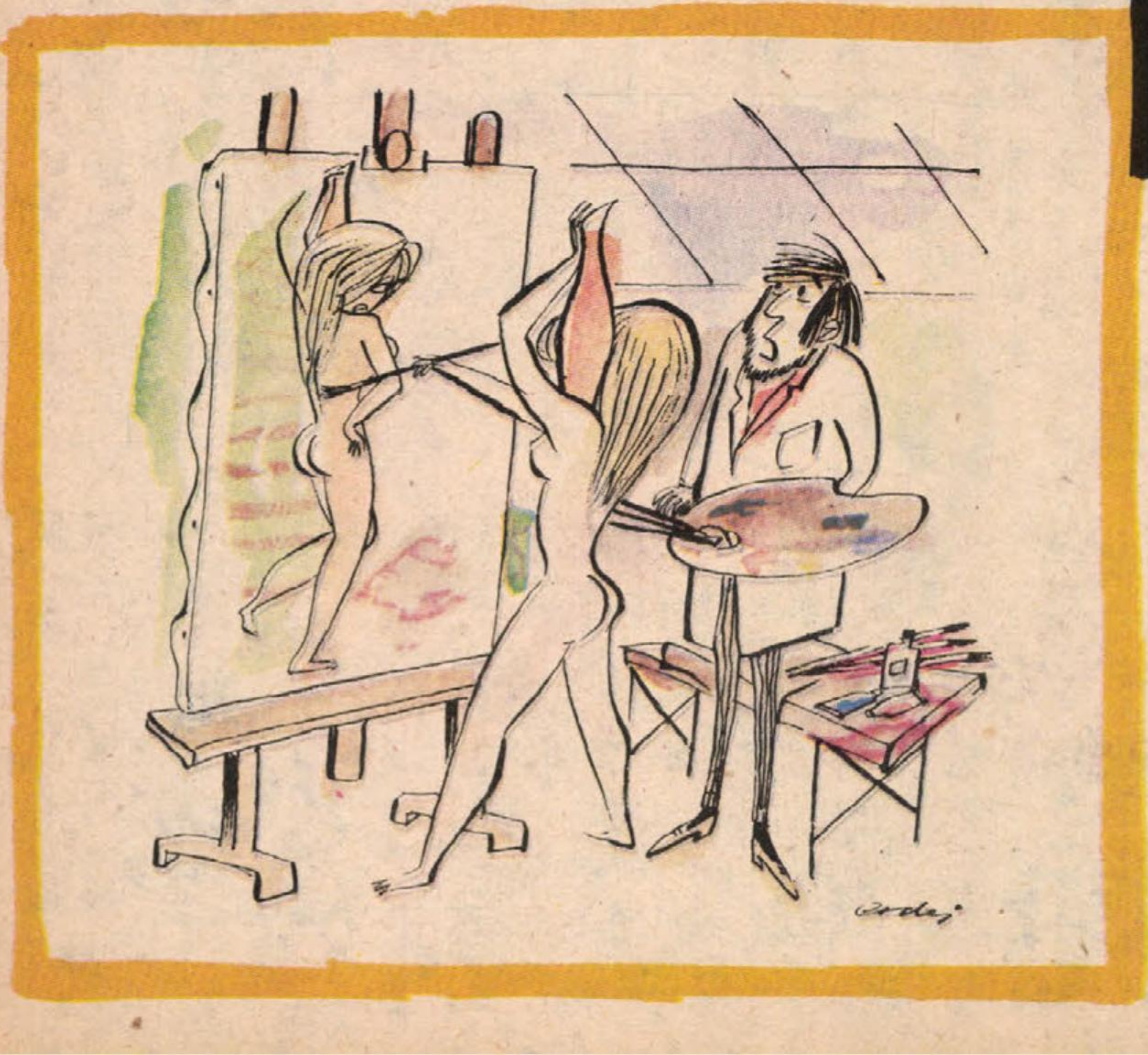

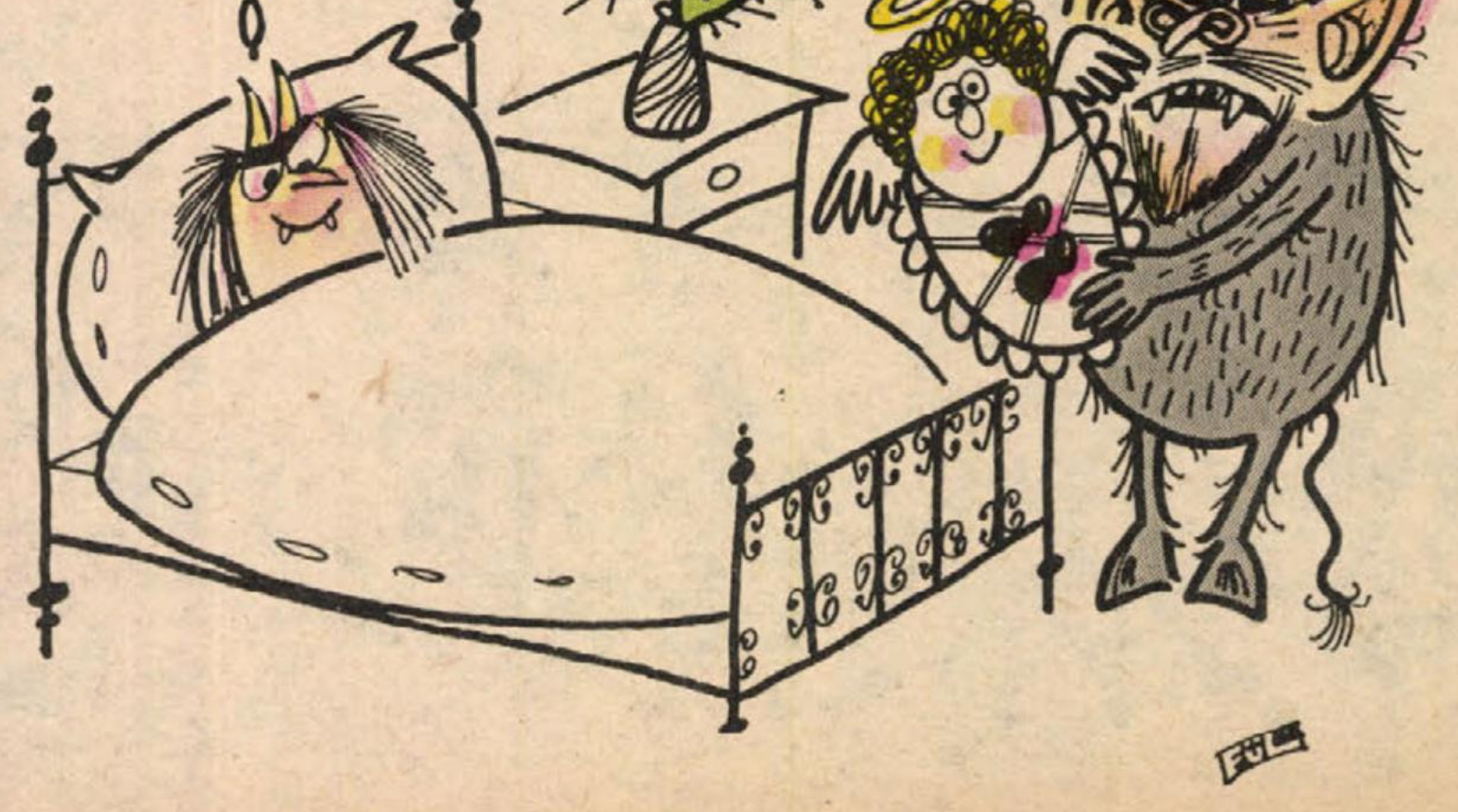

FÜLLENTETT HÍREK

Hazánk felszín alatti ásványkincseinek feltárása során egyre újabb meglepetés éri a kutatókat. Újabban a Csongrád megyei Bögölyös-tanyán tűzforró virsli tört fel a földből. Az Élelmezésügyi Főfőtanács munkatársai most azzal a műszaki problémával foglalkoznak, hogyan lehetne a virslit lehűtve és keményítve forgalomba hozni, vagyis olyan állapotban, ahogyan azt egyes büféink tálalják.

Siófokon, a Balaton fővárosának parkjaiban lépten-nyomon virulnak a pecsenyesütők, hurka- és virsliárusok, lángosbódék, miből kifolyólag egész Siófokot intenzív fokhagymaszag hatja át. A jövő héten több világfürdő, így Ostende, Deauville és Interlaken küldöttei érkeznek Siófokra annak tanulmányozására, hogyan lehetne náluk is bevezetni a fokhagymaillatot.

Népszerű szubrettünk, Zsabó Pempő önéletrajzi regényt irt, amely alighanem rövidesen rákerül a bestseller-listára. A regény címe: „Hűtlenség az, amire rájönnek”.

Fantasztikus merényletet követtek el gengszterek a 6-os villamos ellen. Négy álarcos fegyveres revolvert szegezve kényszerítette a vezetőt, hogy térjen le útvonaláról és forduljon be az Üllői útra. A Ferihegyi repülőtérre akartak eljutni és csak Kispest határában vették észre, hogy a repülőtér felé nincsenek sínek.

sz. d.

PILLANTÁS A VILÁGBA

Pusztai Pál rajza

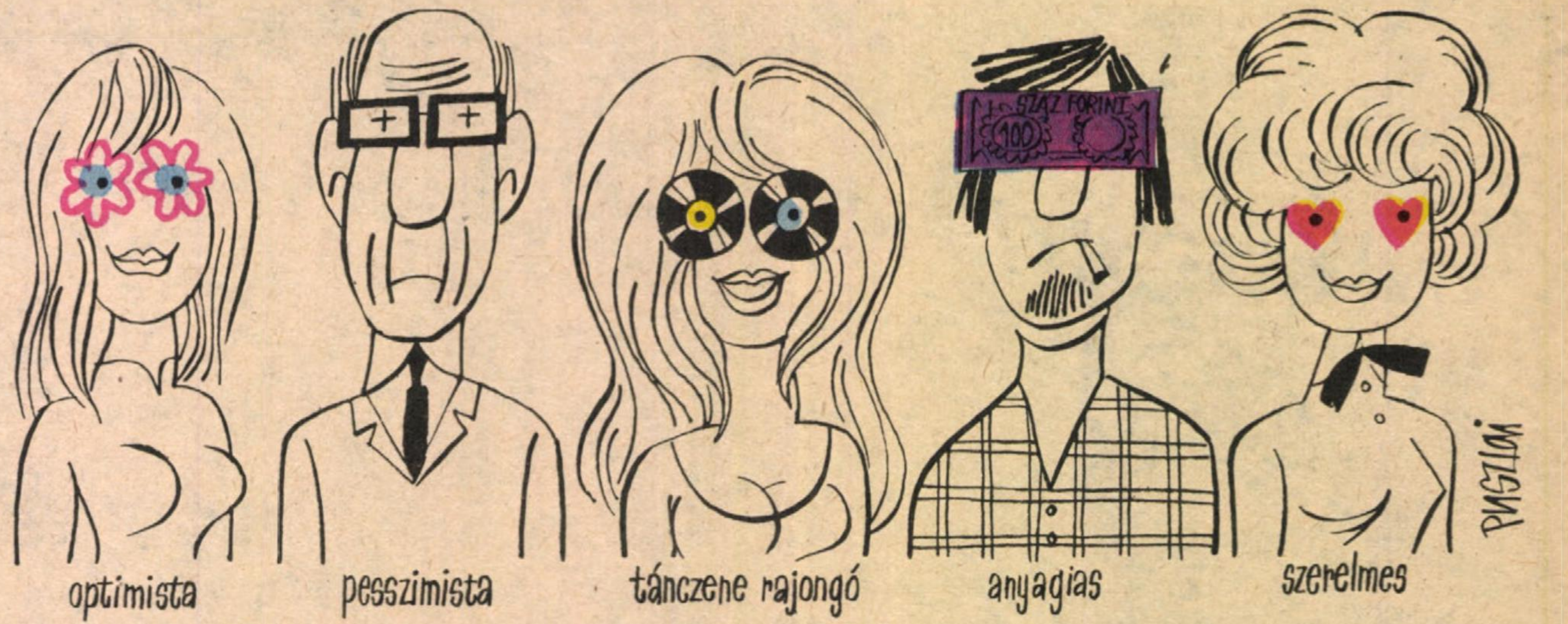
SZÁZ FORINT
100
PUSZTAI
optimista
pesszimista
tánczene rajongó
anyagias
szerelmes

MŰERTŐK

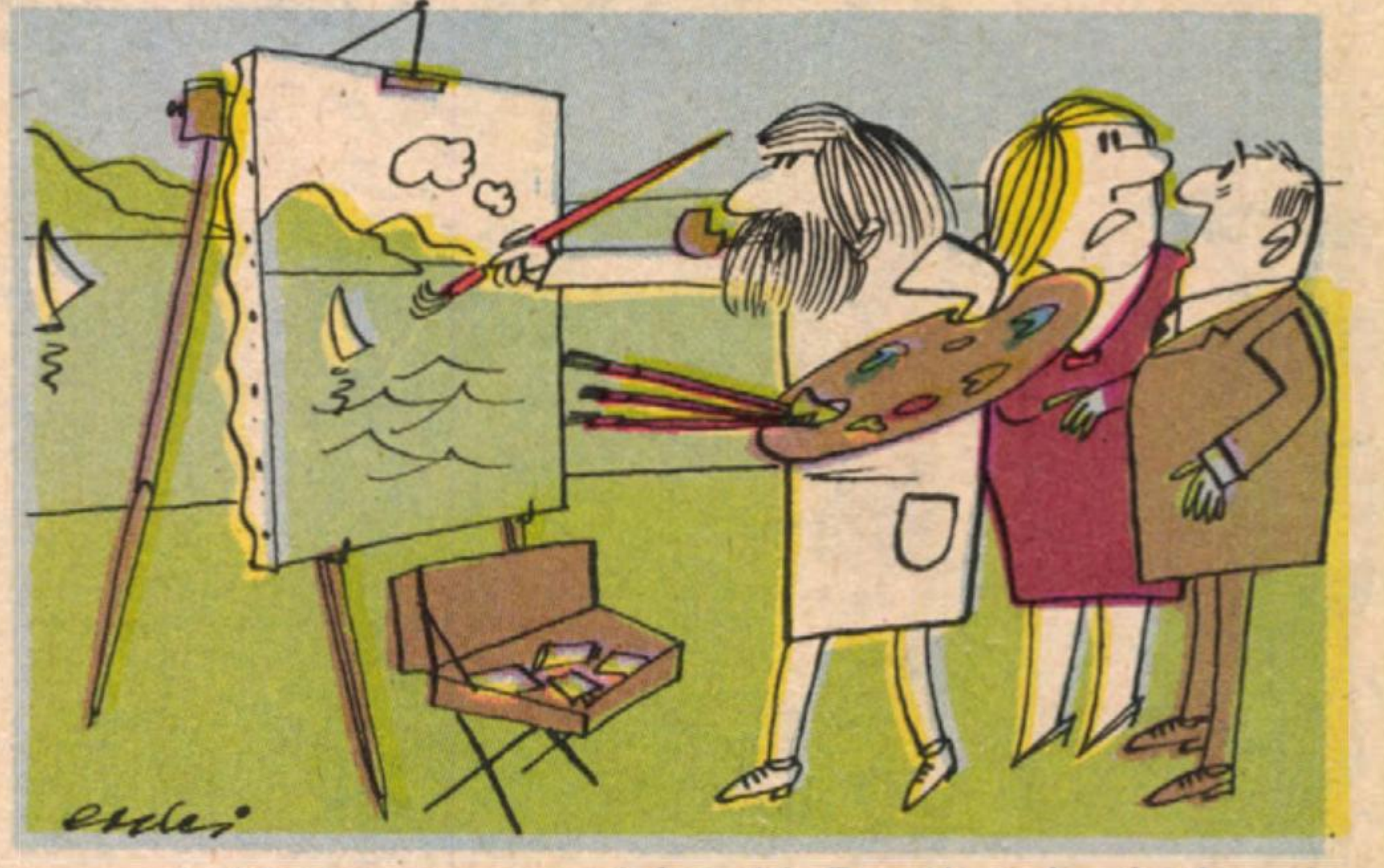

– A Mester gyorsan dolgozik! Beszélj vele, hátha elvállalja a lakásunk kifestését...

AKTOK A MÚZEUMBAN

Hat fiatal nő és két férfiú a New York-i Modern Művészetek Múzeumában meztelenre vetkőzött és különféle pózokban megállt a képek és szobrok között. A múzeum mintegy 200 látogatója figyelmes felháborodással nézte a különös látványt. Majd amikor a múzeum főgondnoka felelősségre vonta a meztelen társaságot, az egyik hölgy, a japán Kajoi Kuszama, egy ismert szobrásznő, ezt kérdezte:

— Nem látott még aktot szépművészeti múzeumban?

— Láttam, de nem élőt! — válaszolt a főgondnok.

— Akasszuk fel magunkat? — kérdezte a szobrásznő. — Úgy értem, a falra, ahol a többi akt lóg?

Az „Associated Press” tudósítása szerint az aktok csak húszperces vita után voltak hajlandók felöltözni, majd távozni. A műbarátoknak ezután meg kellett elégedniök a festményekkel és a szobrokkal.

HIRDETESEINK ❀ HIRDETÉSEINK

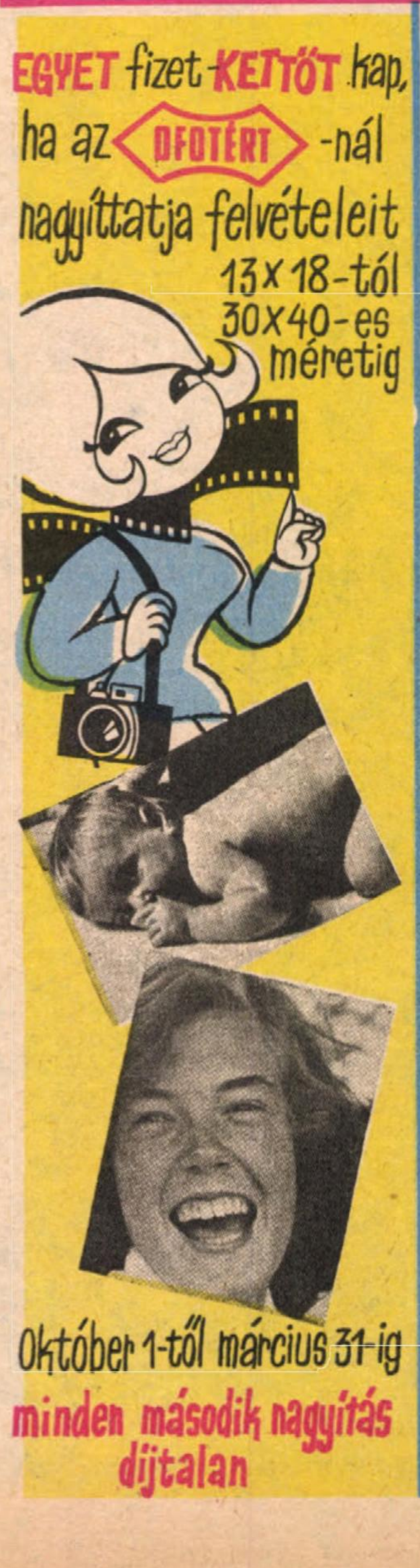
EGYET fizet-KETTŐT kap,
ha az OFOTÉRT -nál
nagyíttatja felvételeit
13×18-tól
30×40-es
méretig
Október 1-től március 31-ig
minden második nagyítás díjtalan

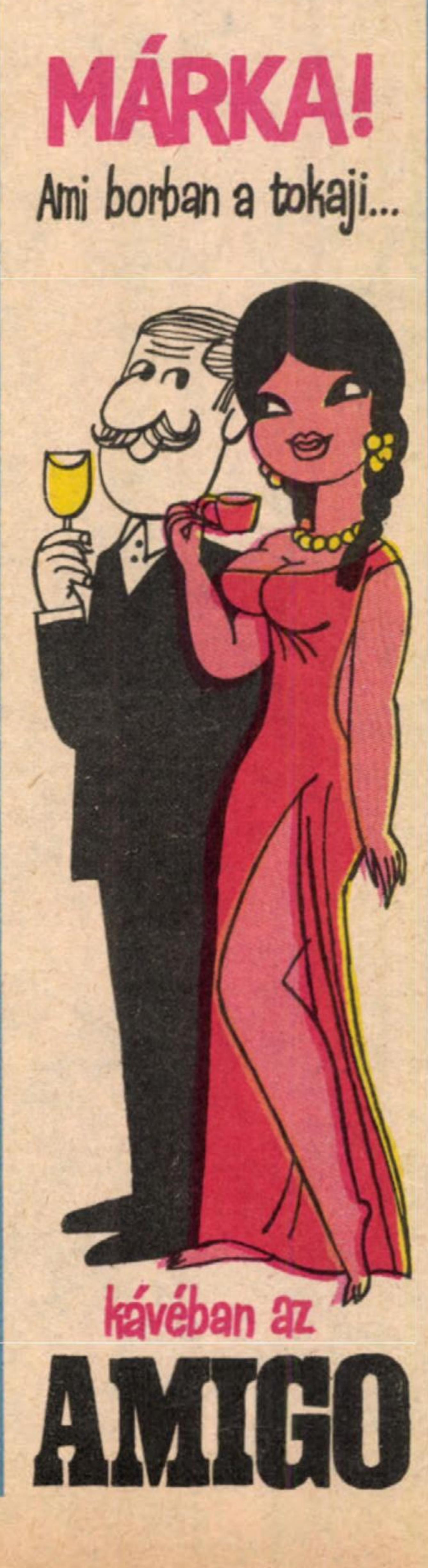
MÁRKA!
Ami borban a tokaji...
kávéban az
AMIGO

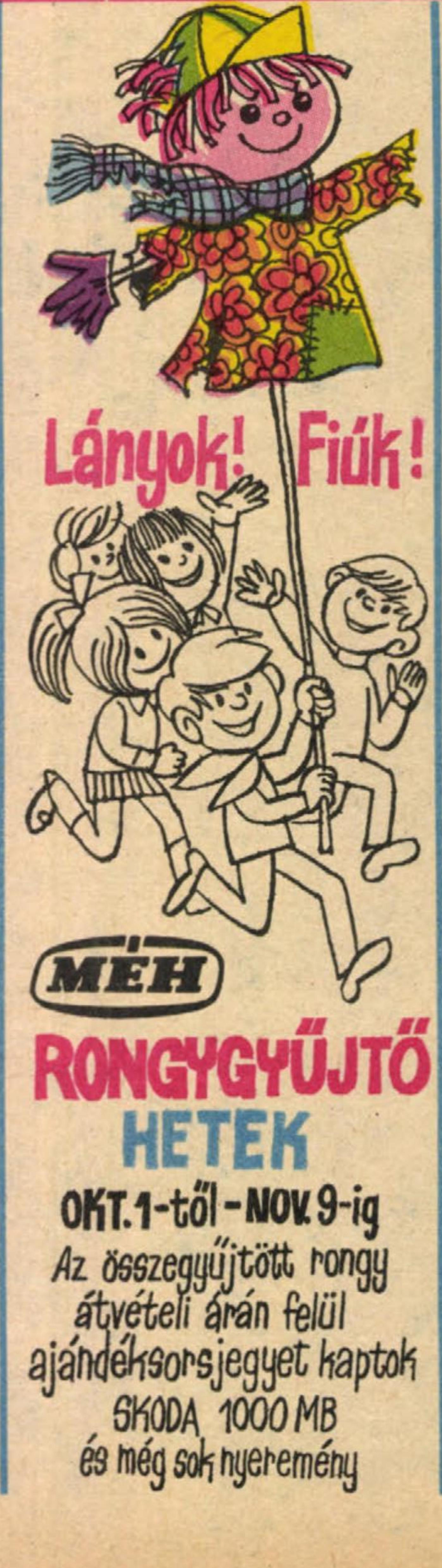
Lányok! Fiúk!
MÉH
RONGYGYŰJTŐ
HETEK
OKT. 1-től – NOV. 9-ig
Az összegyűjtött rongy
átvételi árán felül
ajándéksorsjegyet kaptok
SKODA 1000 MB
és még sok nyeremény

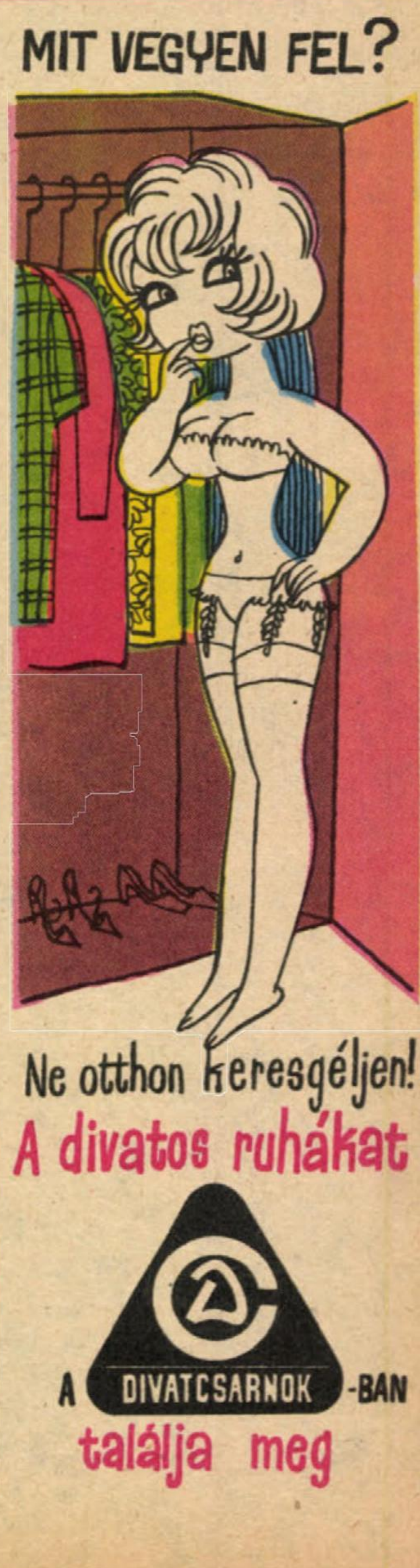
MIT VEGYEN FEL?
Ne otthon keresgéljen!
A divatos ruhákat
A DIVATCSARNOK-BAN
találja meg

MODERN AESOPUS-MESE

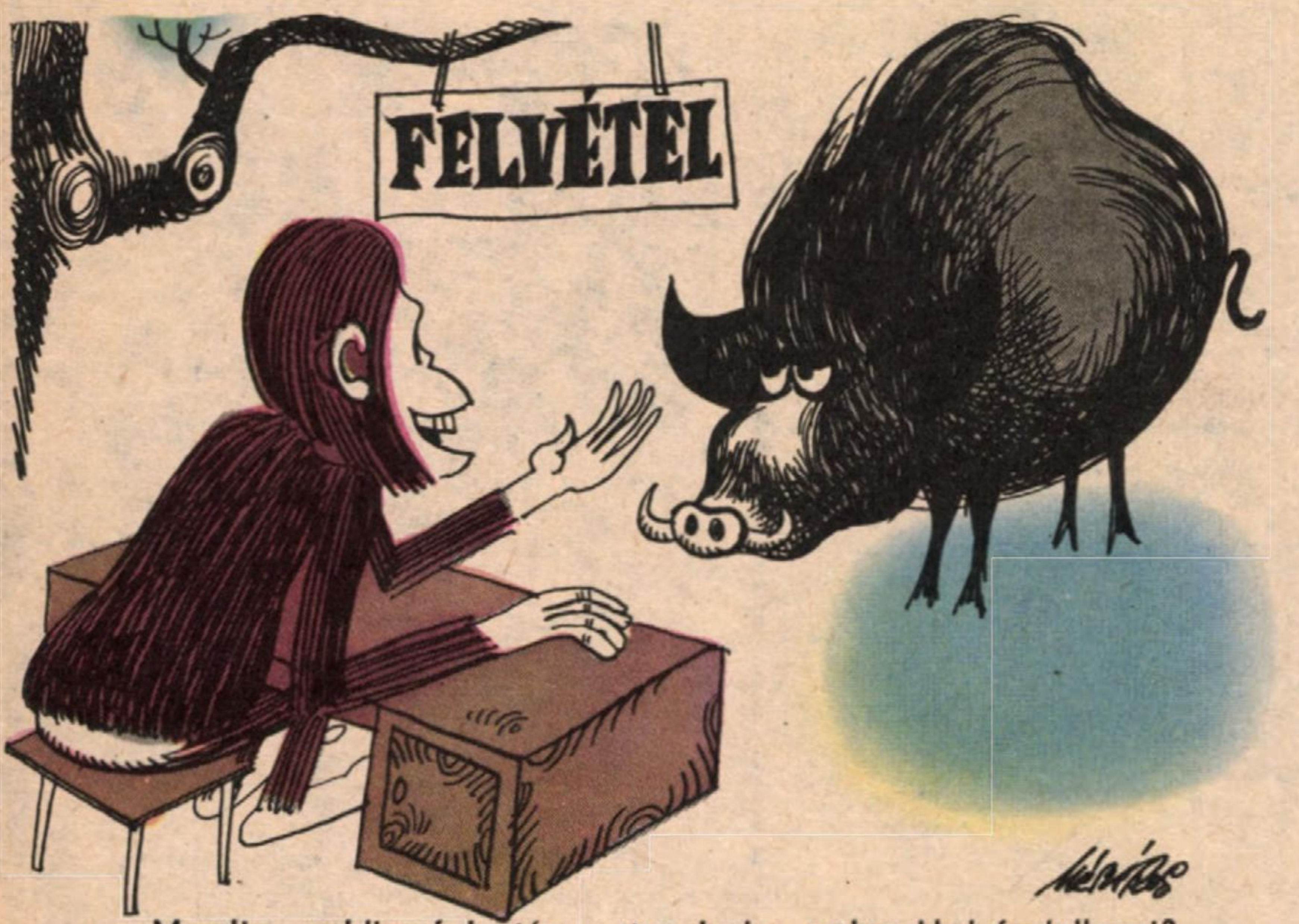

– Mondja, vaddisznó kartárs, volna kedve emberekkel foglalkozni?

MOST MEGY ELSÖBE…

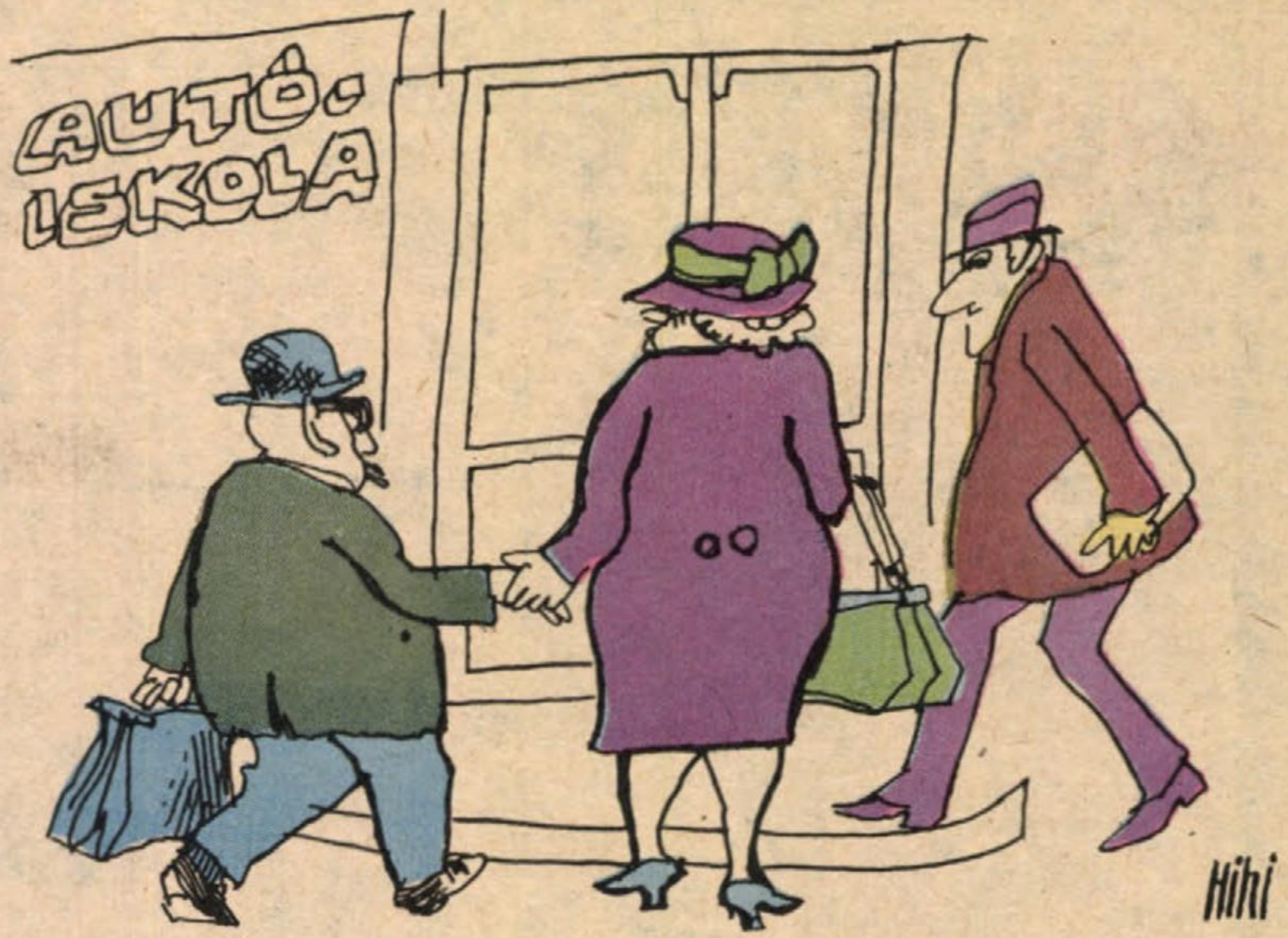

EZT OLVASTAM

A LÉNYEG MEGFOGÁSA

Az Erdért Híradó nevű üzemi lapnak egyik ízes magyarsággal megfogalmazott címe: *„A lényeg megfogásával kezdődő szervezés a legsúlyosabb helyzetet is súlytalaníthatja.”*

Fogyókúrások figyelmébe!

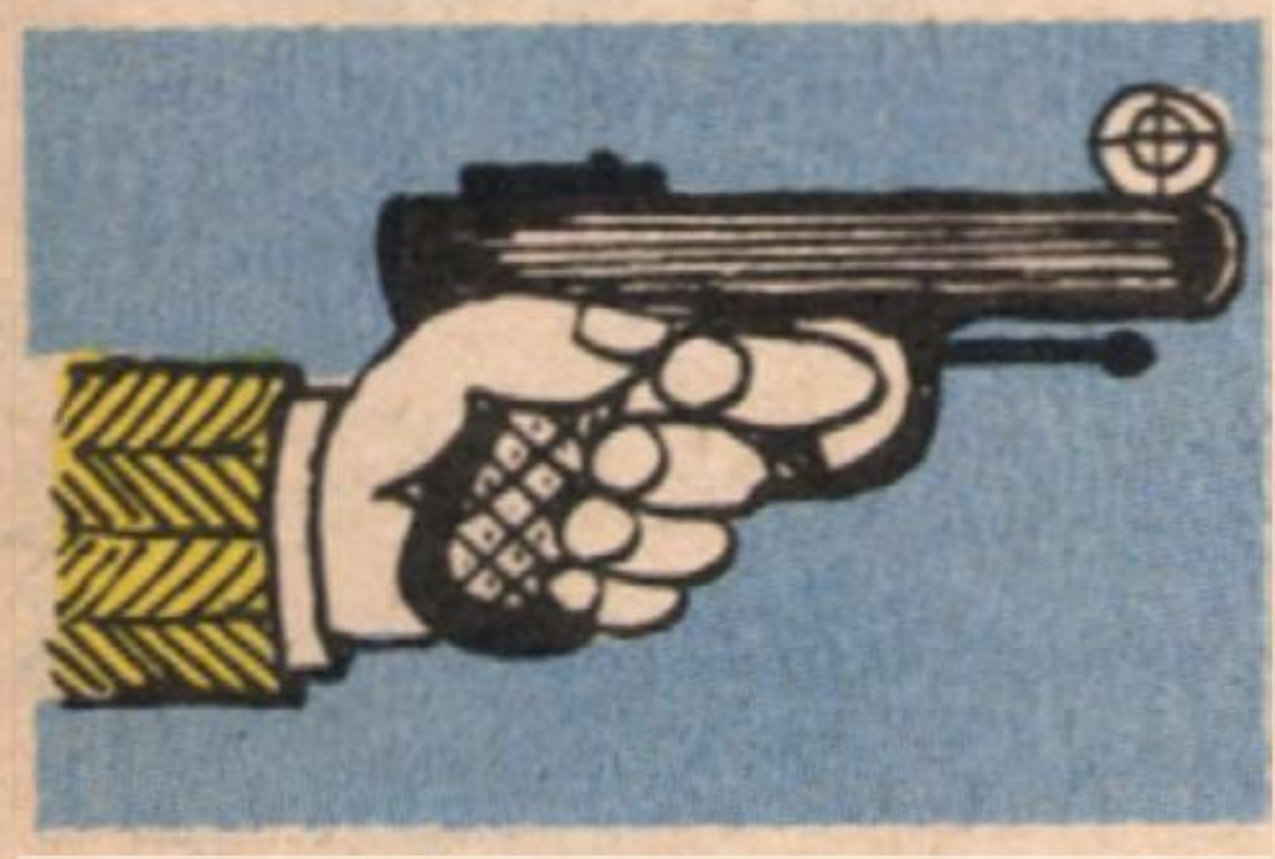

KÜLSZOLGÁLAT

Hirdetés a Népszabadságból: „A Budapesti Kőolajipari Gépgyár azonnal felvesz *külszolgálatos* munkára: kardoskúti, algyői, százhalombattai munkahelyeinkre… munkásokat.”

A munkavállalók föltehetőleg külszolgálati útleveleket is kapnak majd, a kardoskúti, algyői, illetve százhalombattai tanács vízumával.

KIS HELYEN ELFÉRŐ IGÉNYESSÉG

Egy másik hirdetés, ezúttal a Magyarországból: „Régi autós vagyok, és bizony igényes *a kocsikban.*”

Nem vagyok régi autós; talán azért van, hogy én bizony a kocsikból kiszállva sem vagyok kevésbé igényes.

ENNIVALÓ JOGÁSZ

Az Ország Világ egyik párizsi riportjából: „Itt kapható az *izraeli ügyvéd* nevű, alapjában a magyar körtére emlékeztető különös, egzotikus gyümölcs.”

Többször megfordultam Párizsban, de izraeli ügyvédet még nem volt alkalmam fogyasztani. Ettem viszont izraeli *avocadót*, s ez csakugyan emlékeztet a körtére, ha másért nem, hát azért, mert körte. Izraelinek is izraeli, mivel a párizsiak onnan importálják. Szemben az ügyvéddel *(avocat)*, mely portékából nem szorulnak behozatalra.

Tímár György

AZ ÍRÓ DILEMMÁJA

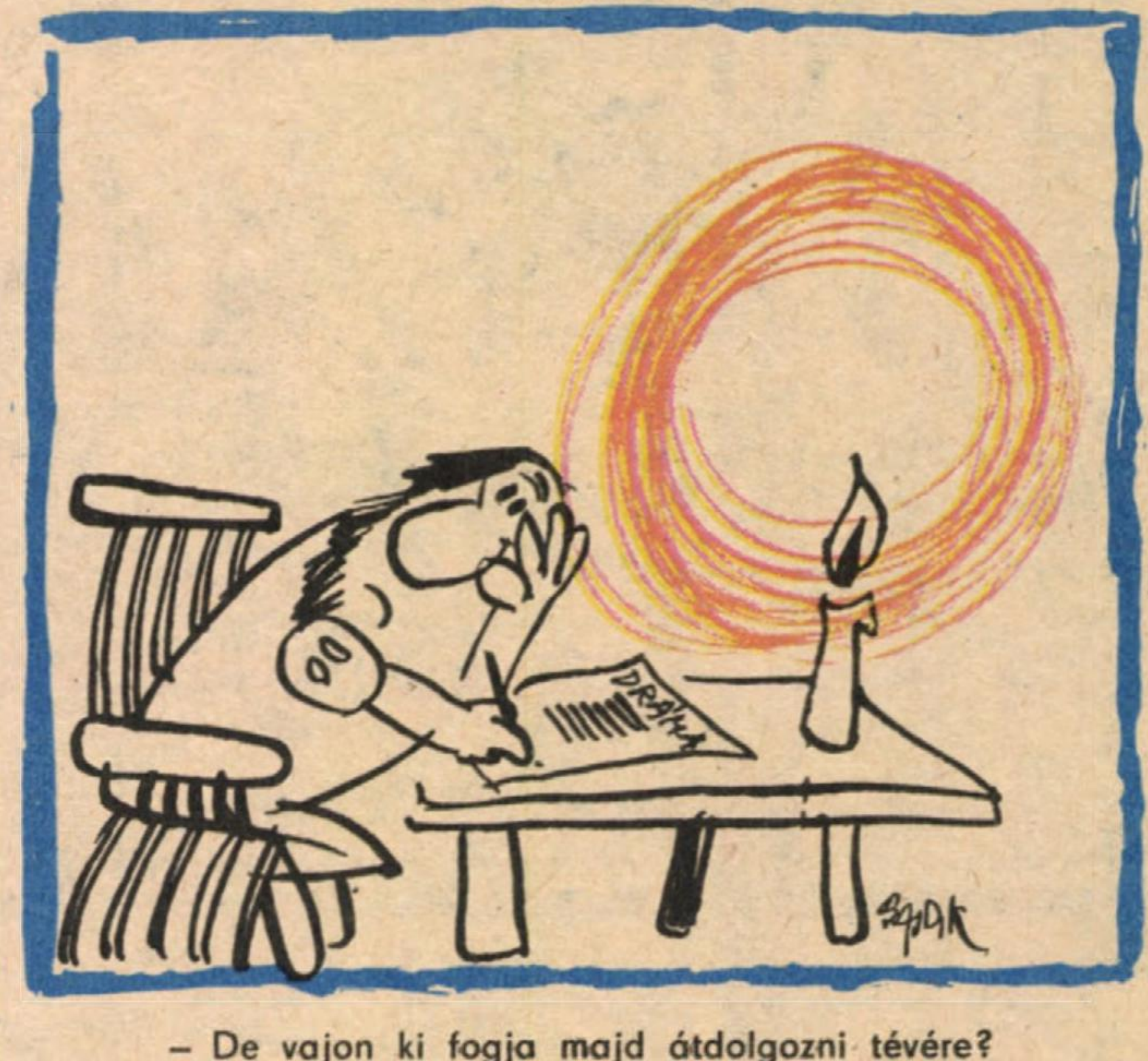

– De vajon ki fogja majd átdolgozni tévére?

KÜLÖNLEGES MENTŐSZOLGÁLAT

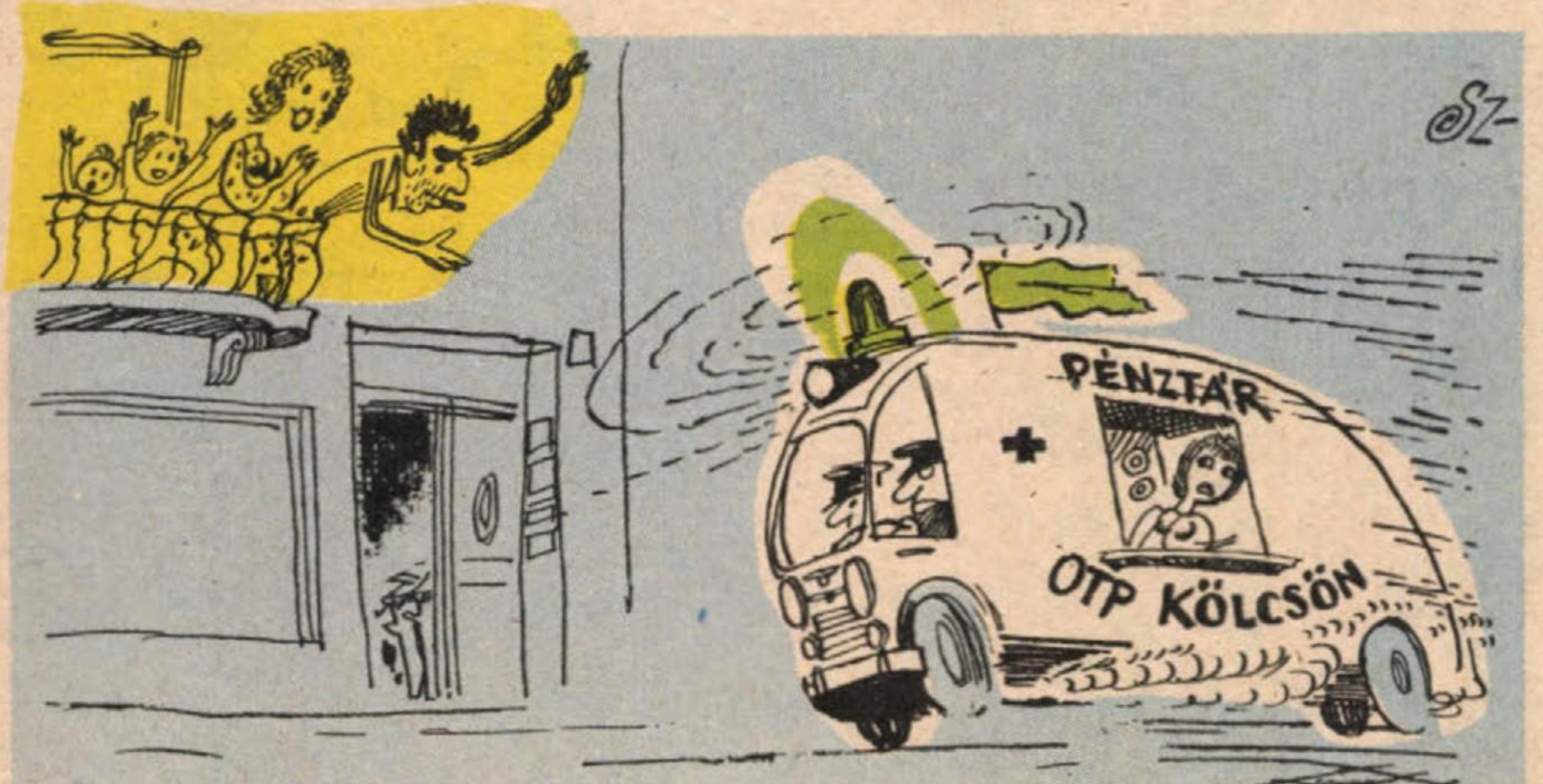

KORSZERŰ TECHNIKA

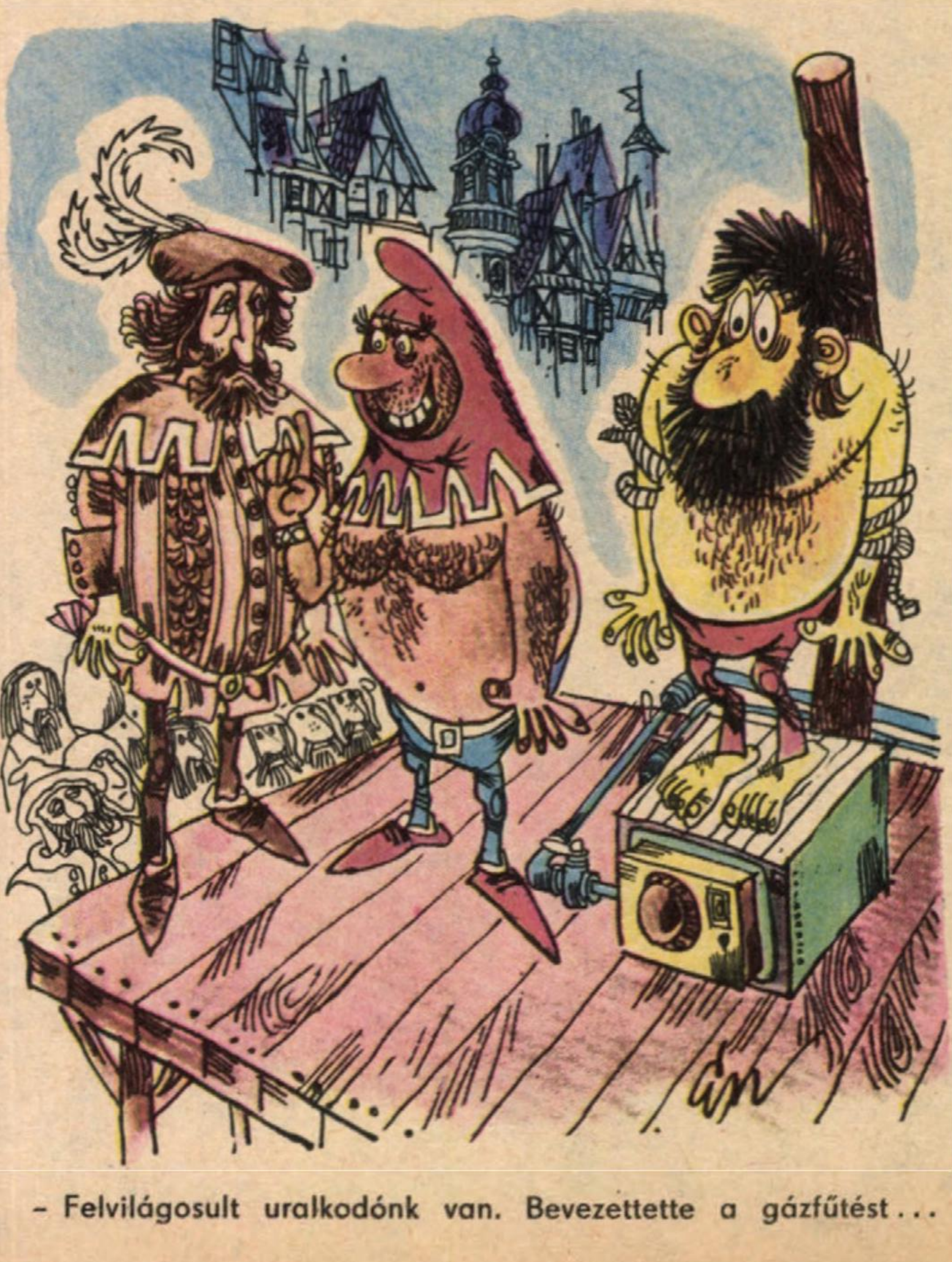

– Felvilágosult uralkodónk van. Bevezettette a gázfűtést…

KÜLÖNÖS RABLÓTÁMADÁS

Az amerikai Nevada-állambeli Renóban – az „International Herald Tribune” tudósítása szerint – két bandita, fején selyemharisnyával, pisztolyt lóbálva hatolt be zárás után egy vendéglőbe. A vendéglős, Donald Mitchell, felnézett és így szólt:

– Ha meg akarnak ölni, akkor gyerünk, essünk túl rajta. Ha nem, akkor menjenek a fenébe!

A váratlan fogadtatás, főként pedig a meglepő udvariatlanság annyira megdöbbentette a banditákat, hogy szó nélkül távoztak.

IMPORT HUMOR

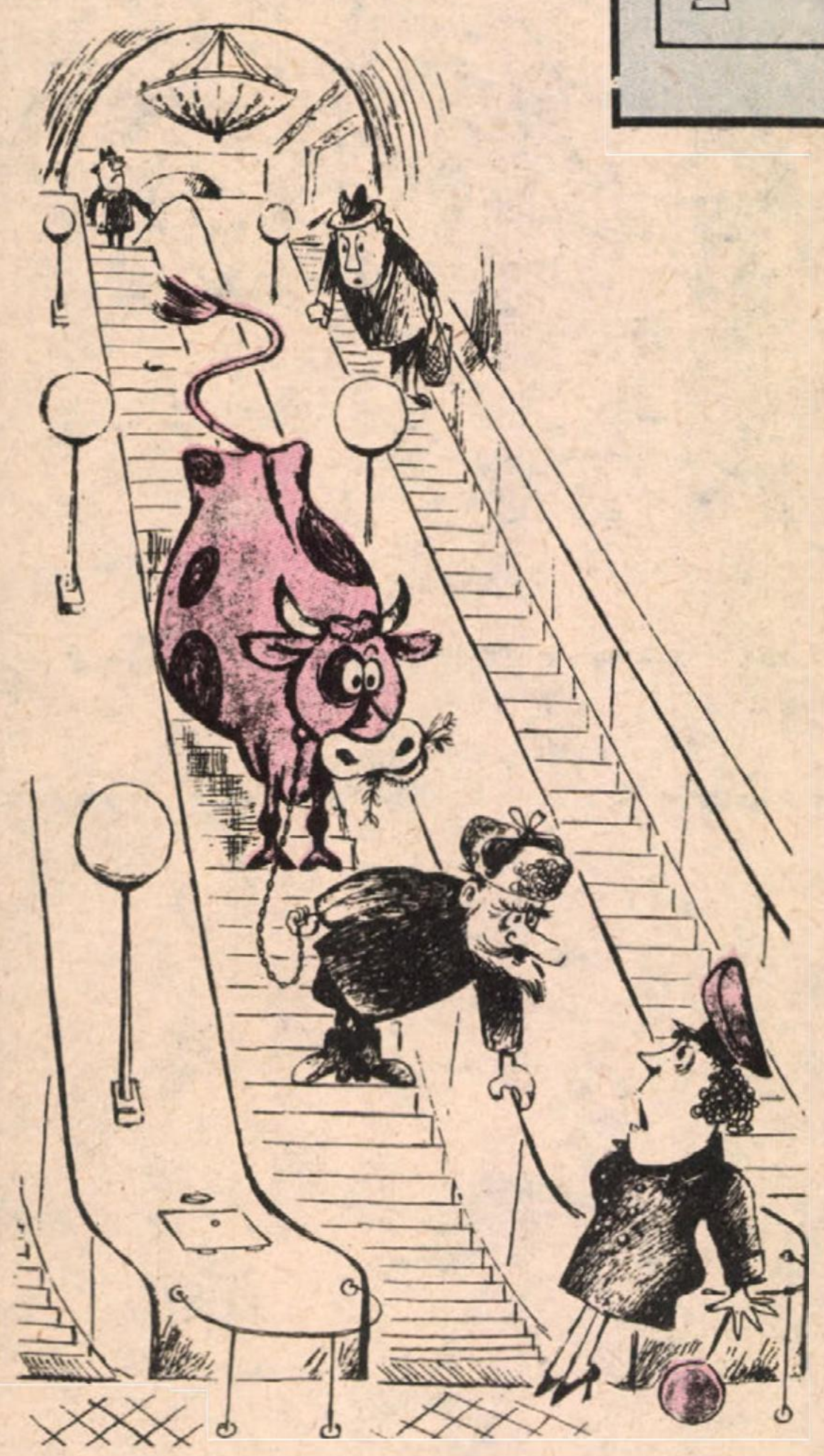

– Tessék mondani, hogyan jutok el a mezőgazdasági kiállításra? *(„Krokodil”, Moszkva)*

KUTYA-TÖRTÉNET

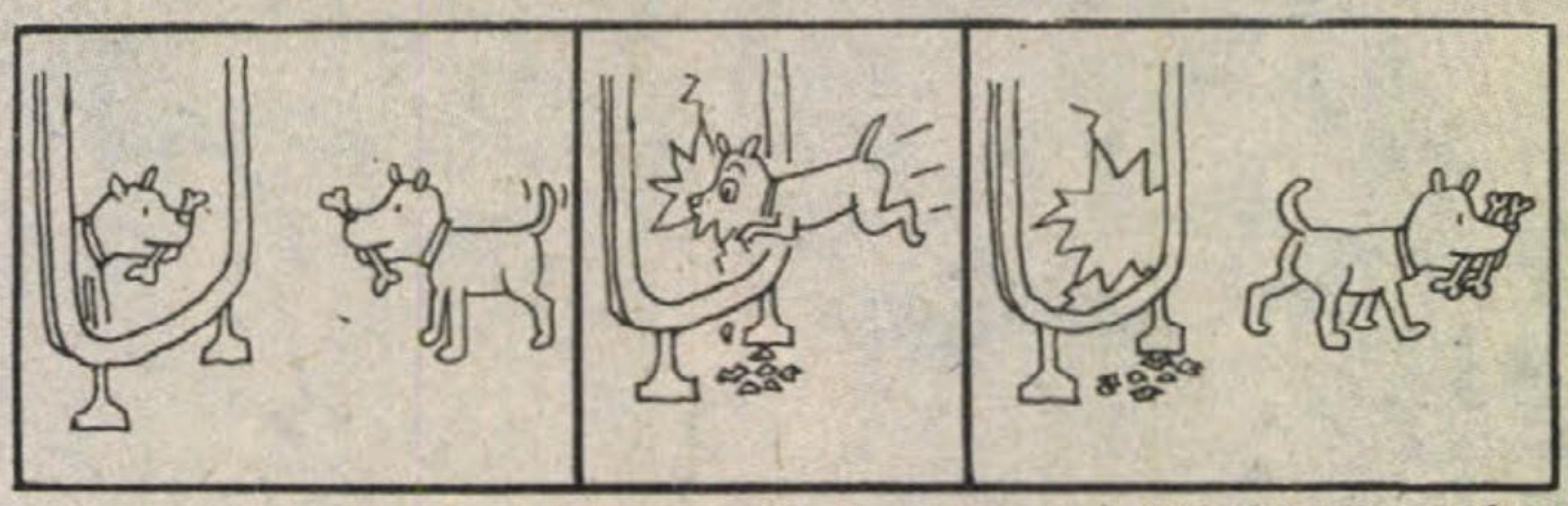

(„Dikobraz”, Prága)

ÚTJELZŐ TÁBLA

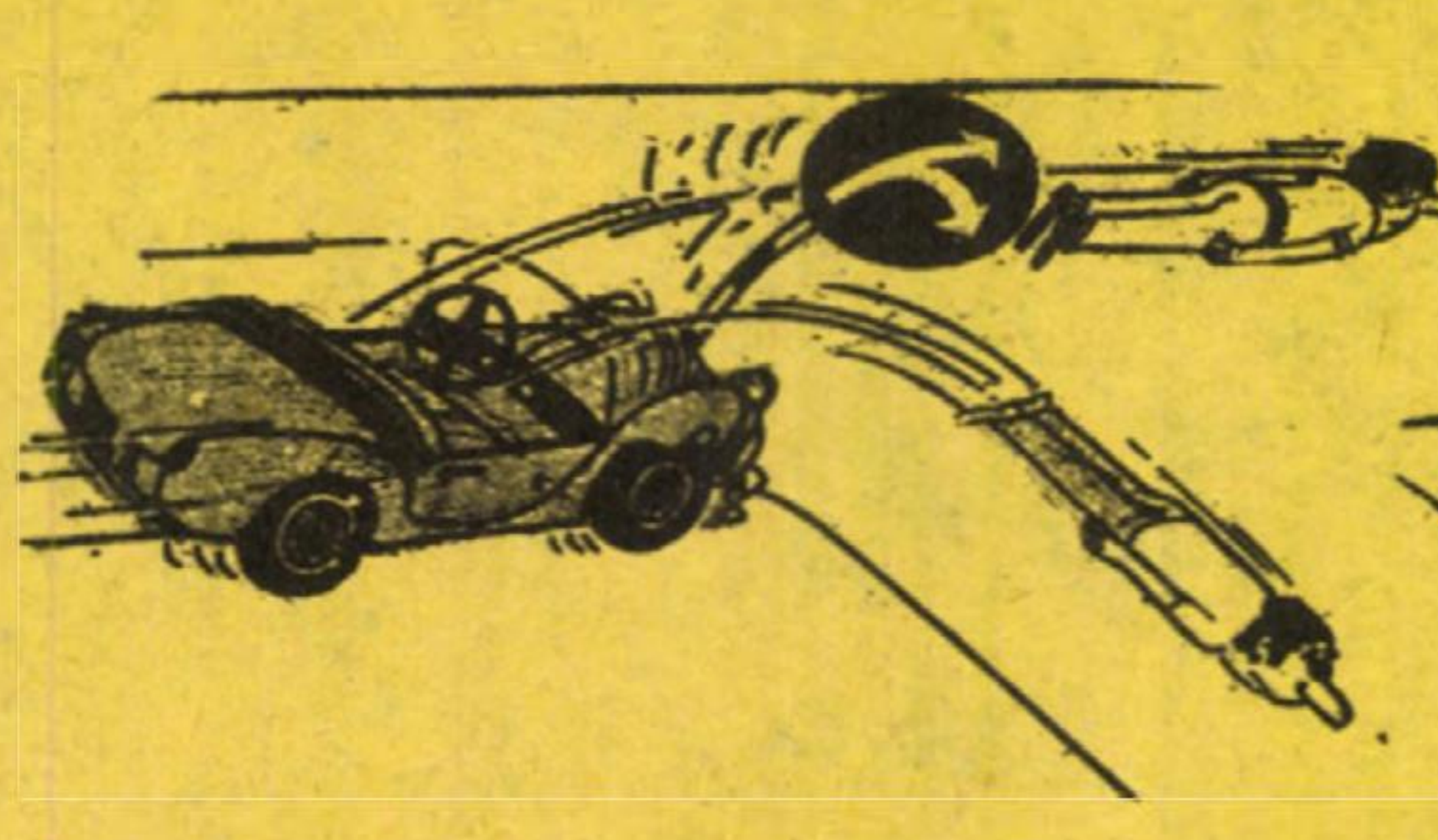

(„Jezs”, Belgrád)

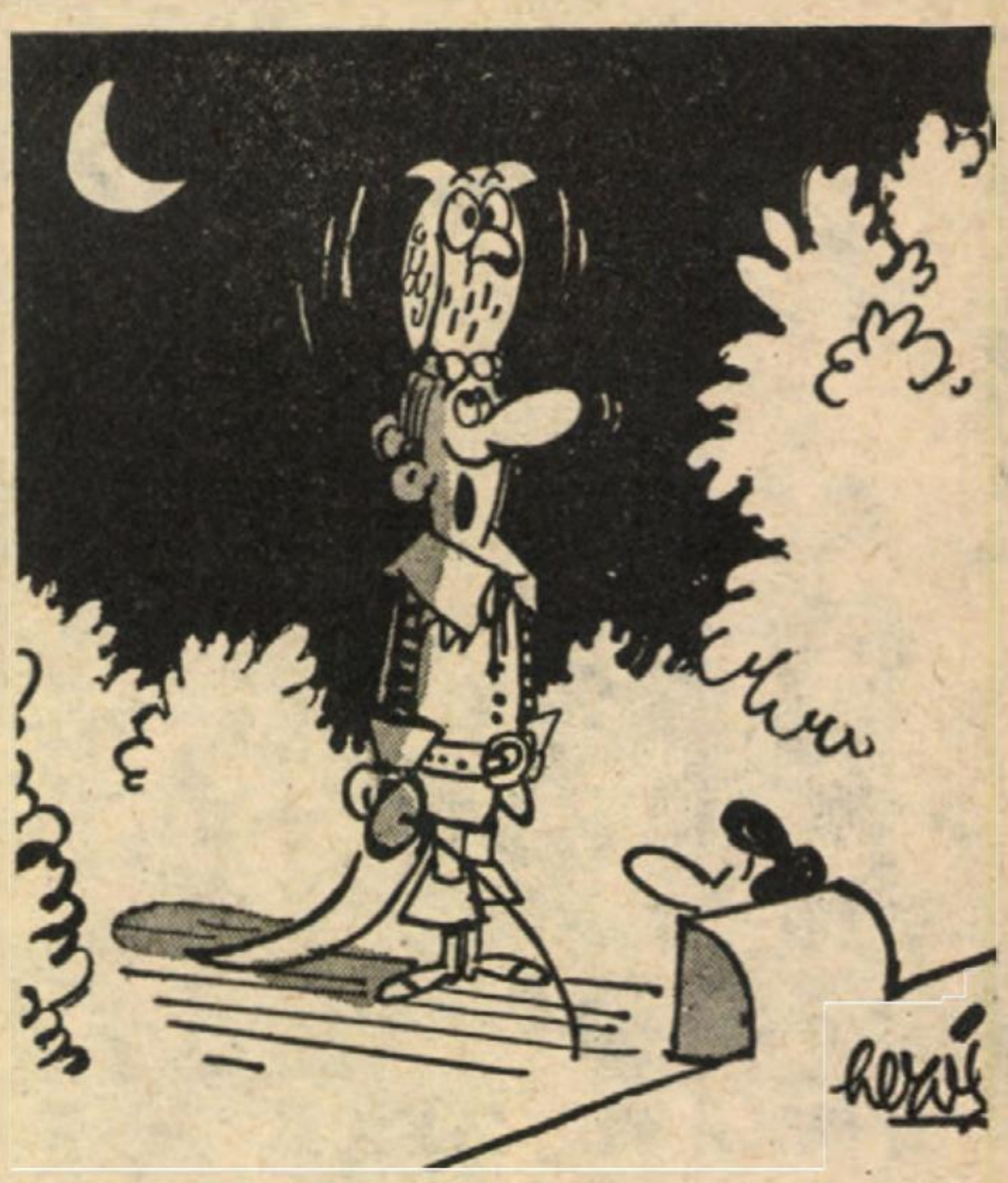

– Ez volt az utolsó szezon, hogy én szabadtéri színpadon felléptem!

(„Ici Paris”)

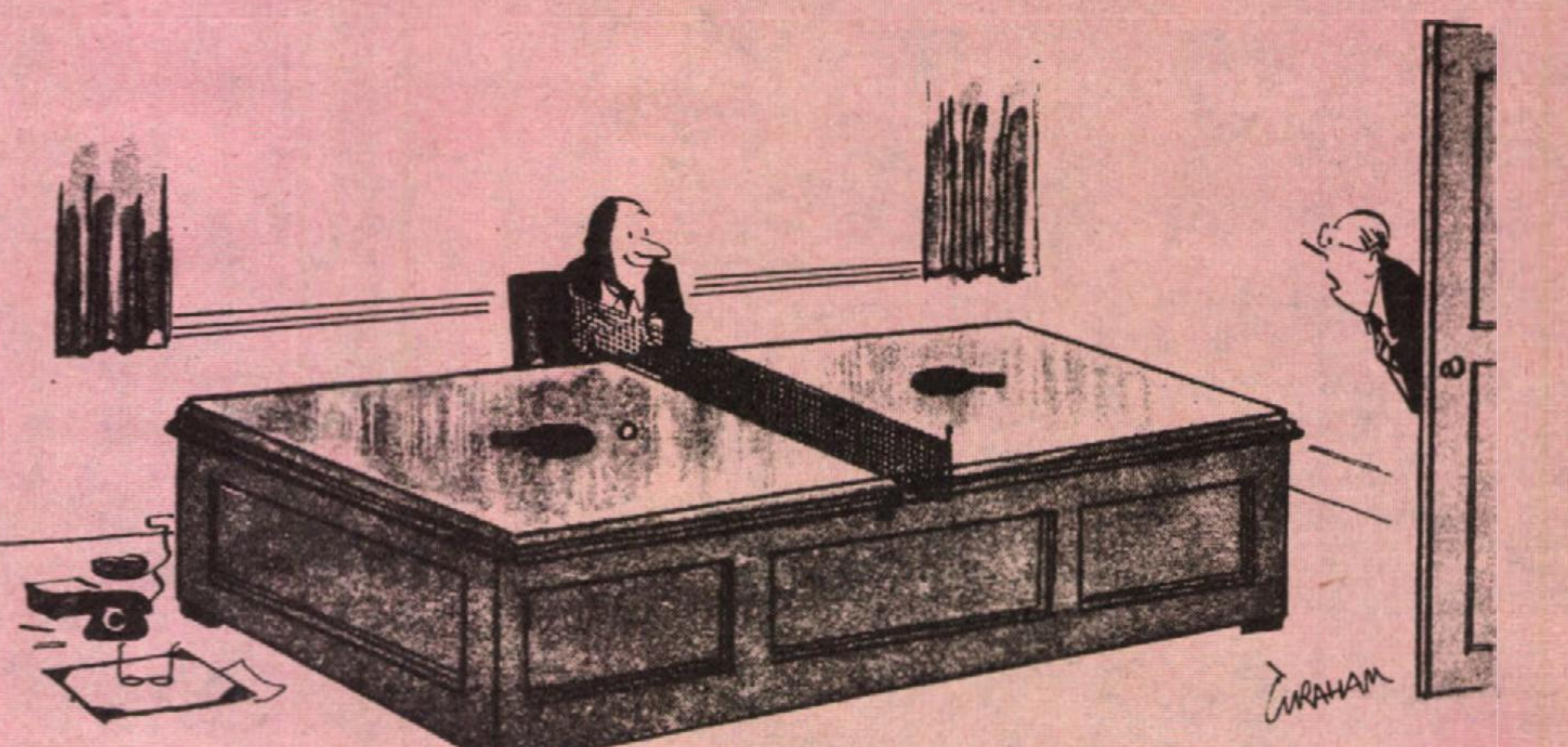

– Igazgató úr, beküldhetem az ügyfelet?

(„Punch”, London)

APRÓSÁGOK

Megrögzött agglegény hírében álló ismerősöm megnősült. Megkérdeztem: mi késztette erre?

— A bor vitt rá, uram! Na, ne értse félre, mindjárt megmagyarázom. A folyó borokat már rémesen untam, szerettem volna valami jobbat inni, de három és fél decis, kispalack bort nagyon ritkán lehet kapni a vendéglőkben. Egy hétdecis üveggel nekem, egymagamnak viszont sok, a felét mindig ott kellett hagynom. Mit tehettem, megnősültem. Így legalább nem vész kárba az a sok félpalack bor!

— * —

„Az ország legnagyobb *cellulózgyár ültetvényei* Bács-Kiskun megyében fejlődnek” — olvasom minap az Esti Hírlapban.

Módfelett örölük virágzó mezőgazdaságunk újabb sikerének, de hiányos agrotechnikai ismereteimből kifolyólag, bevallom, én azt sem tudom, mi fán terem a cellulózgyár: magról vetik-e vagy palántázzák, öntözni kell-e vagy permetezni, kapásnövény-e vagy kalászos.

És vajon milyen termésre számíthatunk belőle az idén?

— * —

Ifjú barátom, Józsika, az újságot böngészi, s megjegyzi:

— Állati a moziműsor!

— Igazán megválogathatnád a kifejezéseidet! — rovom meg őt szelíden.

— De miért? Hallgasd csak a címeket: Mint a *bagoly* nappal, *Zsiráf* az ablakban, Az *oroszlán* ugrani készül. A *veréb* is *madár*, A *sólyom* nyomában, A kiskatona meg a *ló*, Szállnak a *darvak*, A *tigris*, Nem félünk a *farkastól*, A *kacsa* fél nyolckor csenget... Olvassam még? Most mondd, ezek után, hogy nem állati!

Hát mondhattam?

R. B.

VISSZAESŐ BŰNÖS

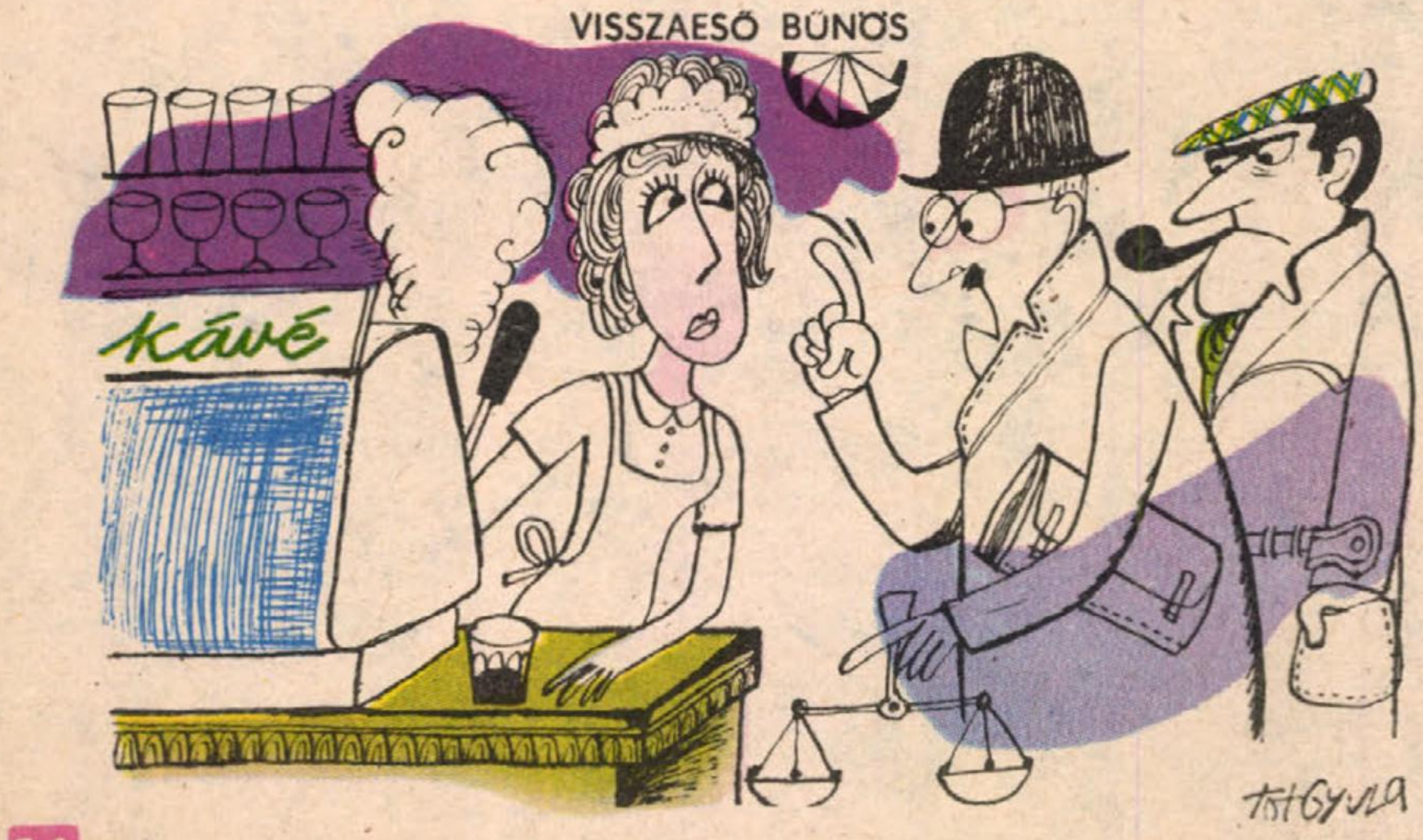

– Ha nem teszi bele a kávéba az előírt mennyiséget, áthelyezzük egy másik eszpresszóba!

NAGYVIZIT

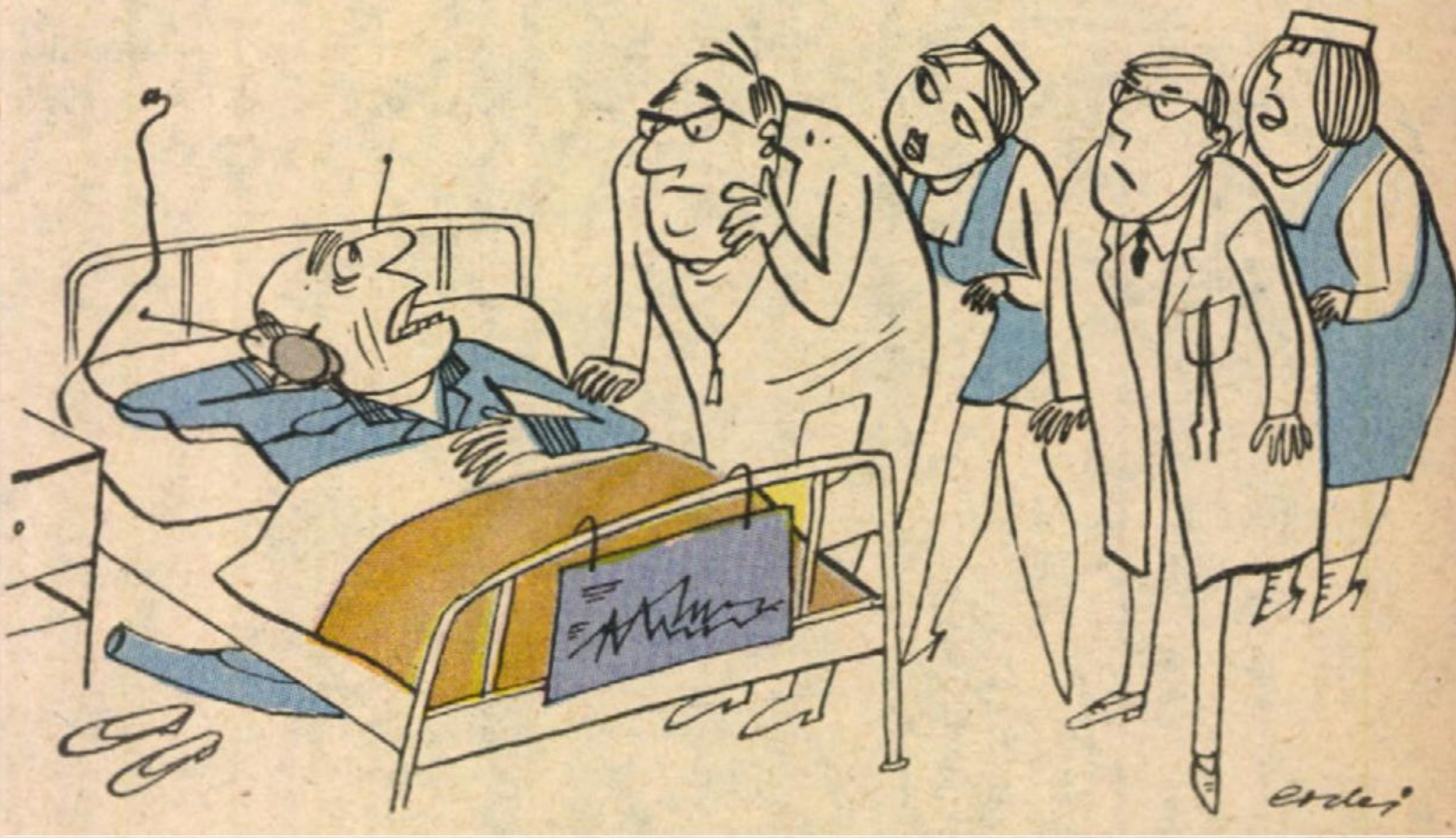

– Drága főorvos úr, kikapott a csapatunk, adjon valami fájdalomcsillapítót...

ŐSZI AUTÓS-TÚRÁN

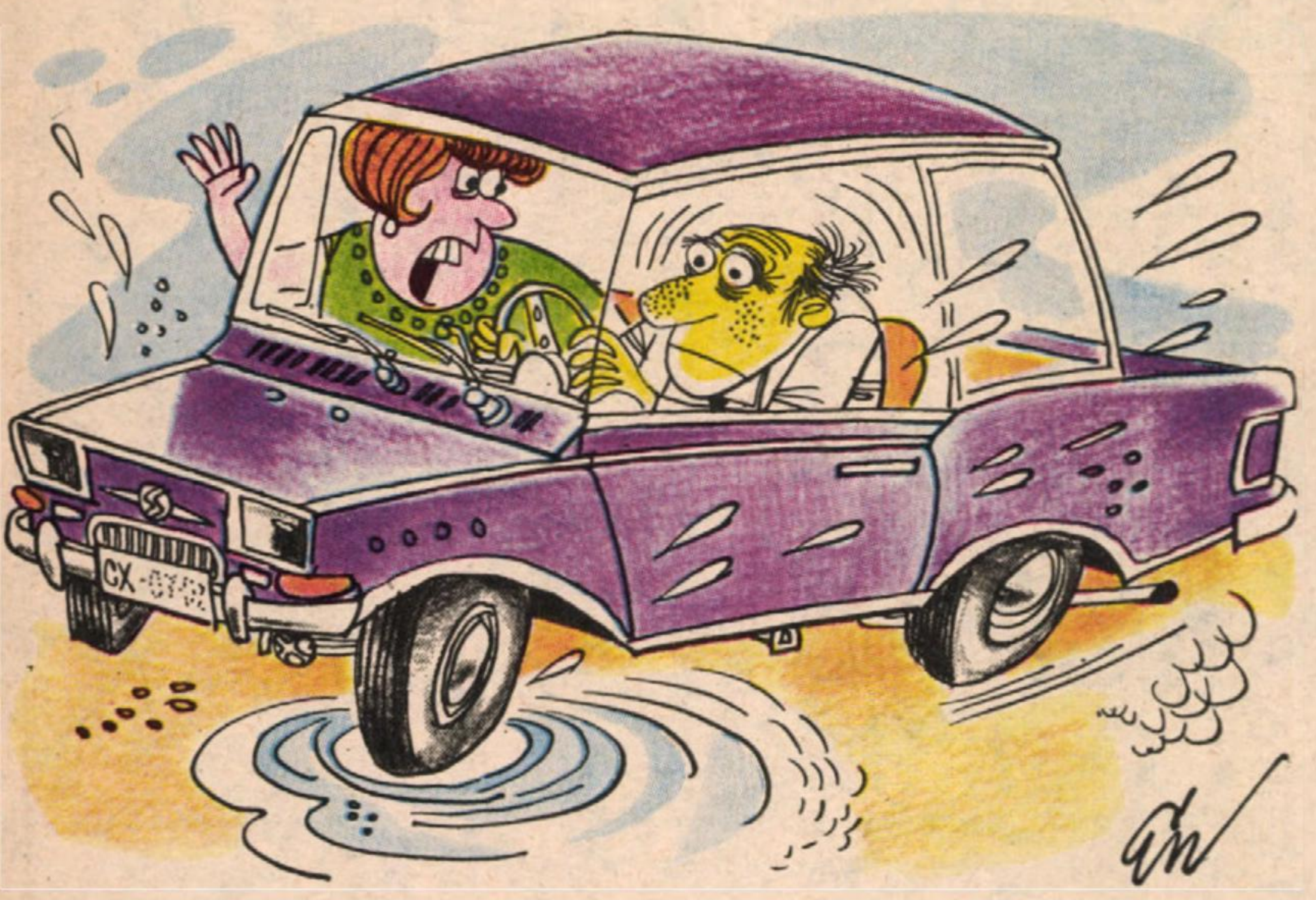

– Jenő, már megint pocsolyába hajtottál a szép új kocsinkkal!...

A vén csatár

A budai Horvát utcában
lassan baktat a vén csatár
majd egy muskátlis kis ablaknál
megtorpon és csak áll, csak áll.

Én is megálltam, megfigyeltem,
mi jöhetett most közbe itt?
S hallottam, bent a kis szobában
éppen Szepesi közvetít.

A vén csatárnak esze nem jár
lányokon, lenge hölgyeken:
Dunai, Bene száguldoznak
az édes, drága zöld gyepen.

Ezért vert gyökeret a lába
és hallgatózik csendesen,
mert lány talán akad ezer még,
de a Foci: a Szerelem.

Szepesi ujjong: bombagól volt!
Hiába, így szép, gól a gól!
A vén csatár harmatos szemmel
Ballag az ablak alól.

„Orth Gyuri, Slózi, Amsell Náci,
s a többi futballcsillagok
már a Tejúton rúgják vígan,
s én itt lent – tartalék vagyok."

Szőnyi Zoltán

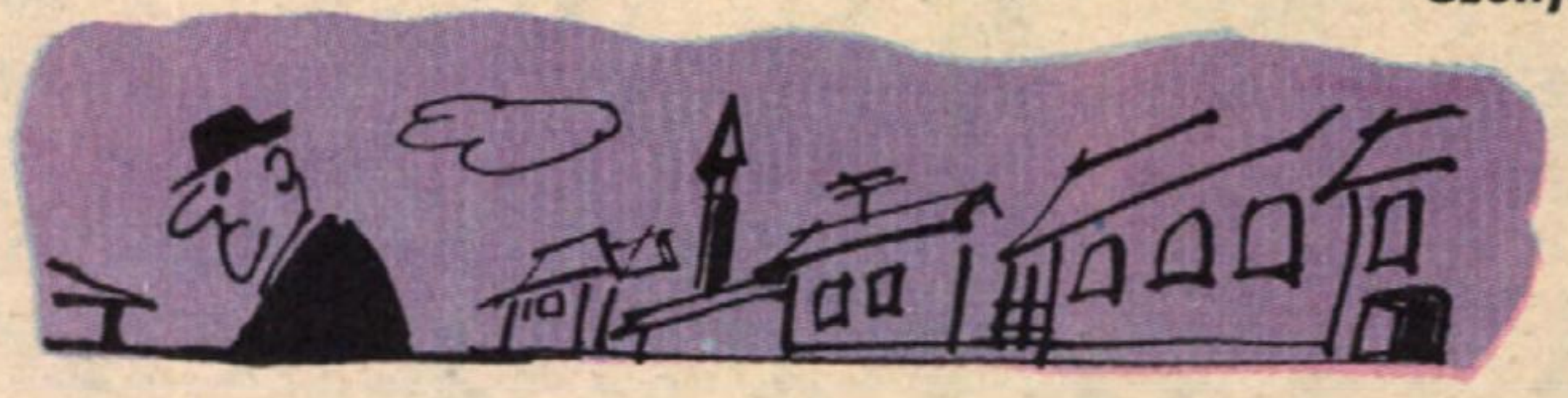

RÉBUSZ

90. sz. rejtvényünk megfejtése:

jD S

Adjutáns

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Özv. Husi Józsefné, Törökszentmiklós, Budai Nagy Antal u. 3. Jóna Ivánné, Győr, Vécsey u. 4. Bárdos Miklós, Budapest XIII., Felka u. 3.

92. (nagyon nehéz!)
REJTVÉNYÜNK

PEUMATIK

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb október 6-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

A TÁRSBÉRLŐ BOSSZÚJA

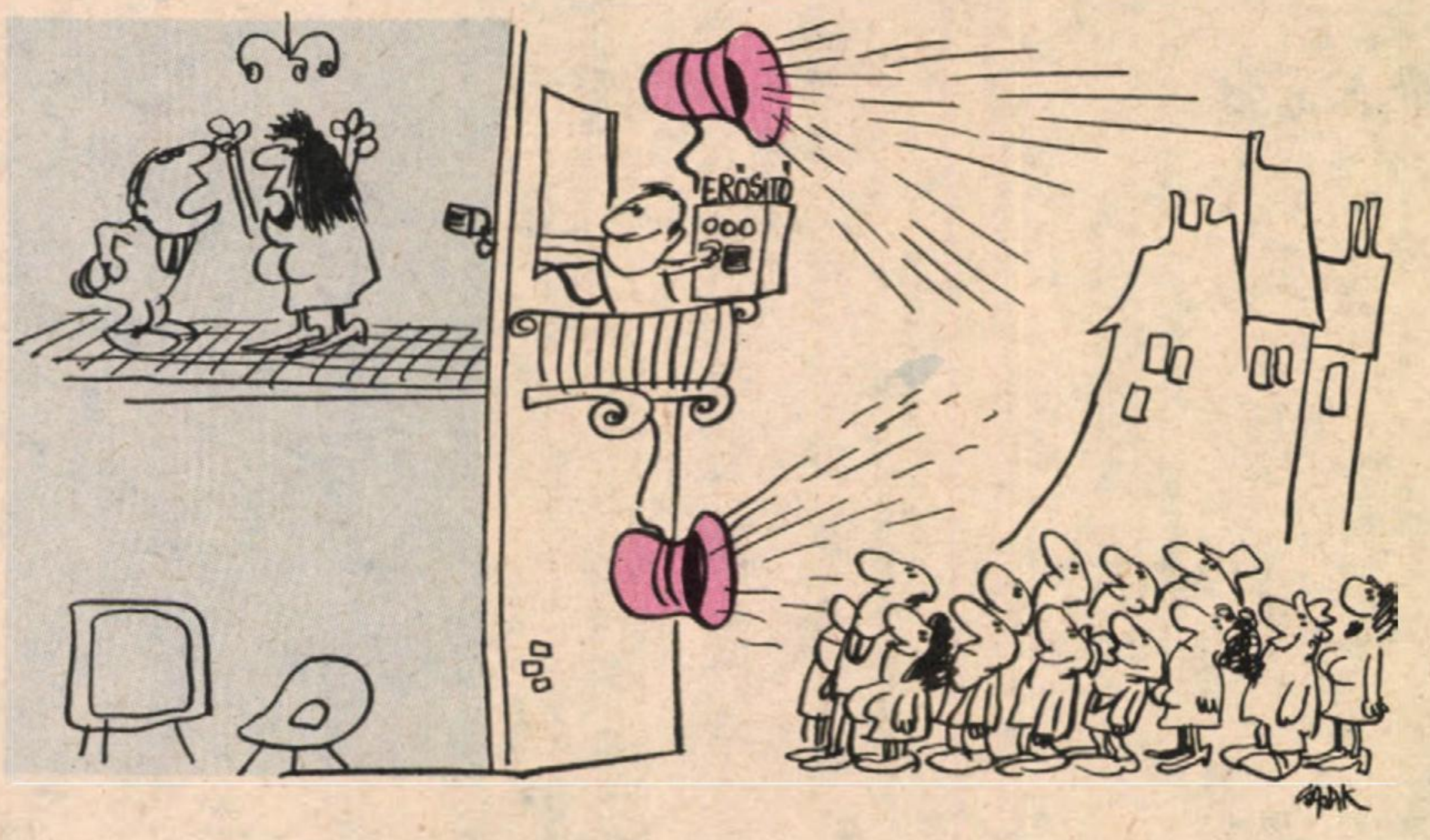

KÜZDELEM A LÉTÉRT

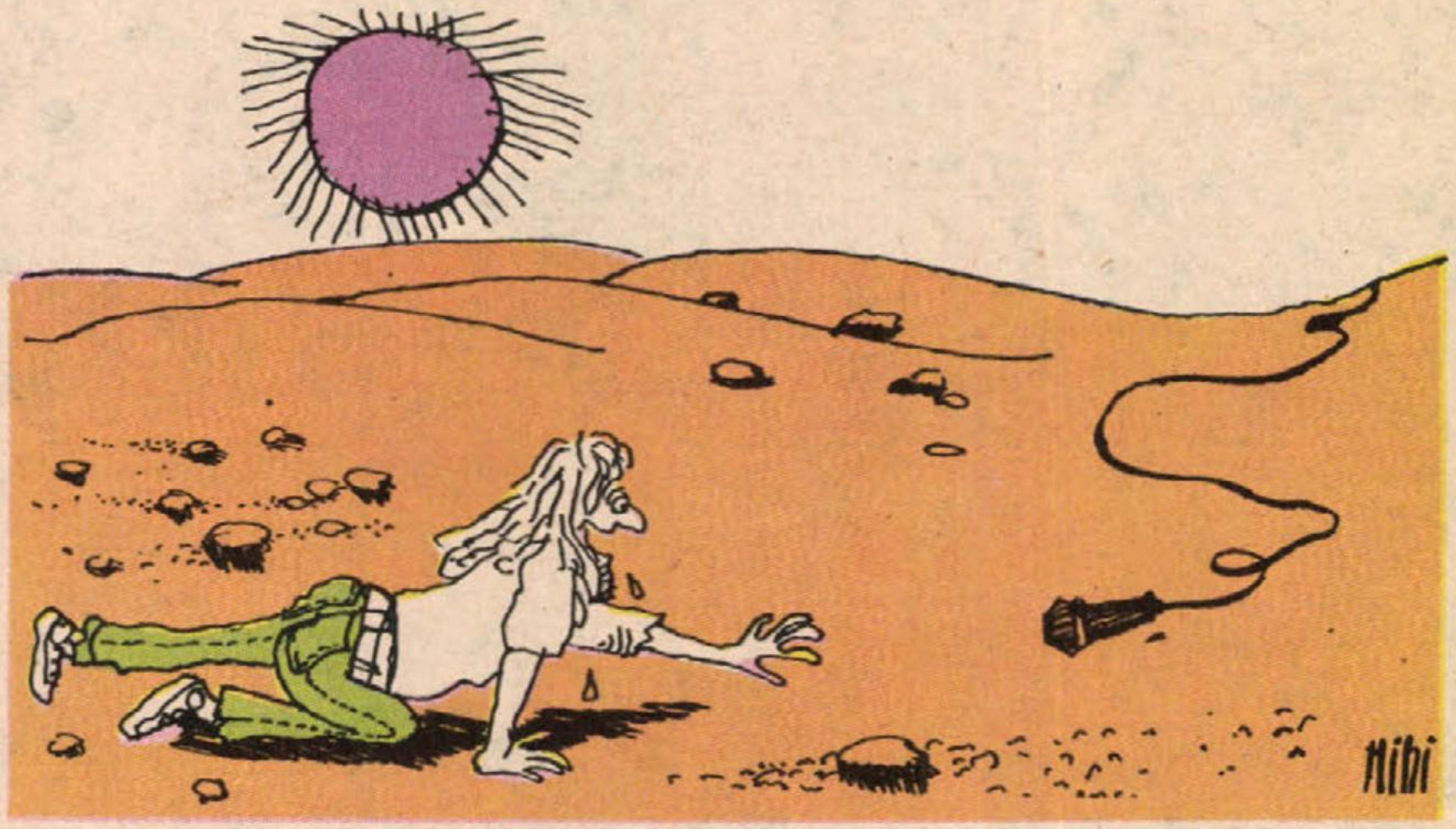

– Megmenekültem! Egy mikrofon...

A MŰVÉSZET KEZDETE

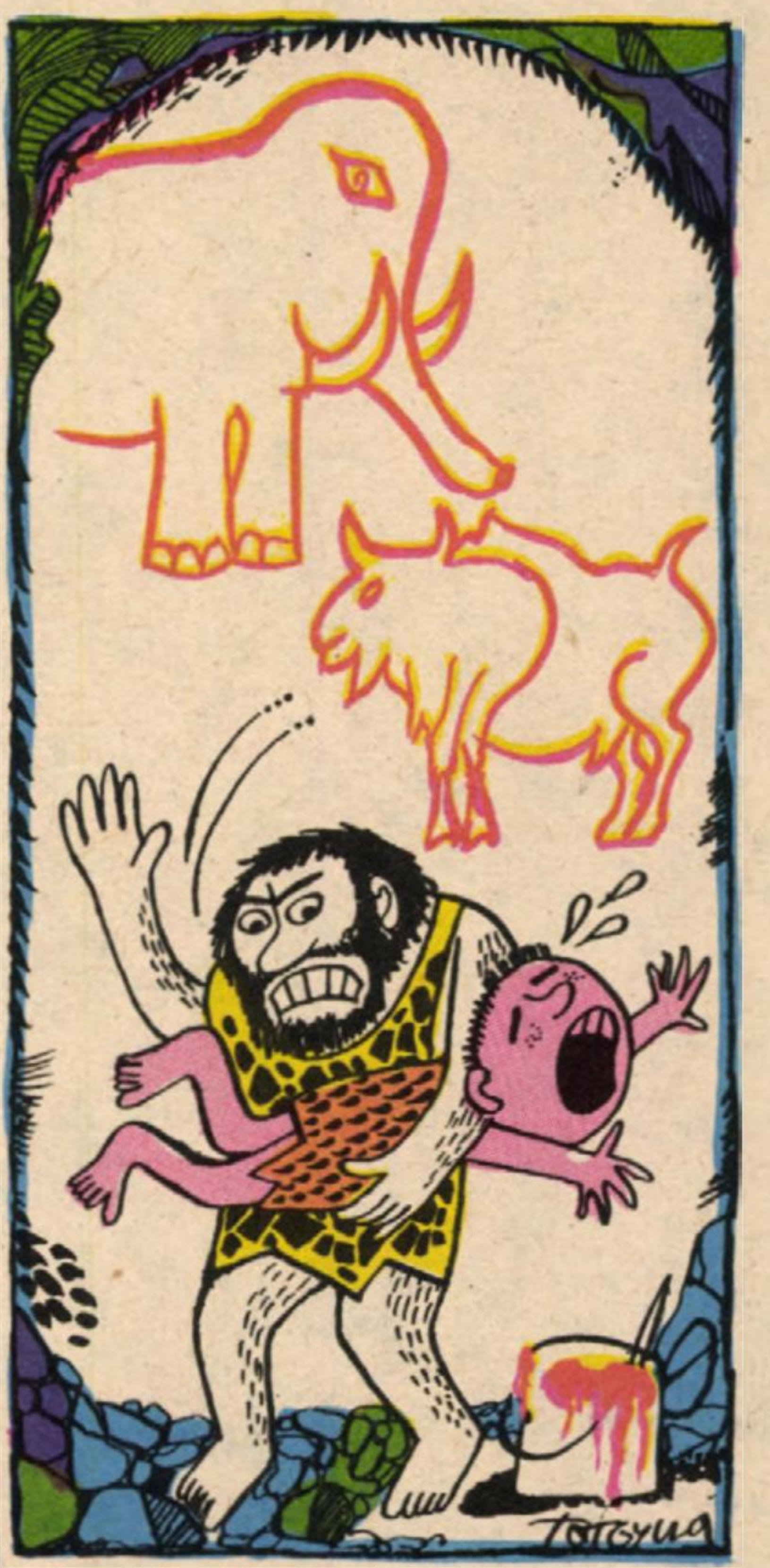

– Majd adok én neked, a falra firkálni!

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

BUKSI A FEJSZÁMOLÓMŰVÉSZ

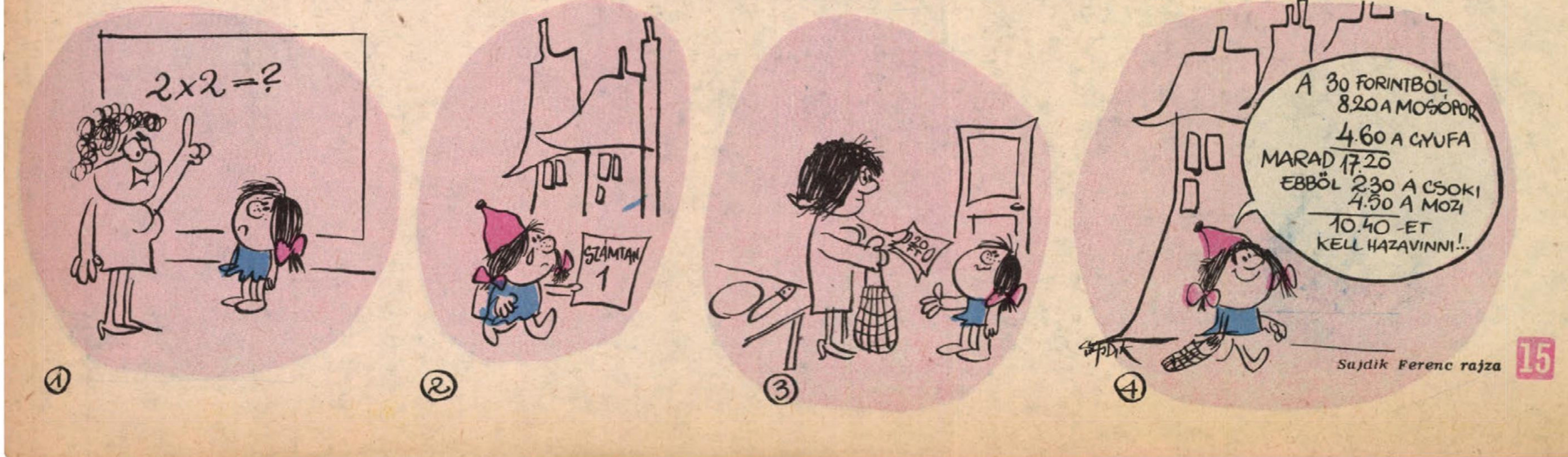
2×2=?
SZÁMTAN 1
20 Ft
A 30 FORINTBÓL 8.20 A MOSÓPOR 4.60 A GYUFA MARAD 17.20 EBBŐL 2.30 A CSOKI 4.50 A MOZI 10.40-ET KELL HAZAVINNI!..
①
②
③
④

Sajdik Ferenc rajza

KÜLÖNBSÉG

Szűr-Szabó József rajza

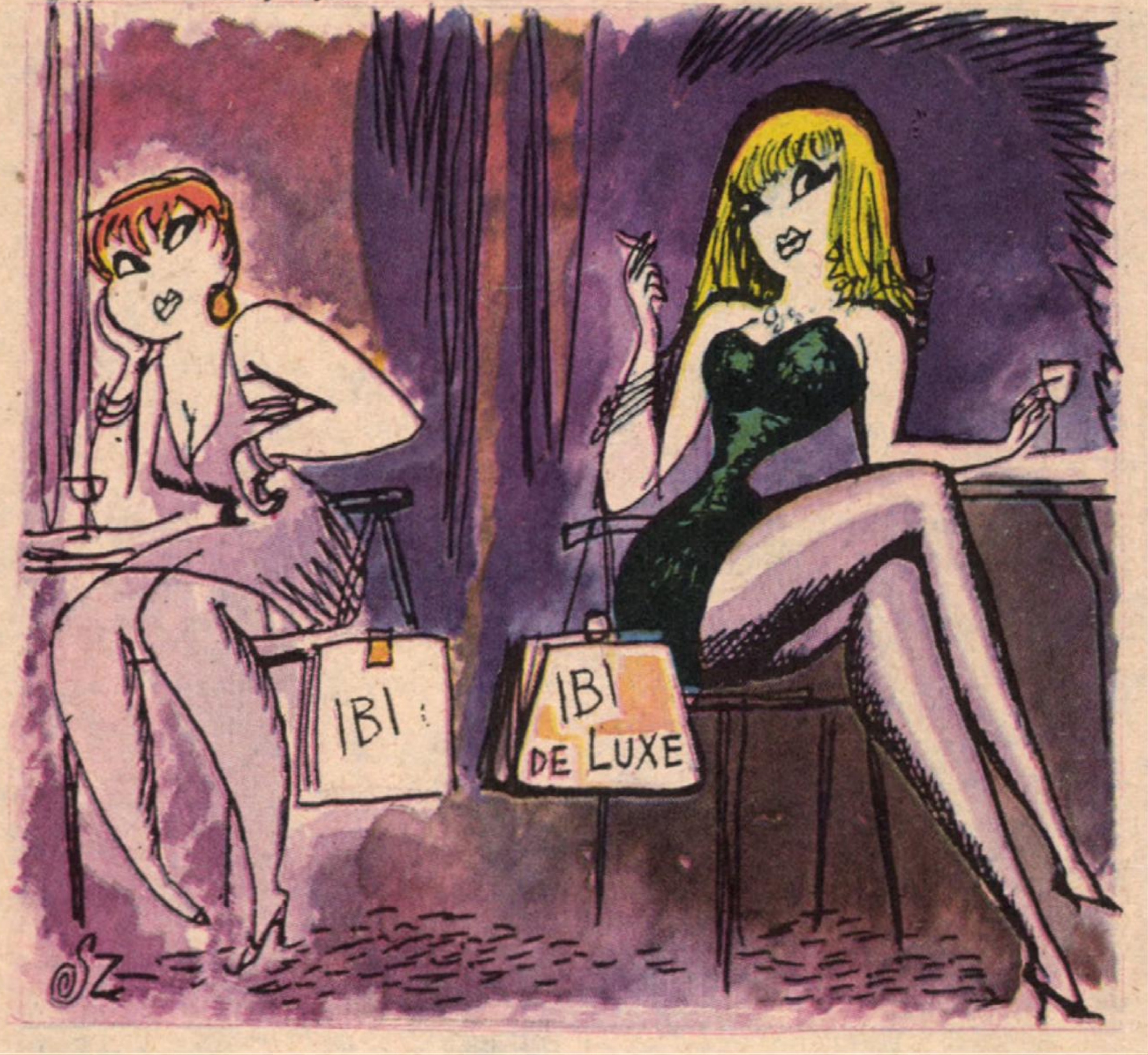
IBI
IBI DE LUXE
SZ

MIÉRT NEM JÖN A BUSZ?

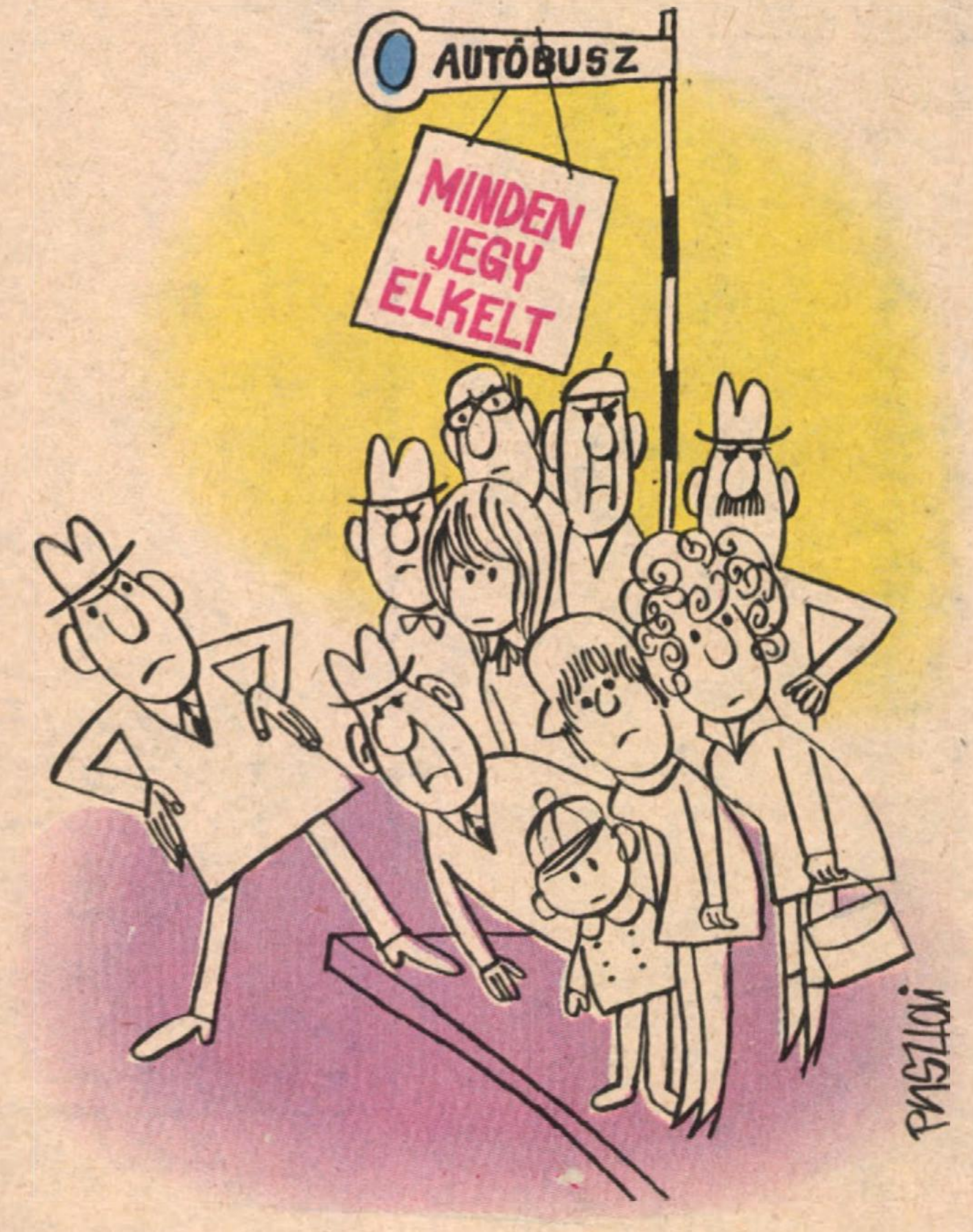
AUTÓBUSZ
MINDEN JEGY ELKELT
PUSZTAI

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

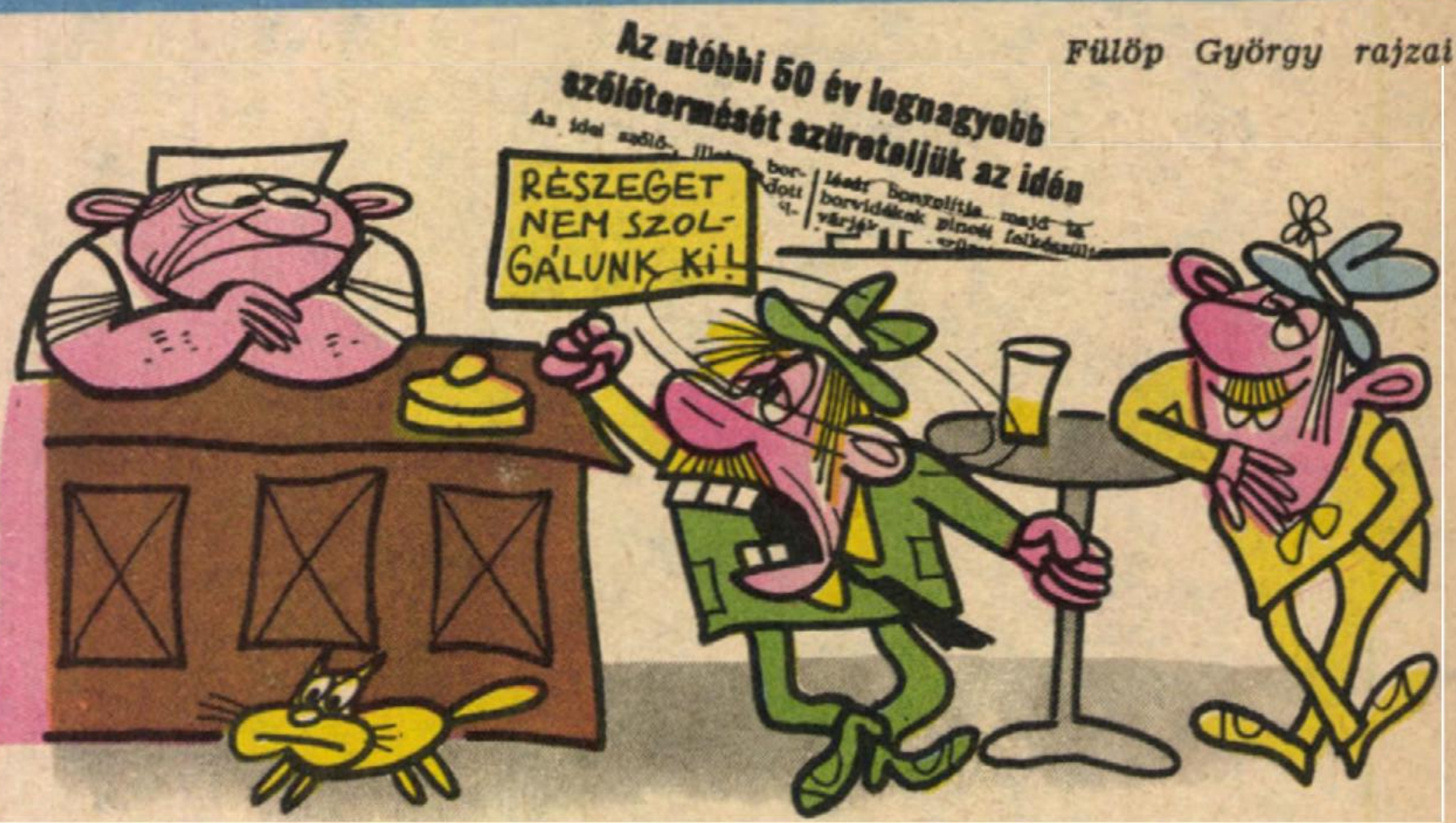
Az utóbbi 50 év legnagyobb szőlőtermését szüreteljük az idén
RÉSZEGET NEM SZOLGÁLUNK KI!

– Micsoda disznóság, az országot elönti a bor, és maga nem hajlandó egy nyomorult nagyfröccsöt kiszolgálni!...

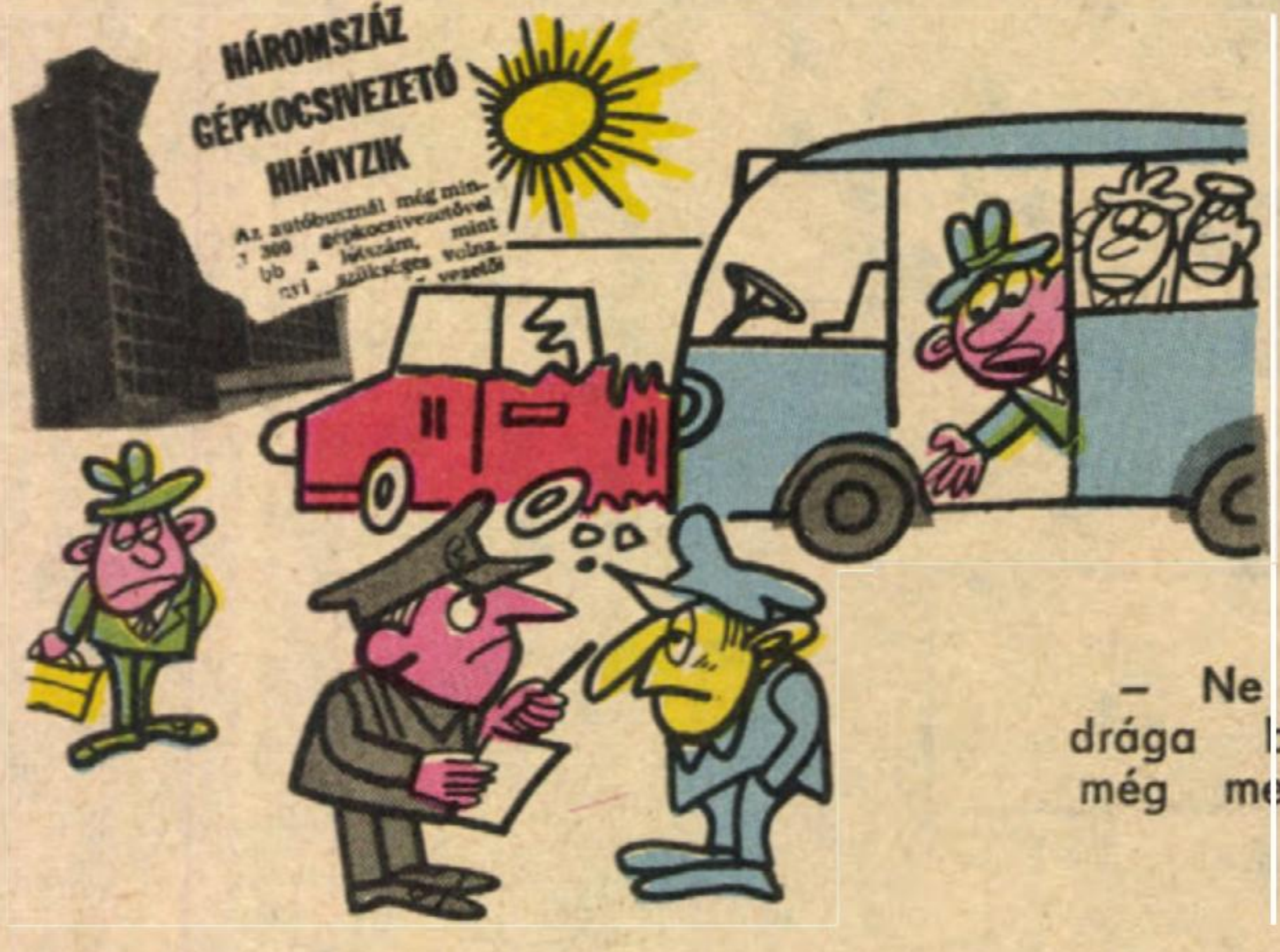
HÁROMSZÁZ GÉPKOCSIVEZETŐ HIÁNYZIK

– Ne írja fel, drága biztos úr, még megsértődik!

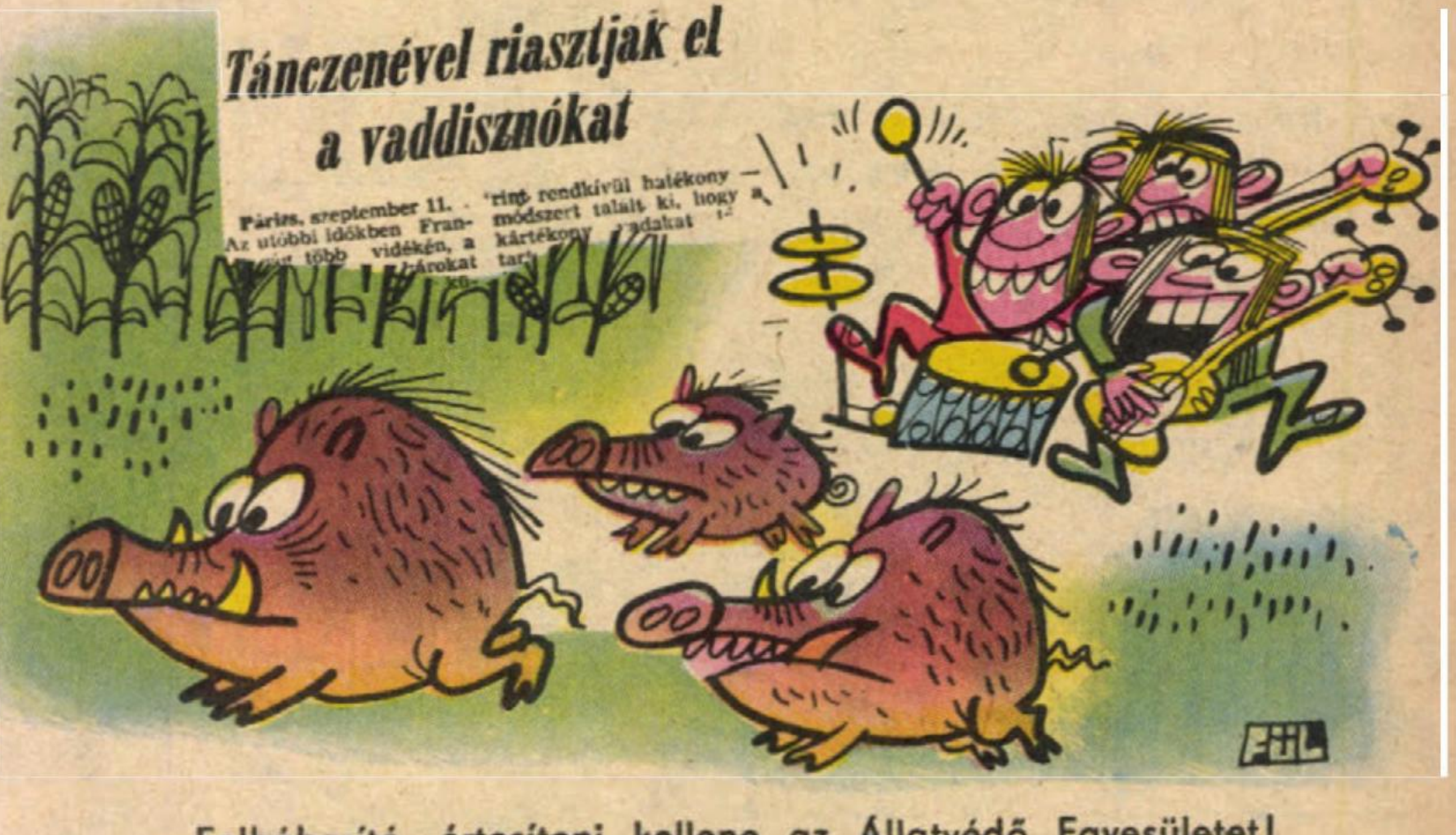
Tánczenével riasztják el a vaddisznókat
FÜL

– Felháborító, értesíteni kellene az Állatvédő Egyesületet!

BÜSZKE FŐNÖK

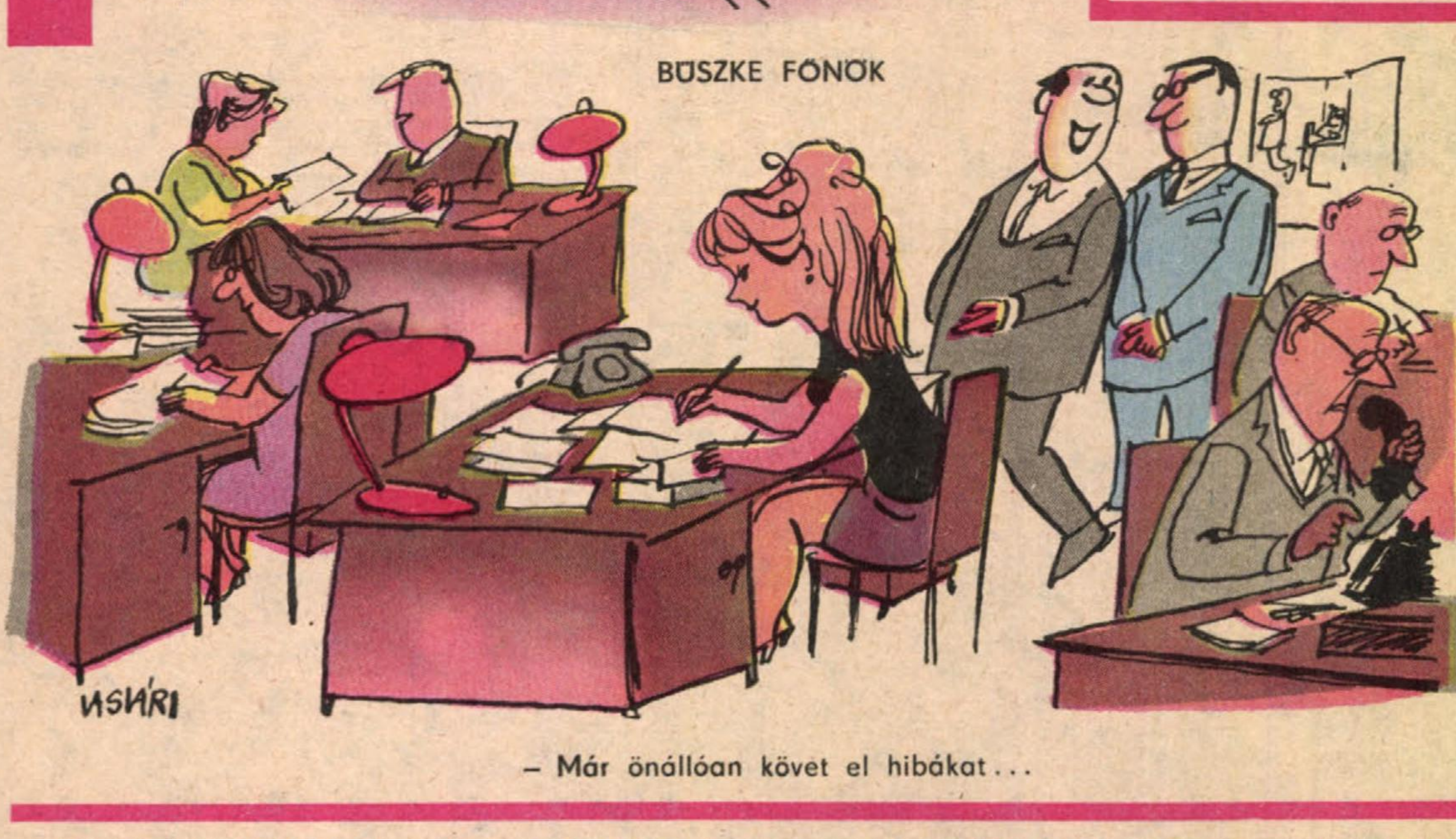

– Már önállóan követ el hibákat...

SZENT ANTALNÁL

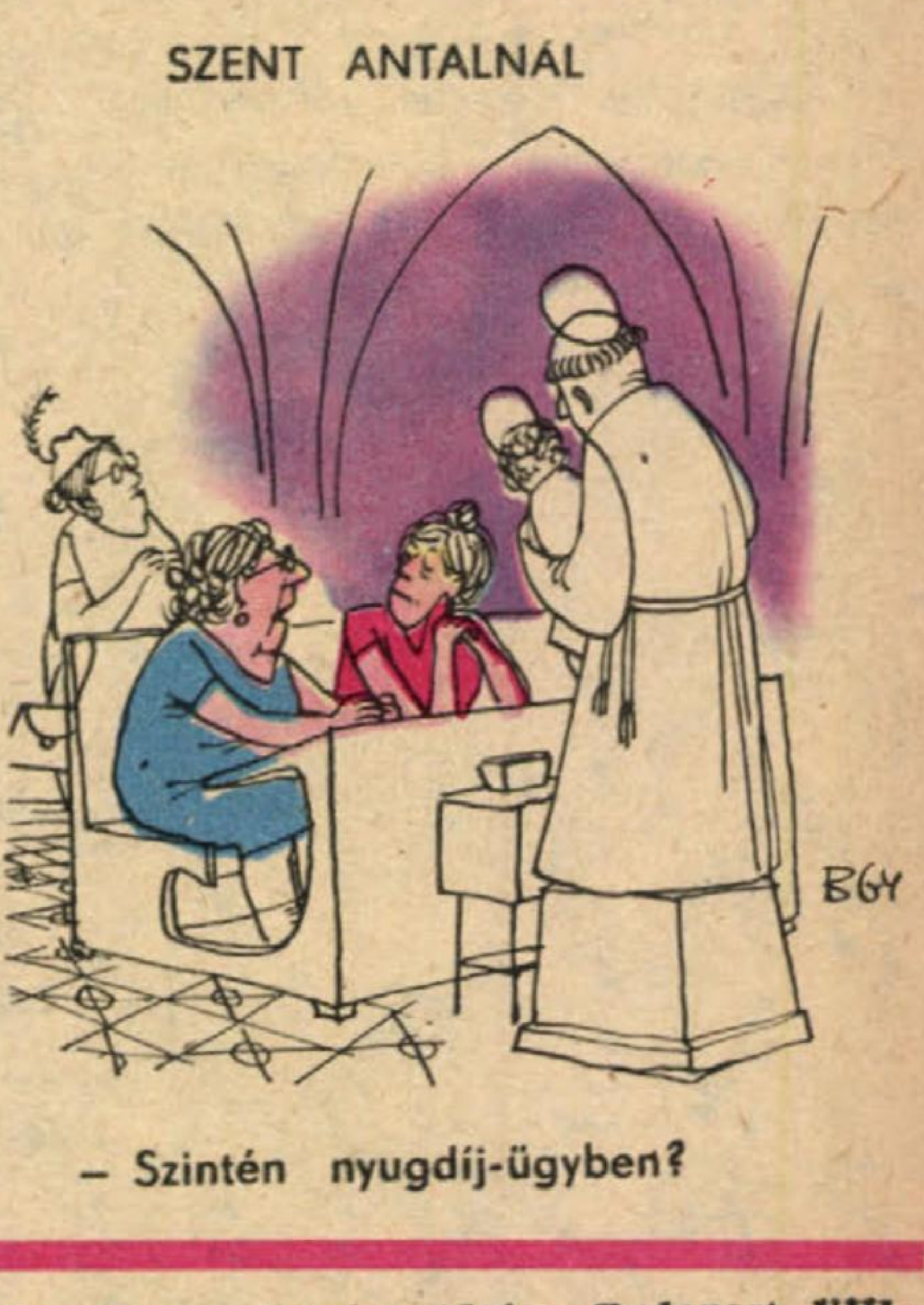

– Szintén nyugdíj-ügyben?

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta

INDEX: 25.504

Készült ofszet eljárással, Ultraset Junior 72-es rotációs gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.3867/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre